Anul XIV nr. 13 (642) 30 martie – 5 aprilie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Fapte strigătoare la cerb:

Năstase și pesediștii lui împușcă celelalte animale

Nu ești pesedist adevărat pînă nu construiești o vilă, nu ai o mașină 4x4 și nu omori un urs carpatin. Ancheta *Academiei Cațavencu* din această săptămînă vă va arăta că cei mai mulți capi ai guvernării actuale s-au străduit să fie pesediști adevărați. Vilele și mașinile lor însă le-ați tot văzut. În numărul acesta ne-am străduit să îi mai pomenim o dată, spre veșnică amintire, fie-le împăierea ușoară, măcar pe cîțiva dintre urșii, lupii, cerbii, cocoșii de munte și mistreții împușcați cu care se laudă miniștrii guvernului Năstase.

Pagina 3

Românul s-a născut poetă

Bianca Brad și Floriana Jucan fac rime din toate pozițiile

Acum, într-un an electoral lipsit de poezie, sensibilitate și umor, *Academia Cațavencu* lansează o nouă provocare incendiară: Cenaclul literar „Rică Venturiano“! Două tinere poete amatoare, cunoscute din medii prozaice, ni s-au alăturat în acest temerar demers. Citiți-le și luați aminte: în realismul crud al tranziției, numai poezia mai poate salva România, iar cînd frigiderele sînt goale, doar metafora mai trece prin stomac!

Pagina 19

Prin suspendarea de catifea a baronilor, PSD-ul a realizat

Schimbarea la farsă a României

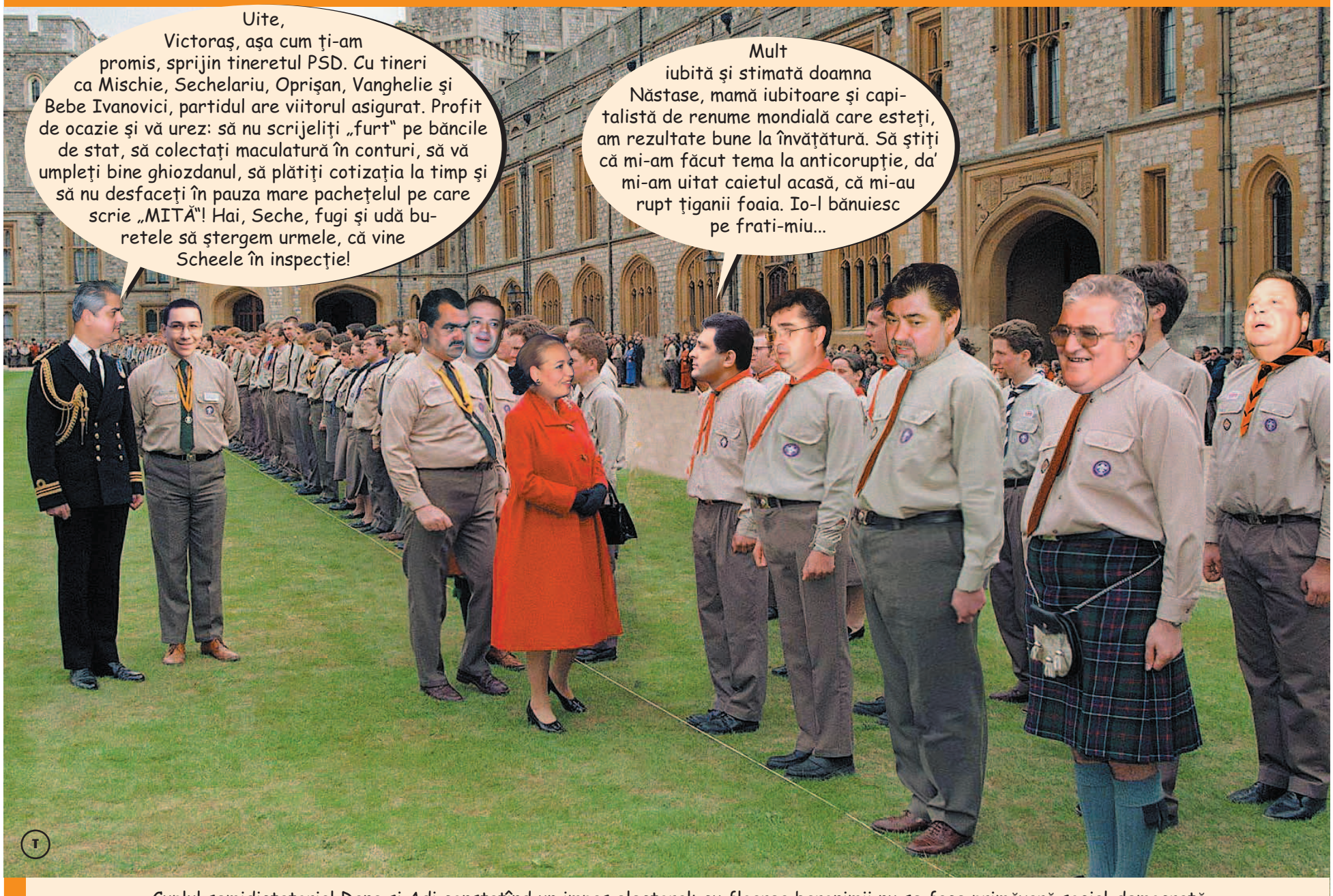
Uite, Victoraş, aşa cum ţi-am promis, sprijin tineretul PSD. Cu tineri ca Mischie, Sechelariu, Oprişan, Vanghelie şi Bebe Ivanovici, partidul are viitorul asigurat. Profit de ocazie şi vă urez: să nu scrijeliţi „furt“ pe băncile de stat, să colectaţi maculatură în conturi, să vă umpleţi bine ghiozdanul, să plătiţi cotizaţia la timp şi să nu desfaceţi în pauza mare pacheţelul pe care scrie „MITĂ“! Hai, Seche, fugi şi udă buretele să ştergem urmele, că vine Scheele în inspecţie!
Mult iubită şi stimată doamna Năstase, mamă iubitoare şi capitalistă de renume mondială care esteţi, am rezultate bune la învăţătură. Să ştiţi că mi-am făcut tema la anticorupţie, da' mi-am uitat caietul acasă, că mi-au rupt ţiganii foaia. Io-l bănuiesc pe frati-miu...

Cuplul semidictatorial Dana și Adi constatînd un impas electoral: cu floarea baronimii nu se face primăvară social-democrată

DEMNITARII SPUN LUCRURI TRÀSNITE

Bârfe, şmenuri, şuşanele

Dom-
nilor, vă-ntrebaţi de ce mi-am cumpărat atîta pămînt în Dolj? Păi, pe 400 de ha cultiv porumb şi bostan de coajă pentru hrana personală, iar pe restul sădesc nămol pentru odihnă şi relaxare.

Adrian Păunescu, un recunoscut maestru în zootehnica viersificaţiei, atras mai nou spre înaltele sfere ale agriculturii

Vă mai aduceţi aminte de fostul ministru de Externe al dictatorului (e vorba de fostul dictator), Ştefan Andrei, soţul actriţei Violeta Andrei? Din câte am aflat, omul nu-i aşa de sărac pe cât aţi putea crede pentru un fost comunist fără afaceri cotidiene, ba mai mult, de curând i s-a oferit pentru biblioteca sa de colecţie suma de 3 milioane de euro, ceea ce ne-a dus cu gândul că pe tovarăşul Andrei, dincolo de sticlele de whisky şi cartoanele de ţigări primite la protocol ca ministru, Securitatea l-a mai ajutat şi cu niscai cărţi de colecţie. În timp ce pe Elena Ceauşescu, adversar declarat al său şi al frumoasei sale soţii, nu o prea interesa genul ăsta de hobby.

Actualul şef de cabinet al premierului Năstase, care funcţionează în cadrul cancelariei lui Alin Teodorescu, Remus Truică, are şi el o bucată de pământ în zona Snagovului, taman pe-acolo unde ar trebui să se construiască fantasmagoricul eşec Dracula Park. Omul de mapă şi agă al premierului are vreo trei hectare jumătate, dar al căror preţ de cost (peste o sută de dolari metrul pătrat) face cât o sută de hectare în alte zone. Rămâne de văzut (cercetat) dacă baronul de Ilfov, Bebe Ivanovici, are vreo legătură cu această împroprietărire.

Apropo de latifundiari mici şi mijlocii, kaiserul afumat al tuturor regimurilor, poetul de pivniţă al puterilor, culturnikul Adrian Păunescu este mare proprietar la dânsul în judeţ, senator de Dolj. Unii vorbesc de sute de hectare, alţii vorbesc de mii. Noi credem că lăcomia lui, proverbială printre cei care-l cunosc, l-ar putea transforma într-un moşier pe care nici măcar luminatul sărac şi cinstit nu l-ar mai putea încape.

Dan Jingălea, fostul şef al Ocolului Silvic Frasin, judeţul Suceava, candidează din partea PSD la primăria Frasin. Jingălea a făcut pierdute 109 ha de pădure, retrocedate conform Legii 18, care nu se regăsesc în teritoriu. Ca să îndulcească lipsa, a mai predat 15 ha de păşune împădurită. Cât a fost şef de ocol, a gestionat deficitar masă lemnoasă, cu pierderi de miliarde de lei. Are o cabană de vânătoare, unde au mâncat, băut, bes şi vânat pe gratis un Micky Şpagă, un Octav Cozmâncă, un Ioan Cuşnir, prefectul Sucevei, sau un Gavril Mârza, şeful Consiliului Judeţean.

Vadim şi oamenii săi din PRM (senatorul Nicolae Iorga, de exemplu) s-au întîlnit recent cu Aristotel Căncescu şi oamenii săi din PNL (senatorul Nicolae Vlad Popa, de exemplu), pentru a pune la cale o alianţă locală, la Braşov. Scopul final: mătrăşirea şanselor pe care un anume George Scripcaru, de la PD, le-ar avea în cursa pentru funcţia de primar al oraşului. Se bănuieşte că însuşi Căncescu, actual preşedinte al Consiliului Judeţean, s-ar băga la primărie, în locul lui Ghişe. Aşadar, încă o defecţiune în cuplul PD-PNL, cu catalizatori puternici din partea PRM-iştilor lui Vadim. Ştiţi că cei din urmă se pricep destul de bine la chimicale şi alte şmecherii din regnul medical.

Acciduzzu

Legendă

- *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- *bârfă cu parfum de credibilitate*
- *bârfă-beton*

Anunţ pe bune

Academia Caţavencu SA caută Director de Marketing pentru toate publicaţiile grupului: *Academia Caţavencu, Tabu, B-24-FUN, Bucătăria pentru toţi, Aventuri la pescuit.*
Condiţii necesare: experienţă de minimum trei ani într-o poziţie similară, bun organizator, abilitatea de a lucra într-un mediu cu personalităţi puternice, creative şi inteligente.
Trimite CV pe adresa narcisa@catavencu.ro sau la fax: 021-314.02.58.

Komunikat

Duminică, pe spaţiul verde din spatele Palatului Cotroceni s-a aşezat o şatră de rromi. Se pare că au venit rudele la preşedinte, dar nu au găsit loc la hotel şi nici nea Nelu nu le-a dat drumul înăuntru cu caii, că sperie cucuveaua şi pe Rodica.

Anunţ pe bune şi urgent „Vama Veche“

Ministerul Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului, prin Direcţia Generală Tehnică (tel. 314.15.06), organizează licitaţie deschisă pentru „PUG comuna Limanu, judeţul Constanţa; studii de fundamentare; documentaţie pentru avize; studiu de caz“. Documentaţia pentru elaborarea şi prezentarea fiecărei oferte se obţine gratuit de la organizator. Data-limită pentru depunerea ofertelor: 6 aprilie 2004, ora 10. Adresa la care trebuie depuse ofertele: MTCT – DGT – Bucureşti, Bd. Dinicu Golescu nr. 38, sect. 1, Palatul CFR, intrarea G, interior 589. Ofertele vor fi deschise la 6 aprilie 2004, la ora 12, la sediul MTCT.

Aşezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacţie: **Marius BORŢEA**
Redactor-şef: **Doru BUŞCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigaţii: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Şef Birou Investigaţii: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-şef adj.: **Liviu MIHAIU**
Şef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Şef Birou Distracţii-Amuzament: **Viorel MOŢOC**
Dragoş MUŞAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacţie: **Dan STANCIU**
Birou Investigaţii: **Iulian TĂNASE**
Şef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIŞ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Şef Secţie Moravuri Uşoare: **Dragoş VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
şi cititorii noştri, care sînt la fel de inteligenţi ca noi.

Promotion Manager: **Delia DRĂGUŞIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIŢĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIŢĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International Mircea Ionescu – vînzări publicitate **021.305.32.40 mircea.ionescu@mpg.ro**
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL, **Tel.: 021.205.72.00; Fax: 021.223.21.00**
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Caţavencu

ADRESA REDACŢIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, Bucureşti
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Caţavencu*** în conformitate cu Standardele Internaţionale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bula demnitarului

Auzi, păpuşă, ştii de ce nu-mi dau io demisia? Pentru că dacă mi-o scriu, iar mi-o umple tovarăşa de roşu şi îmi pune 4 şi trebuie să scriu de 100 de ori în caet „Eu“ în loc de „Ieu“, cum ar fi normal. Auzi, da' ce faci mîine între orele 20 şi 18 seara, ai vreun program?

Marian Vanghelie, cel mai mare barrom local al PSD-ului

CATEGORIA
EMIL BOBU

Grigore Zanc (senator PSD): „Cine vrea să se masturbeze în faţa televizorului s-o facă pe cont propriu.“

Adrian Năstase (prim-ministru): „Deşi ne aflăm la o răscruce de drumuri, direcţia este clară.“

Gigi Becali (preşedintele PNG): „O să-i învăţ pe toţi politică. Vom avea 70 la sută în alegeri.“

„România este ţara tuturor românilor.“

Marian Vanghelie (primarul sectorului 5): „Ne ascundem în spatele unor lucruri pe care ne deranjează.“

CATEGORIA
JOCURI PIRAMIDALE, DE PARTID

Dan Andronic (directorul de campanie al PSD): „Deasupra mea este Hrebenciuc, deasupra lui Hrebenciuc se află Năstase şi Cozmâncă. După mine ar fi restul.“

CATEGORIA
DA' EU CU CINE POZEZ?

Nicolae Văcăroiu (preşedintele Senatului): „Vor fi poze extrem de clare, cu tabele comparative, cu date de la Banca Mondială şi de la FMI. Dacă le arătaţi la televizor, nu mai trebuie să vorbiţi.“

CATEGORIA
EXTRAVAGANŢA MARE

Adrian Năstase (prim-ministru): „Nu putem ascunde faptul că 2004 poate fi un an mai extravagant, mai dinamic.“

CATEGORIA
NICOLAE MISCHIE

Marian Vanghelie (primarul sectorului 5): „Eu nu am auzit de noţiunea de baron în Bucureşti.“

„Nu este o problemă să ai dosar penal.“

CATEGORIA
PROSTIE CU PREMEDITARE

Dan Matei Agathon (secretar general PSD): „Voit am lansat o informaţie eronată.“

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Gheorghe Savu (preşedintele CJ Ialomiţa): „Nu am avut nici neamuri în guvern, nici rude, nici miniştri, cum se mai mîndresc unii colegi ai mei din diferite teritorii ale ţării. Nu am deschis nici uşi cu capul, ca mîinile să fie ocupate. Am deschis uşile cu mintea mea.“

Întunericitul

Doamnelor şi doamnelor! A apărut **tabu**, cea mai curajoasă revistă pentru femei – numărul pe luna aprilie! Din cel mai curajos sumar: Pictorial Anna Lesko, ultima ispită; Ioana Moldovan, femeia **tabu** a lunii; Pictorial Wayne Clark, hot chocolate; Dosar: Motive de despărţire; Mihaela Nicola: cînd inima rupe contractul; „Cînd ne luăm adio de la amintiri“, text de Mihaela Rădulescu.
Citeşte **tabu**, revista care îi dezbracă pe bărbaţi de secrete. Vei afla că trăieşti într-o lume a bărbaţilor. Condusă de femei.

Vânătorile ilegale ale mahărilor din partidul de guvernământ

De ani de zile, pentru reprezentanţii noii puteri,

Ceauşescu rămâne un model de neatins. Se câcâie să-i intre în piele, să adune puterea pe care a adunat-o el, să fie ascultaţi măcar pe jumătate din cât a fost ascultat el şi să ia pielea barem pe sfert din numărul de dihănii pe care le-a găbjit el. Pentru mitocani şi parveniţi, vânătoarea reprezintă cheia accesului în rândurile lumii bune. Mai rămâne o singură problemă: depăşirea recordurilor cinegetice ale lui Ceauşescu: 687,79 puncte CIC, trofeu omologat la Brno în Cehoslovacia în 1985, pentru pielea unui urs vânat la Piliske, Harghita, în 1983; 646,74 puncte obţinute la Plovdiv, în Bulgaria, în 1981, pentru ursul vânat la Borsec, în Harghita, în 1980 etc. Aceleaşi recorduri au fost obţinute la trofeele de cerb carpatin şi capră neagră. Aici intervine o singură problemă: dat fiind faptul că o parte din vânătorile mahărilor de azi sunt simple acte de braconaj, există puţine şanse ca trofeele lor să fie omologate. Nu le rămâne decât competiţia internă, între funcţiile de partid şi de stat.

Când a fost chestionat de presă cum a fost

cu accidentul de vânătoare din pădurea Bolovani, din cea de-a treia zi de Crăciun a anului trecut, Talpeş a zis că nişte imbecili din presă au răstălmăcit declaraţiile victimei. Ajunsă la cea de-a treia versiune despre cum şi-a pierdut boaşele în ciulini, pe Ilie Sârbu nu-l mai crede nimeni cum s-a accidentat, de fapt, şi dacă şi-a golit au ba punguţa cu tot cu cei doi bani în tufişuri. Una dintre cele mai spinoase probleme ale acestei afaceri rămase în ceaţă este că la vânătoare au participat şi inşi fără autorizaţie de portarmă. Unul dintre ei este Ioan Talpeş, fostul şef al Administraţiei prezidenţiale, desemnat de puţină vreme ministru fără portofoliu sau vicepremier. Talpeş nu figurează în scriptele AGVPS că ar deţine permis de portarmă. Verificarea s-a făcut prin consultarea evidenţei naţionale a asociaţiei, de către însuşi directorul ei executiv, Nicolae Şelaru. Aşa cum a demonstrat-o de nenumărate ori până acum, Talpeş nu se încurcă în amănunte şi, pentru el, legea este ultimul fleac de pe pământ care i-ar sta în cale.

Să vă dăm un exemplu de dată recentă:

Talpeş a uitat să treacă în noua lui declaraţie de avere barca cu motor pe care şi-o trecuse în prima. Ce-ar putea face ditamai vicepremierul cu o barcă cu motor, fără apă la moară? Păi, lucrurile stau taman invers. În noua declaraţie de avere a lui Talpeş mai răsar două hectare şi jumătate de teren agricol şi încă o mie de metri pătraţi de teren în Delta Dunării. Noi avem de doi ani informaţia că Talpeş deţine un teren în comuna Dunavăţ, de pe braţul Sfântu Gheorghe al Dunării, pe care intenţionează să-şi construiască o casă, care pare-se că există deja. Barcă are, teren are, puşcă are, aşa că nu-i mai trebuie decât zile libere şi tovarăşi de încredere pentru a putea bracona în voie, mai ales că zona este cea mai sălbatică din Deltă. În acelaşi spaţiu mai deţine teren şi actualul director al SIE, Gheorghe Fulga. Care Fulga, printre altele, nu figurează cu nici o declaraţie de avere pe siteul oficial al SIE. Fulga este vânător, membru al Asociaţiei din Râşnov, şi a participat şi el la vânătoarea de pomină de la Crăciunul trecut, alături de Talpeş şi Sârbu.

După cum ştiţi, preşedintele de onoare al

AGVPS este însuşi Năstase, căruia îi place să spună: „Dacă din punct de vedere politic şi geostrategic suntem o ţară mijlocie, din punctul de vedere al vânătorii suntem o mare putere“. În vară, Năstase şi-a petrecut o parte din concediu în Deltă, vânând păsăret. Când are chef, şi a demonstrat-o deja cu prisosinţă, Năstase scurtează perioada de prohibiţie, pentru a putea lovi şi cotroceni după placul inimii. Premierul a braconat un căprior chiar în perioada de prohibiţie. Apoi, împreună cu Ilie Sârbu, a asasinat în martie trecut trei urşi în judeţul Suceava. Legea spune că urşii pot fi răpuşi numai dacă se demonstrează că au comis stricăciuni sau au rănit oameni. Autorizaţia de vânare a urşilor a fost eliberată după consumarea omorului şi la uriaşele presiuni făcute de mass-media, dublate de eforturile fundaţiei Aves din Harghita. Ministrul Sârbu a încercat să facă glume de prost gust şi să spună că: „Vânarea urşilor se înscrie în conceptul de utilizare durabilă şi de prevenire a conflictelor“. Firește că nimeni n-a tras ponoasele pentru actele de braconaj comise în Suceava.

Cozmin Guşă, fostul secretarul general al PSD,

a participat, de Paştele trecut, la o vânătoare de cocoşi de munte în munţii nu întâmplător numiţi ai Lotrului, adică ai hoţului. Vânătoarea s-a desfăşurat în perioada legală, dintre 1 aprilie – 15 mai pentru cocoş, dar vânătorii n-au deţinut aprobare pentru specie. Totul s-a făcut pe ochii frumoşi ai directorului Constantin Cernătescu, fostul şef al Direcţiei Silvice Vâlcea, şi pe cei ai lui Ion Dumitru, directorul general al Romsilva. Un trofeu de cocoş costă 1.000 de euro, la care se adaugă o penalizare de 350 pentru exemplarele rănite şi nerecuperate şi câte 100 de euro pentru fiecare cartuş tras de-a-mboulea.

Alo, domnu' Năstase vrea să tragă la urs! Cum? Nu mai avem? Atunci pregătiţi dosarul Ursu!
CLUJ
IAŞI
ASOCIAŢIA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR ŞI PESCARILOR SPORTIVI DIN ROMÂNIA
SINDICATE
F.G.V.P.S.

Adrian Năstase, şeful vînătorilor, şi Ristea Priboi, organizator principal la Asociaţia Foştilor Hăitaşi politici

Cazarea şi masa s-au făcut la vila Ceauşeştilor de la Olăneşti, unde coana Leana îşi făcea celebrele ei tratamente de înfrumuseţare cu băi de soc, în care se urâţea şi mai al naibii. Guşă este un brânzoi, adică un vânător de doi lei.

Vânătoarea s-a făcut călare pe cal.

S-a tras aiurea, s-a făcut chetă de pomană, adică scotocire de către câinii de vânătoare, iar în timpul vânătorii, Guşă a căzut definitiv din şa şi s-a făcut zob. La cocoş, tehnica de apropiere se face pe tocilat. Cântecul cocoşului este structurat pe trei strofe: tocilat, tocat şi ciripit. La tocilat, pasărea nu vede şi nu aude nimic şi este momentul în care o iei ca din oală, cu alice de 4 milimetri sau cu glonţ tras dintr-o carabină de calibru mic. Apropierea se face numai pe semiîntuneric, când este exclus să o faci călare. Specialiştii de la Spitalul Municipal din Râmnicu Vâlcea s-au dat peste cap pentru a-l reanima pe Guşă. Echipa i-a uns plăgile cu alifii de partid şi de stat, i-a oblojit contuziile cu elixir de carne de vacă şi extract de tendoane de cal, dar n-a putut să-i scoată din cap ideea fixă de a fugi la Băsescu. În urma acestui eşec, staful Direcţiei Vâlcea a fost schimbat şi întinerit cu unul pesedist în exclusivitate, sub conducerea lui Daniel Rădulescu.

Miron Mitrea, ministrul Lucrărilor Publice,

Amenajării Teritoriului şi Locuinţei, preferă terenurile de vânătoare de la Vatra Dornei şi Câmpulung Moldovenesc, unde puşcă la cerb comun, cocoş de munte, lup şi mistreţ. Când se plictiseşte, trece la izvoarele Trotuşului, unde loveşte cu fraţii Sechelariu şi baronul Umbrărescu la cerb carpatin. Iar când se plictiseşte de moarte, coboară în ţinutul Sovejei din Vrancea, unde-i mai cade câte un urs în cătare. În fine, când n-are timp nici cât să respire, aleargă la doi paşi în Pădurea Scroviştea, transformată recent, printr-o Hotărâre de Guvern, în zonă de vânătoare cu circuit închis, unde îi rămâne şansa de a răpune iepuri, fazani, mistreţi, căpriori şi mufloni, împreună cu un Ristea Priboi sau Nicolae Văcăroiu.

Un alt turbat al vânătorilor interzise

este şi ministrul Apărării, Puiu Paşcu. Zona lui predilectă de omor cinegetic rămâne Maramureşul, pe care, până la o vreme, l-a străbătut cu ciracii lui din Poliţia de Frontieră, în maşinile lor de teren Nissan Terrano. Când şi-a dat seama că treaba poate bate la ochi şi că lumea a început să şuşotească, şi-a schimbat stilul. Acum vine cu avionul la Cluj, de unde îl preia o echipă a Direcţiei de Informaţii Militare. De aici pleacă cu maşina direct la Borşa, iar din Baia Borşa trece în Valea Vaserului, pe lângă mina Burloaia, peste Şaua Gâlu. Drumul din şoseaua naţională până în Vaser, prin acest punct, este de maximum două ore. El a fost reperat de mai multe ori pe Valea Vaserului, considerată a fi un soi de ultim paradis al Carpaţilor. Pe Vaser mai cântă circa 150 de exemplare de cocoşi de munte, scurmă vreo 30 de mesteacăn, mai râd vreo 6-8 lincşi şi se mai bes vreo 20 de urşi carpatini. Răuvoitorii vorbesc de 150, pentru a-şi justifica asasinatele.

În cursul anului trecut, pândarii noştri

au ajuns la câteva concluzii neliniştitoare. Totul a pornit de la nişte informaţii disparate, din mediile Poliţiei de Frontieră, care au acreditat ipoteza că Paşcu vânează, în zorii zilei, urşi carpatini. Informaţiile au început să prindă crustă când, în luna iulie a anului trecut, oamenii noştri din zonă au găsit momeală de cal, pentru urs, pe Valea Bardiului, afluent al Vaserului, între Şuligu şi Făina. Unul dintre pândari şi-a petrecut o noapte întreagă în Şaua Gâlu şi a văzut trei autoturisme de teren cu numere de Bucureşti îndreptându-se spre Vaser. Un alt pândar a confirmat că echipa a reuşit să vâneze ursul în Bardiu. Un trofeu de urs, după punctajul de evaluare CIC a dimensiunii blănii, poate ajunge la 7.000 de euro. La care se adaugă o penalizare de 1.500 de euro, pentru piesele rănite şi nerecuperate, câte 275 de euro pentru fiecare cartuş ratat la pândă şi dibuit şi alţi 275 de euro pe zi, pentru pândă şi dibuit.

La izvorul Zimbroslavu dintre Maramureş

şi Suceava, anul trecut, în iulie, a fost reperată o amprentă plantară uriaşă de urs, de 30 cm. În octombrie, ursul dispăruse deja şi se crede că a fost vânat tot de Paşcu. Este relevant un caz de braconaj care a implicat un ofiţer SRI, consumat în iunie trecut. Ofiţerul Danciu a fost prins în flagrant de un echipaj al Poliţiei de Frontieră, în timp ce bracona la căprior, în pădurea Hera. Cazul a fost muşamalizat în clipa în care Danciu a ameninţat că, dacă poliţia îi face figuri, va scoate la iveală o serie de acte de braconaj comise pe teritoriul Maramureşului de infatigabilul Puiu Paşcu.

Biroul de Investigaţii

fiţă

Punctul copt de la Timişoara

În preajma deschiderii campaniei electorale, prefectul de Timiş, Horia Ciocârlie, candidatul PSD pentru Primăria Timişoarei, a lansat un tril: el spune că are abia a şasea şansă în ordinea candidaţilor. Pentru acest ciripit sincer, citat din sondajele plătite de PSD, şeful organizaţiei judeţene a partidului-stat, Poenaru, l-a trecut la colţ. Acelaşi Poenaru declara într-o emisiune la o televiziune locală, unde a fost din greu dezmierdat de moderator cu calificativele „intelectual de marcă“, „om de cultură“, „om cu vocaţia scrisului“, „lider temut“ etc., etc., etc. că, din 50 de promisiuni făcute unor membri de partid care s-au implicat în 2000 în campania locală a PSD, numai unuia singur Poenaru n-a reuşit să-i dea ce i-a promis. În rest, i-a răsplătit pe toţi punct cu punct: cu funcţii, locuri în Consilii de Administraţie, afaceri. Acest porumbel voia să demonstreze că PSD îşi ţine promisiunile indiferent de lege, competenţă, concurenţă! Ceea ce, de fapt, ştiam şi noi!

A plecat spionul, a rămas trădătorul!

Lia Roberts a reacţionat la demascarea lui Victor Gaetan, şeful ei de campanie electorală, făcută de Eugen Ionesco într-o scrisoare către Mircea Eliade, scrisoare reprodusă în facsimil de revista noastră. Cum ar veni, a renunţat la un spion, rămînînd în staff doar cu un trădător. Numele lui este Dick Morris şi cel trădat, vă aducem aminte, e Bill Clinton. Oricum, se pare că toată treaba cu candidatura nu a fost decît o vitrină pentru expunerea lui Dick, operaţiune care a reuşit, serviciile acestuia fiind cumpărate de partidul lui Dan Voiculescu. Lia cea zgîrcită s-a gîndit o vreme să-l angajeze pe Dan Pavel în locul lui Gaetan, dar, se pare, Gigi Becali a fost mai iute de mînă şi mai generos în ofertă.

Aşchia nu sare departe nici în America!

Dacă tot i-am pomenit, din nou, numele lui Gaetan, să arătăm că, în ciuda dubiilor exprimate de multă lume, în frunte cu Eugen Ionesco, în ciuda concedierii de către Lia Roberts, Victoraş nu are motive să se plîngă că ar muri de foame. Oricum, el e însurat, cum am mai spus, cu Eleanor Kennelly, fiica unei foste membre a Congresului SUA, Barbara Kennely, republicană din Connecticut. Pentru o vreme, Eleanor a lucrat la USAID Romania, unde şi-a făcut de cap şi a blocat finanţările celor care l-au criticat pe soţul ei. Colegii ei din România au respirat uşuraţi cînd Eleanor a fost chemată la Washington. Culmea e că, în loc să fie pusă pe liber, Eleanor Kennelly a fost angajată la Departamentul de Stat. Ori o fi devenit brusc super-competentă, ori vor şi ei să aibă în structuri o nevastă de spion! Păi, dacă lucrurile stau aşa, să nu ne mai arate americanii bîrna din ochii noştri, că doar şi ei au, în ai lor, măcar un pai!

Platon şi Aristotel spionînd pentru Gigel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

DINU PATRICIU: „Benzina nu face politică“

Ştii la ce mă gîndeam în timpul interviului, domnu' Eugen? Am un teren concesionat în Peru, din păcate controlat de gruparea Tupac Amaru. Ei, aş vrea să-i iei un interviu liderului rebelilor şi să-l întrebi, printre altele, dacă l-ar deranja nişte sonde prin culturile lui de coca. A, şi încă ceva: aş vrea să-ţi ţii telefonul deschis în timpul discuţiei. Treci mîine pe la birou să-ţi dea secretara mea un bilet. Dus.

„Într-o seară a lunii mai 2003, fiind în biroul meu de la Petromidia, care avea uşa deschisă pentru a se aerisi, am auzit o convorbire purtată de la telefonul mobil, pe culoar, de către unul dintre numeroşii controlori fiscali care ne trec pragul. Îi raporta cuiva: «Şefu', ăştia fură cu calculatorul, dom'le!". Auzindu-l, am avut brusc revelaţia unor percepţii într-atît de diferite despre o aceeaşi realitate încît oricînd e posibil ca albul să fie negru şi negrul, alb.“ În luna martie 2004, Dinu Patriciu lucrează cu PNA-ul la uşă. Acel material citat privind prezentarea succesului Rompetrolului din 2003 e la fel de actual. Lucrurile nu s-au schimbat prea tare. Iar noi, tot proşti rămînem. Ce-o fi fost mai întîi: mînăria sau mentalitatea? Eu cred că cioara neagră. Deoarece în spatele biroului lui Dinu Patriciu e o cioară împăiată, de la care nu mi-am putut lua ochii juma' de oră, cît au durat interviul şi poza cu un om de milioane de dolari.

Dinu Patriciu şi Eugen Istodor, adică un arhitect care a ajuns petrolist şi un filolog care crede că a ajuns ziarist

Patriciu merge la Palatul Victoria

Reporter: Benzina dumneavoastră pute a pesedism.

Dinu Patriciu: Greşiţi cînd politizaţi benzina. Benzina nu face politică! Ea nu are decît miros de Rompetrol, un produs de cea mai bună calitate! Politizarea se leagă, probabil, de faptul că am un trecut politic. În ceea ce priveşte Rompetrolul, el este cea mai mare companie privată din România şi, indiferent cine ar fi la guvernare, trebuie să întreţină relaţii cu guvernarea.

Rep.: Dinu Patriciu calcă pe la Guvern.

D.P.: Categoric!

Rep.: Dă mîna cu Adrian Năstase!

D.P.: Evident! E absolut normal pentru un contribuabil care aduce la bugetul statului 4,2% din veniturile bugetare.

Rep.: Şi la bugetul PSD cît aduce?

D.P.: Nici un leu. Numai la bugetul statului român!

Rep.: Cîtă şpagă i-aţi dat lui Năstase?

D.P.: E jignitoare o asemenea întrebare!

Nu şmecherie, ci o nouă metodă de piaţă

Rep.: Rompetrolul a înflorit, totul bine şi frumos, dar cum dracu' aţi făcut şmenul cu datoriile?

D.P.: Spre deosebire de SIDEX şi RAFO, unde li s-au şters datoriile, s-au transformat în acţiuni şi apoi s-au recumpărat la o zecime din valoare, de PETROM, căruia i s-au şters complet datoriile, de PETROTEL, căruia i s-au amînat pe 25 de ani datoriile, ROMPETROL-ul nu a primit nici un cadou. E ca-n bancurile alea: a primit o Volgă sau i s-a furat o bicicletă? Toate datoriile au rămas la locul lor, au fost transformate în obligaţiuni, convertibile la sfîrşitul perioadei, după 7 ani, pentru care se plătesc dobînzi. Nu numai atît, nouă nu ni s-au şters dobînzile şi penalităţile şi au rămas în acest cuantum. Avem de plătit în următorii şapte ani dobînzi de 25 de milioane de dolari pe an şi toată datoria la sfîrşit. E o operaţiune financiară, nici un şmen. Nu ni s-a dat nici un ajutor de stat. Nu e nici o şmecherie. E prima oară cînd se foloseşte o metodă de piaţă pentru rezolvarea arieratelor bugetare. Datoriile erau ale statului, statul le-a făcut cînd era proprietar! Statul le-a trecut dintr-un buzunar în altul, el trebuia să le plătească înainte de a privatiza Petromidia. Vreau să vă spun că nu toate aceste datorii erau trecute în caietul de sarcini. Cînd le-am descoperit, aveam de luat o decizie: ori îmi asum riscul reînceperii activităţii acestei întreprinderi muribunde, ori intru în conflict cu statul, ca americanii de la Reşiţa. Mi-am asumat riscul. Cum creşte cifra de afaceri, cum datoria devine nesemnificativă.

Dinu: curăţenia

Rep.: Parcă nu mai sînteţi omul de altădată.

D.P.: Nu mai sînt om politic. Am devenit mai eficient. Nu mai am timp de metafore.

Rep.: Cît de inocent aţi intrat în afacerea asta cu petrolul?

D.P.: Nu cred că vă poate face ceva să credeţi că am fost un inocent, vreodată, că nu am ştiut cum arată lumea din jurul meu. Dar încerc să-mi păstrez curăţenia. Numele şi onorabilitatea sînt singurele care aduc bani.

Rep.: Petrolul e o mafie…

D.P.: Tocmai, nu am intrat în nici un fel de mafie. Am refuzat aşa ceva. Poţi fi curat şi asta e reţeta succesului. Eu am plătit, la privatizare, cele mai mari preţuri! Nici o chestie politică la mijloc!

Rep.: N-o să împărtăşiţi destinul lui Iacubov?

D.P.: Nu există nici o comparaţie. Mă jigneşte comparaţia! Cred că mediul de afaceri se profesionalizează. De o parte rămîn şmecherii, care trăiesc din tunuri, de fapt nu vînd decît pisici contra cîini, tot felul de bartere din astea între ei, fiindcă nu sînt finanţabili, şi, pe cealaltă parte, o economie puternică, modernă.

Umbra pămîntului

Rep.: Să credem în moralitatea lui Patriciu?

D.P.: Cred că faptele vor dovedi că există acest mediu de afaceri curat, în care îmi place să trăiesc.

Rep.: Eraţi mai flou-flou. De ce nu aţi transformat PNL-ul în ceea ce este ROMPETROL-ul?

D.P.: Pentru că în acest domeniu te ocupi de lucruri care fac umbră pe pămînt şi mi-e mult mai drag să las în urmă altceva decît vorbe.

Rep.: Politica cui face umbră?

D.P.: Vorbele nu fac umbră nimănui. Politica şi afacerile stăteau, la începutul anilor '90, sub semnul unei expresii: „să-i facem din vorbe“. Nimeni astăzi nu mai face pe nimeni din vorbe. Diferenţa se măsoară în bani. Dacă un bandit vrea să devină onorabil, poate să investească un dolar, al lui, dar nimeni nu pune peste el alt dolar, din cauza istoriei lui banditeşti. Dacă eşti onorabil, dolarul tău poate face de zece ori mai mult profit decît cel al banditului. De aceea, România se va curăţi. Mai ales că această economie nu e legată de politic.

Idei, bani şi cioară

Rep.: Care e filosofia, pînă la urmă? Toţi se plîng de taxe, de şpagă…

D.P.: Tenacitate şi idei. Nu banii sînt problema atunci.

Rep.: Dar ce?

D.P.: Creativitate.

Rep.: În benzină, creativitate?

D.P.: Da. Produsele nu le fac nişte clondire, le fac oamenii. Depinde cum scoţi benzina, depinde cum faci să te coste mai puţin.

Rep.: Asta-i studiu de piaţă!

D.P.: Nu e doar asta. Capitalismul înseamnă întîlnirea între idei şi bani. Din aceste idei iese explozia. Adaugă valoare.

Rep.: De juma' de oră mă uit la cioara aia împăiată, din spatele dumneavoastră. Fotoliu de chairman, masă de superlook, haine de milioane, BMW ultimul răcnet. Şi cioară! Ce reprezintă ea, în întîlnirea asta, idei cu bani?

D.P.: E un cadou neinspirat ce l-am primit la o zi de naştere!

Rep.: Ha-ha-ha-ha-ha.

D.P.: Ho-ho-ho-ho.

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: *„Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“*
Elisabeta Rizea

ZIDUL

un reportaj documentar despre rezistenţa din Munţii Făgăraşului la România 1

O scrisoare la redacţie. O femeie din Câmpulung Muscel ne povesteşte despre un monument ce zace în curtea primăriei din 1999. Femeia este nimeni alta decât Ion Elena, sora fraţilor Arnăuţoiu, conducătorii partizanilor din Munţii Făgăraşului, supranumiţi „Haiducii Muscelului“ din judeţul Argeş, cei pe care i-au ajutat Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica lor. Monumentul se numeşte „Zidul de rezistenţă anticomunistă din Muscel“, este creat de artistul Aurel Vlad, iar pe acesta ar urma a fi gravate cu litere de aur numele tuturor celor care au luptat şi au murit în munţi, în închisori sau au fost executaţi. Peste 150 de oameni au fost implicaţi în această luptă între anii 1949-1958, iar familii din Nucşoara precum Chirca, Jubleanu sau Arnăuţoiu şi-au sacrificat majoritatea membrilor. **Televiziunea Română şi „Academia Caţavencu“ vă vor prezenta miercuri, 31 martie, ora 20,30, la emisiunea „Ochiul Magic“ la România 1, reportajul documentar „Zidul“**, odiseea unui monument uitat, a unei istorii ignorate şi a unor oameni demni de a popula baladele noastre alternative.

Donaţie pentru Zidul Muscelean

Pentru refacerea monumentului din Câmpulung Muscel, aflat astăzi descompus în module de fontă, Primăria din localitate a estimat costurile de montare a „Zidului de rezistenţă anticomunistă din Muscel“ la 352.267.750 lei la data de 22.11.2003. Motivul invocat obsesiv de administraţia fostă şi actuală este lipsa banilor. **Drept pentru care Aşezământul Cultural „Academia Caţavencu“ donează Asociaţiei Deţinuţilor Politici Musceleni, filiala Câmpulung, cea care se preocupă de ani de zile de montarea acestui monument, suma de 150 de milioane de lei – suport financiar. Cont lei: 15897440300, BRD, Sucursala Câmpulung Muscel.**

Liviu MIHAIU

Au semnat pentru: Dan Pavel, Aurora Liiceanu, Adrian Cioroianu, H.-R. Patapievici, Neagu Djuvara, Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Mircea Toma, Cornel Ivanciuc, Andrei Pleşu, Gabriel Liiceanu, Marius Oprea, Stejărel Olaru, Ioan T. Morar, Anton Georgescu, Alexandru Ionescu, Ştefan Agopian, Dana Deac, Costi Rogozanu, Ludovic Spiess, Dumitru Costin, Matei Brătianu, Petru Romoşan, Dan Turturică, Marius Ghilezan, Viorel Moţoc, Mona Muscă, Cornel Nistorescu, Marius Tucă, Titus Muntean, Sorin Roşca Stănescu, Gabriela Adameşteanu, Rodica Palade, Doru Buşcu, Mihai Răzvan Ungureanu, Nae Caranfil, Lucia Hossu-Longin, Florin Călinescu, Lucian Mîndruţă, Cozmin Guşă, Mircea Dinescu, Simona Kessler, Simona Marinescu, Valentin Nicolau, Dan Chişu, Cristian Pîrvulescu, Stelian Tănase, Radu Varia, Tudor Octavian, Mariana Nicolescu, Andrei Gheorghe, Viorel Hrebenciuc, Dan C. Mihăilescu, Traian Băsescu, Rodica Culcer, Varujan Vosganian, Sorin Radu, Dan Tomozei, Manuela Ştefănescu, Mihai Dobrovolschi, Cristian Boureanu, Rodica Mandache, Mihaela Mihai, Elena Lasconi, Victor Ciorbea, Anca Fusariu, Mariana Şoitu, Horia Romanescu, Doru Dumitrescu, Doina Cacoveanu, Mihaela Rădulescu, Gheorghe Tache, Părintele Iustin Marchiş, Ovidiu Ioaniţoaia, Ştefan Racoviţă („Căminul românesc“), cei 1.500 de membri ai Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici Luptători Anticomunişti (preşedinte Bororeţ Vasile şi dr. Cornea), Asociaţia Universitari pentru Universitate şi Alianţa Tineretului Universitar. Le mulţumim din suflet jurnaliştilor de la *Gazeta de Maramureş* care ni s-au alăturat atât în acţiunea de popularizare a monumentului, cât şi în cea de finanţare. Le mai mulţumim în mod deosebit jurnaliştilor de la Televiziunea Română, devenită un partener de nădejde pentru întreprinderea noastră.
Lista rămâne deschisă.

DONAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor;
titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care tovărășește

Luni. Dimineața, pe stomacul gol, un citat din Adrian Năstase, găzduit de ***Evenimentul zilei***: „Magistralul raport prezentat Congresului al XII-lea de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, exemplu strălucit de abordare creatoare a realităților vieții internaționale contemporane, sublinia…“. La prînz, o veste bună, strecurată de ***Jurnalul Național*** printre știrile de la Revoluție și o juma' de pagină de publicitate cu terapeutul Stelian Fulga, întors din moarte ca să vindece oamenii: „A venit primăvara! Ieri a fost echinocțiul de primăvară. Nopțile s-au mai lenevit și, pe sub astă slăbiciune a lor, ziua de ieri, 21 martie, a curs egală cu surata ei întunecată. A venit primăvara!“. Seara, pentru o mai bună digestie, un citat din Basarab Panduru, antrenor la Timișoara, preluat din ***Gazeta Sporturilor:*** „Fotbaliștii mei au fost niște căcăcioși“.

Marți. Încă o pilulă din *EVZ*-ul de luni. Ion Iliescu: „PCR – sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea prezentată în fața congresului – se călăuzește în întreaga sa activitate de teza fundamentală materialist-dialectică conform căreia…“. Deschidem fereastra, că doar a venit primăvara, și tragem un cash flow în nări: ***Ziarul Financiar*** spune că, în afacerea CEC-ANL-CNI (bani de la CEC pentru proiectele electorale ale lui Adi&co.), guvernul a colindat cu basca întinsă pe la mai multe bănci comerciale, dar degeaba. Ne lămurește același Ion Iliescu, transformat brusc în analist economic: „Dacă CEC nu finanțează, atunci cine să finanțeze?“.

Miercuri, încă o doză din *Evenimentul* de luni. Hildegard Puwak, pe atunci doar „Hilde“ Puwak: „În România socialistă (…) se asigură un nivel de trai material și spiritual ridicat poporului: venituri înalte, reflectate, de pildă, în creșterea retribuției medii nete a personalului de peste…“. După mulți ani, în România capitalistă, ***Cotidianul*** observă că lumea e ocupată: opoziția dă în judecată Puterea, Puterea dă în judecată opoziția. Agathon: „Așa-zisa dezvăluire privind implicarea unor membri PSD în acte de corupție ar fi trebuit să se bazeze pe dovezi concrete, nu pe scenarii ieftine încropite la repezeală de diferiți liberali fonfăiți și fără imaginație“. Pentru seară, vă propunem să descoperiți, împreună cu ***Cronica Română***, „Beneficiile bronzării moderne“.

Joi. Pastilă din *EVZ*-ul de luni – Ioan Mircea Pașcu: „Una din tezele fundamentale în domeniul asigurării securității statelor exprimată de partidul nostru, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, o constituie cea potrivit căreia…“. Astăzi, dispar Bivolarii. Unul este yoghinul Gregorian. Celălalt este pesedistul Gabriel, condamnat la 5 ani închisoare. ***Adevărul*** publică cea mai incisivă explicație foto din istoria ziarului, mai tare decît o mie de articole: „Pentru găsirea fugarului, relații la domnii Năstase Adrian, Mitrea Miron, Hrebenciuc Viorel, Popescu Dan Ioan…“. Înainte de culcare, liniștiți-vă cu ***Național:*** „Enrique Iglesias ar putea avea cel mai mic penis din lume“.

Vineri. Adrian Păunescu, în același *EVZ* de luni: „Vă spunem: La mulți ani cu sănătate / Alături de al Patriei Erou!“. ***România liberă*** îl compară pe un oarecare A.S., condamnat la 6 ani pentru că a furat un telefon mobil, cu Gabriel Bivolaru, care a luat 5 ani pentru 2.253 de miliarde. Vă dați seama ce noroc a avut Bivolaru: dacă nu avea bani de telefon, era nevoit să fure și el unul. Putrezea fraierul în pîrnaie. ***Jurnalul Național*** asigură siesta: „Andreea Marin are genunchii urîți“.

Sîmbătă. Din *Evenimentul* de luni, Vadim: „Mult iubite și stimate Nicolae Ceaușescu“. Vanghelie plătește publicitate în ziare. ***Libertatea*** de sîmbătă. „Cel mai bătrîn social-democrat în apărarea primarului Vanghelie“ – Reporter: „De ce credeți că PSD v-ar asculta sfatul de a nu-i retrage lui Vanghelie sprijinul politic?“ – Mircea Stănescu Istru: „Pentru că PSD este condus de Adrian Năstase“.

Gabriel DROGEANU

Dăscălescule, ești sigur că ai numărat corect? Adică cum, mă, trădătorule, io am împușcat numai treizeci de urși? Pune mîna imediat și cheamă generalii să mai facă cinci-șase goane, că fără optzeci de trofee nu prind ediția de colecție a lu' to'ar'șu' Tucă.

Academicianul de onoare Nicolae Ceaușescu, ultimul dintre românii care au rămas cinstiți și n-au furat profitînd de faptul că erau dictatori

canalul mass-midia năvodari

● **Deși regulamentele TVR, atît de aplicate pentru unii, interzic ca angajații să lucreze la concurență, sub sancțiunea concedierii, totuși se trece cu vederea faptul că Dragoș Tăbăran, aflat se pare în concediu cu sau fără plată, face pe directorul la postul Alfa TV. O explicație ar putea fi aceea că acest post face parte din marea familie a posturilor TVR. Sau, o altă explicație, că D.T. este în misiune!**

● **Am scris, cu cîteva numere în urmă, că *Transilvania Expres*, cel mai vîndut cotidian din Brașov, este cam intim cu PSD-ul pentru un ziar de opoziție (cu editoriale împotriva lui Năstase). Argumentele noastre erau două. Primul: că directorul firmei care editează ziarul, Stoica Enache, este un apropiat de-al pesediștilor locali (și candidat independent la Primărie, lucru nu foarte firesc pentru un director de ziar). Al doilea: că printre acționarii ziarului se numără pesedistul Vasile Kraila. Conducerea ziarului ne-a transmis că acțiunile lui Kraila au fost răscumpărate de ceilalți acționari, situație în care o să renunțăm la cel de-al doilea argument.**

Zețarul Ivan

România.
Mici fragmente de neant.

Taximetrie, te halesc!

Sînt foarte politicos cu taximetriștii care te sufocă în Gara de Nord, la coborîrea din tren: „Taxi, șefu'? Eftin! Cu ceas!". „Nu, mulțumesc" și trec mai departe. Într-una din zilele săptămînii trecute, la fel: am zis ce aveam de zis și am plecat. Abia după cîțiva pași am realizat că ceva se schimbase, discursul unui taximetrist era altfel, avea ceva original, nebănuit. Suna așa: „Taxi? Traduceri? Legalizări?". M-am oprit, m-am întors și l-am ascultat cu atenție. Auzisem bine: „taxi, traduceri, legalizări". E o idee, nu? Mai adaugi o „stomatologie", ceva „înhumări", „găzduire site-uri web" și gata firma de așteptat lumea în gară!

Strigătura de rasă

Cartierul Titan, duminică dimineața. Doi rromi merg pe trotuar. Din spatele meu îi strigă o țigancă. Bagă un nume, nimic. Mai răcnește un nume, nici un rezultat. Trece la porecle. Cutare! Ăia doi n-aveau nici o treabă. Alt „cutare". Zero, cei doi nu auzeau și pace. Deodată, se aude un urlet sinistru, un amalgam înspăimîntător de „băăăăăi!", „măăăăi", „hăăăăăi", de a înghețat toată suflarea din sud-estul Capitalei, au plesnit cîteva parbrize din trafic și s-a întrerupt procesul de fotosinteză în zonă. Abia acum s-au oprit ăia doi, s-au întors și i-au aruncat un „ce vrei, fă?" calm, destins, chiar neașteptat și enervant de politicos.

Politicieni becalificați

Vreți să știți cu cine s-a bătut Gigi Becali pe burtă la Local Kombat-ul de la Brașov? Vă spun eu: în timp ce bodyguardul lui masacra niște nevinovați pe ring, Becali a stat și a convorbit toată seara cu Boboc de la Vîlcea, un mare mafiot, și cu Sile Cămătaru, un mare gentleman, după cum arată și numele. Mai știi, or fi șefii filialelor locale ale partidului lui Becali și stabileau noi orientări ale programului electoral.

Telemea culpa

Apropo. Am luat brînză telemea de oaie de la magazinul ECONOMAT al lui Vanghelie de la Academia Militară. Preț – 130 de mii. Am intrat și la magazinul privat NIC de alături. Brînza de oaie – 114 mii de lei. Așa că am ajuns la o concluzie amară: e prea scump să fii sărac în sectorul lui Vanghelie!

Ethos, Porthos și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Peștera lui Ali Baba din Văcărești 201

Am primit un pont. Un prieten care stă la Piața Timpuri Noi îmi povestește despre magazinul ciudat de pe Calea Văcărești 201 (lîngă piață). E un magazin vopsit verde, cu jaluzele verticale, fără firmă, care arată ca vai de el. Ai zice că e o ruină. Geamuri nespălate, ușă de fier prăfuită, totul dă impresia de lucru neterminat. Parcă cineva a vrut să facă un magazin acolo, dar nu a mai avut bani, l-a părăsit și a rămas așa.

Și totuși! O mulțime de lume intră în el și iese cu sacoșele pline. Pline! Cu de toate! Băuturi scumpe, whisky-uri, cărnuri, ape, țigări. Normal, acest prieten a încercat odată să intre. Și cum a deschis ușa, un tip care stătea acolo de pază l-a scos afară, a zis că nu e permis accesul. Nici nu a avut timp să vadă ce e înăuntru. „Du-te seara, îmi zice el, cînd înăuntru e lumina aprinsă! Uită-te printre jaluzele și o să vezi." Ce să văd? „Sînt rafturi, cu produse, cu de toate. Magazinul e plin, dar nu îți dau voie să intri."

Vineri, pe la prînz, mă aflu în Calea Văcărești 201, la Piața Timpuri Noi. La parterul primului bloc, MAGAZINUL. Pare părăsit. Nu se vede nimic înăuntru. O fi închis? La buticul de lîngă el, un domn blazat, pe la 50 de ani stă și așteaptă clienți. Ce știe despre magazinul de vizavi? „E un magazin cu circuit închis. E al aeroportului de la Otopeni. Ăștia din aviație, de pe avioane." Mai mult nu știe sau nu spune.

Ies din butic și merg în fața magazinului. Mă zgîiesc pe geam. Parcă, parcă, înăuntru se vede mișcare. Pe stradă, în spate, apare un cuplu, soț-soție, care, foarte firesc, deschide ușa și intră. Deci se poate. La naiba, dacă oamenii intră, înseamnă că pot și eu. Împing de ușă, ușa se deschide și intru... în peștera lui Ali Baba. Într-o dezordine opulentă, înăuntru sînt munți de produse, aruncate alandala unele peste altele: lăzi de bere străină, vinuri, apă minerală, lăzi de ulei, cafea, conserve de toate felurile. O ladă frigorifică cu carne de toate felurile. Baxuri, lăzi, cutii, toate revărsate direct pe jos. Rafturi cu marfă, cu tot ce se poate găsi într-un supermarket normal, dar aici, totul înghesuit în 20 de metri pătrați. Rămîn cu gura căscată. Brusc, în față îmi apare un spirit tînăr și gras, îmbrăcat într-un halat alb, ușor țigănos, ușor nervos, care îmi spune direct: „Ieși afară, te rog, ieși afară!". Îi spun că vreau să cumpăr, îmi spune că nu se poate și... pune mîinile pe mine, mă împinge și dă să zvîrle cu mine pe ușă.

Încep să turui că sînt de la ziar, îi spun că vreau să știu ce este cu acest magazin, cer să vorbesc cu șeful. Mă lasă în pace și pleacă după șef. Între munții de produse e o masă cu un computer și o vînzătoare. Cuplul care a intrat înainte a umplut deja cîteva sacoșe și acum i se face totalul. Apare o tanti grasă și plină de aur, care îmi spune că trebuie să ieșim, că nu poate să vorbească cu mine înăuntru... și ieșim afară. Al cui e magazinul? Nu poate să îmi spună. Ce fel de magazin e? Nu poate să îmi spună. Trebuie să stea de vorbă cu șeful ei, care e în străinătate. Intră și mă lasă afară. Rămîn așa. După cinci minute, ies doi băieți în halate albastre. Mă întreabă ce vreau. Vreau să știu ce e cu magazinul ăsta. „Curioșii mor repede, nu știi?", îmi spune unul. „Dacă îmi faci poză, îți sparg aparatul", îmi zice.

Și tot nu știu ce e cu acest magazin. O fi al vreunei secte? Al serviciilor secrete? Al SRI-ului? De aici cumpără SRI-știi mai ieftin decît restul populației? O fi al extratereștrilor? Grasul care m-a dat afară cum de și-a dat atît de repede seama că nu sînt de-al lor? Dacă eram sereist, măcar mă întreba de legitimație, dar el m-a dat direct afară. E clar, cred că e vorba de extratereștri.

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

În Calea Văcărești 201, un magazin din care serviciile secrete își fac cumpărăturile în secret

În Uniunea Europeană nu merg decît nebunii învechiți

Evdochia Bărăscu de pe strada Voiniceni este surdo-mută de la 4 ani. Acum are 68. Din 1988 este și om dus în lumea lui. Are „numeroase internări pentru aspectul său impulsiv-instabil", cum spune un certificat din 2003. Fiica ei, Mihaela Vasilescu, pur și simplu vrea să dobîndească pentru Evdochia, după atîția ani, dreptul de a avea un însoțitor plătit din partea Secretariatului de Stat pentru Handicapați. Motivele? Sigur, locuiește departe de ea, are doi copii de crescut, Evdochia Bărăscu își terorizează vecinii, își deteriorează casa. Dar, dincolo de astea, are dreptul la așa ceva. De cîteva luni, Mihaela și Evdochia umblă din doctor în doctor. I-auzi diagnostice: „De ce acum?" „Dom'le, ori e surdo-mută, ori e nebună, trebuie să vă hotărîți! Pentru ambele, nu dăm handicap!" „Păi, e surdo-mută, păi, dacă e surdo-mută, de ce vreți supraveghetor, cum și-a avut de grijă pînă acum, acum de ce nu poate? Se dă supraveghere doar dacă e nebună!" „Lăsați-mă, dom'le, cu pretextele astea! Surdo-mută! Ce e asta? Și veniți cu trimitere de la psihiatrie?" Această replică a fost urlată la Spitalul Colțea ORL. Oricît de autistă ar fi fost Evdochia, oricît de dusă în propria ei lume, a priceput că e vorba de ea, de fiica ei, de vai și amar soartă în România. Evdochia s-a ridicat și a început să-și apere fata cu cuvinte rupte de la gură. Minune! Ce n-ar da biserica Sfîntul Mina să aibă o asemenea desfășurare de forță mută! Minunea s-a produs la certificate: au fost strînse. Toate erau noi și frumoase, din 2004. Evdochia și Mihaela au făcut și ultimul pas: comisia de expertiză a persoanelor cu handicap de pe Grozovici. Răspunsul? Un pas mic pentru românime, unul uriaș înapoi pentru Europa: „Ascultă, știi ceva? Noi nu primim decît nebuni cu istoric. Că și eu pot s-o scot mîine nebună pe mama! Cîți au venit cu din astea la noi!". Cu alte cuvinte, Mihaela, mai ține-o acasă pe Evdochia, mama ta, și vino cînd i s-o învechi nebunia!

Eugen ISTODOR

Fotodocument: Mihaela, fata unei surdomute, pe care nimeni de la Comisia pentru handicap nu vrea nici s-o asculte, nici să vorbească cu ea

Bursa șpăgilor

Aici sînt hîrtiile dumneavoastră

Arhivele Naționale sînt o comoară națională. Tonele de hîrtie de pe Bulevardul Elisabeta, din București, casate, pot da tone de hîrtie bune de făcut o groază de lucruri: cărți, ziare, hîrtie igienică, cornete de semințe, confetti etc. N-o să vă vină să credeți! Și bancnote se pot face din hîrtia reciclabilă, chiar dacă acum bancnotele sînt din plastic. E însă ceva mai complicat. Trebuie în primul rînd să ai un caz, ceva de recuperat în justiție, o casă, un teren, o pădure, o livadă. De asemenea, trebuie să ai nevoie pentru proces de un act de la Arhivele Naționale. Și, mai ales, trebuie să ai pe cineva care să-i cunoască pe angajații care caută în stiva de acte din arhivă. Poate fi un avocat, cum se întîmplă cel mai adesea. Avocatul transmite arhivarului despre ce act e vorba. Iar funcționarul spune cam ce sumă se scoate din actul respectiv. Dintr-un act de două pagini ies cam 150 de euro. Dintr-unul de 5 pagini se scot 300 de euro. Iar din chestii stufoase, de la zece în sus, ies lejer 500 de euro. Reușita rămîne însă de fiecare dată neomologată oficial, întrucît Procuratura nu e niciodată lîngă buzunarul care preia banii.

Banu din Manta

Cu cît se mai vinde șpaga în comuna Cornu

În comuna Cornu, localnicii nu se sfiesc să vorbească despre Adrian Năstase. Ba că Năstase e premierul României, ba că Năstase a cumpărat teren de la un tip pe nume Andrei Nicolae, ba că Năstase vine foarte des la Cornu (uneori chiar și de două ori pe săptămînă), ba că e rudă cu nu știu cine. Orice i-ai întreba, sătenii îți dau, fie că știu sau nu, răspunsul la întrebare. Totuși, ca să afli cît mai mult despre Năstase și situația lui patrimonială de la Cornu, cel mai sigur este să îi dai unui localnic o sută de mii de lei. La început, va refuza banii, dar pînă la urmă îi ia. Și, după ce îi ia, începe să își amintească. Iar ceea ce își amintește valorează mai mult de o sută de mii de lei. Asta se cheamă că ai făcut deja o afacere pe seama lui Năstase.

Radio Șpaga

La Dunăreni, peștii tac întruna despre Dana Năstase

Trecînd zilele astea pe la Dunăreni (Dolj), i-am putut auzi cu urechile mele pe peștii din bălțile de acolo bîrfind lucruri pe care cu greu le-ai crede. Doi cărășei care tocmai se masturbaseră în grup la marginea stufului stăteau la o țigară și, vai, vai, se plîngeau că au ajuns la cheremul femeilor. Cică, ziceau ei, Piscicola Dunăreni ar fi proprietatea unei prietene de-a Danei Năstase, pe care o cheamă Maria Schulz. Și care – iar aici era să nu mai înțeleg îngrijorarea celor doi cărășei – ar fi cumpărat de curînd și fostul IAS Dunăreni. Dar îngrijorarea lor era cu totul de înțeles, căci – bîrfeau ei cînd țigările se apropiau de sfîrșit – cică nu Maria Schulz ar fi adevărata cumpărătoare a Piscicolei și IAS-ului, ci o foarte bună prietenă de-a acesteia. Iar cînd au spus asta, cărășeii au stins țigările și, de emoție, au mai comis o dată rușinea.

Caras tuns și frezat

La RAFO se fac excursii în PSD prin sindicat

Este „scos din producție". Adică nu lucrează nimic. De aceea își permite să se plimbe aproape zilnic de la Onești la Bacău sau la București. Sau unde mai vrea mușchiu' lui. Sau al lu' „domnu' președinte", al lu' Viorel sau al lu' Dan. E întotdeauna ca scos din cutie, cu ghiul mărime medie, ceas aurit și pantofi italienești. Unii ar zice că e lacheul lu' „domnu' președinte", cum îi zice el lui Iacubov. Sau al lu' Viorel (Hrebenciuc, la inițiativa căruia a intrat în PSD, în 2000), sau al lu' Dan (Ioan Popescu, veriga lipsă din triadă). Dar el zice că e lider sindical la RAFO Onești, pre numele lui Marian Ion. Și mai zice că RAFO nu se va închide niciodată. Și că „a mai fost cîte unu' care a zis că-și dă foc, că nu mai are unde munci, da' am vorbit eu cu fiecare, stai, mă, că nu e așa, că domnu' președinte are soluții". Și Marian Ion are soluții. Ca lider sindical a decis ca angajaților să le fie tăiate niște facilități din contractul colectiv de muncă, pentru economie. Ca să aibă muncitorii la ce se gîndi, nu cumva să le vină în minte să facă vreo grevă, ceva. Nu de alta, da' l-ar deranja pe domnu' președinte. „Nu am, dom'le, nici o legătură cu el, zic unii că am fi cumetri, mai știu eu ce. Nu sîntem". El e numai pesedist și sindicalist. În caz de miting, va arunca în guvernanți cu flori, iar aceștia vor arunca în el cu alte ghiuluri, ceasuri scumpe și perechi de pantofi italienești.

CNSLR Frăția inelelor

Ce vrăji a mai făcut Sănătatea mea

Spitale bolnave – Astăzi „Elias"

Dacă pentru Spitalul Universitar, cînd vine vorba de bani, directorul Sorin Oprescu este mumă bună, pentru fostul Spital de Gerontocrație și Pesediatrie „Elias", același director a devenit, în mod inexplicabil, ciumă vitregă. Așezămîntul în care comunismului i s-a prelungit viața, prin cumul, cu cîteva sute de ani, este astăzi în suferință. Boala s-a agravat cînd aparatului de rezonanță magnetică i s-a defectat o piesă care s-ar putea remedia cu vreo 50.000 de euro, în doar 48 de ore. Grav este că, atunci cînd va pierde tot heliul din organism, echipamentul de un milion de dolari va deveni piesă de muzeu. Ar putea folosi drept soclu pentru legendara bilă a lui Iliescu, păstrată aici în formol, despre care se spune că măsura 32 de centimetri, la erecție.

Doctor Divago

Bă, Sorine, am o spaimă! Nu cumva am mers prea repede în jurul Pământului? Dacă ne-am întors în timp şi ne trezim la Bucureşti pe vremea lui Ceauşescu? N-ar fi rău. Eu aş fi iar ghid pe litoral şi tu un amărît de inginer la Mecanică Fină, venit la mare cu bilet prin sindicat. Hai, bă, nu te oftica, că-ţi iau şi ţie un Pepsi din shop şi-ţi trimit la cameră două redegiste machite. Apropo, nu cumperi nişte mărci?...

Eu îmi apăr sărăcia și nevoile

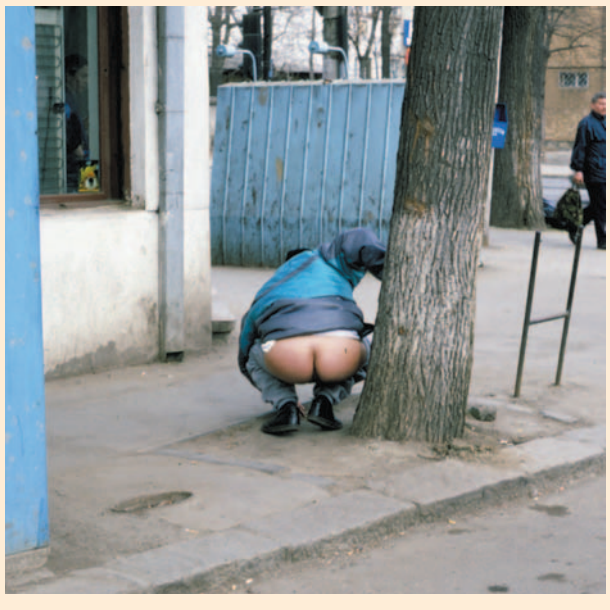

Vreți să știți cîte cadre am risipit cu acest domn? Peste 50. 2 filme. Trei ore am stat după dînsul, doar-doar. L-am încurajat, i-am strigat de departe să fie tare, să arate că se poate. Ei bine, nimic!
Și știți de ce toate acestea? Am vrut să demonstrăm guvernului Năstase, care nu ne crede, că poporul nu mai are nimic de mîncare, în ciuda declarațiilor triumfaliste ale partidului la putere. După părerea noastră, iată dovada! Cetățeanul acesta, pe care l-am pus să facă demonstrația în văzul tuturor, la intersecția Oborului cu Șoseaua Iancului, nu a produs nimic. Noi zicem că e mai mult decît limpede și că, dacă guvernul Năstase vine cu date statistice prin care dorește să arate că acest cetățean eliberează lunar un metru cub de materie fecală, în mod sigur sînt date scoase din burtă!

Gigi Fecali

Spre cartierul Titan Kamon

Dan Chişu înconjurat de sponsor

Mai e puțin și ne întoarcem acasă. Plecăm din Cairo către Valea Regilor cu un tren de noapte ca să gustăm și din mijlocul ăsta de transport. Mizerie mare, care ne face să ne gândim acasă, dar care merită suportată pentru că, fără să simțim, ajungem legănați a doua zi dimineață în Assuan. Ce mă miră cel mai tare e că, după ce am văzut piramidele, nu înțeleg cum se mai pot lăuda ăștia cu barajul lor. Mare scofală, pe lângă Vidraru e în pantaloni scurți, dar vizita e la pachet cu celălalt templu, care merită toată admirația, dacă nu pentru ce reprezintă, măcar pentru faptul că l-au mutat în 8 ani doar ca să nu-l inunde Nilul. Mi-aduc aminte că și la noi au fost niște sate inundate, dar nimeni nu a mutat bisericile. Ne întoarcem la vapor, pentru că pe vapor dormim legănați de data asta de valuri. A doua zi navigăm către Luxor într-o cursă nebună de vaporașe, de mă întreb dacă cei care conduc au avut jucării când au fost mici. Nu vă vine să credeți cu ce viteză și cu câte riscuri ne-au plimbat marinarii de Nil. Ajungem seara. Încercăm să-l convingem pe ospătar să ne anunțe când nu înțelege ce-i cerem, ca să nu ne mai trezim cu munți de cola serviți aiurea doar din neînțelegerea comenzii. Dimineața următoare, la coborâre, nu mă pot abține să-l tachinez pe ghid, întrebându-l dacă aceiași egipteni care au construit piramidele nu sunt în stare să mature pasarela care leagă vasul de trotuare. Pasarelă care n-a mai văzut mătură probabil de când Cleopatra a scos-o în afara legii prin 1000 î.e.n. Ce să facă și dânsa, trebuia să le arate femeilor că a făcut ceva pentru ele dacă tot i-a prins și pe Antoniu și pe Cezar în aceeași viață fără să mai aștepte reîncarnarea. Oricum, am văzut mumia ei și vă spun că bine a făcut că nu a mai așteptat reîncarnarea, era destul de șifonată și avea și puțin deranj la față. Mai nasol e că nici ceilalți faraoni care au preluat tronul nu au repus-o în drepturi – alo, la mătură mă refer, nu la Cleopatra, și cred că-i sfântă. Cum e vaca în India. De aia nu se atinge nimeni de ea și, dacă nu fac nimic în două-trei luni, veți vizita mormane de gunoi la fel de înalte ca și piramidele, iar în câțiva ani, doar vârfurile, Sfinxul fiind sortit pieirii dacă un Toma de la ei nu se apucă acum de proiectul „Salvați piramidele“. Jur că am văzut termopane la mormântul lui Tutan Kamon everybody. Plecăm din Egipt fericiți că nu mai trebuie să răspundem de o sută de ori pe minut din ce țară suntem, că nu știu dacă știți că toți ambulanții îți pun întrebarea asta înainte de cum te cheamă. Din Grecia nu am ce să vă spun, că tot românul a fost o dată în Halkydiky. Iar despre cum au cheltuit banii pentru olimpiadă, nu vreau să vorbesc de funie în casa spânzuratului. Am ajuns, săptămâna viitoare ne vedem prin București.

Dan CHIŞU

Vile, cunoștințe și relații, cu Popescu, Bebe și nea Nicu

Dan Ioan Popescu, Bebe Ivanovici și Nicolae Văcăroiu. Trei șefi mari de la PSD: unul pe București și Industrii, unul pe Ilfov și terenuri și unul pe Sala „Omnia" și pe diverse alte săli, unde le e jenă să-i spună cînd se închide. Trei oameni cu responsabilități mari, care, din cînd în cînd, mai au nevoie și de odihnă. Aici, la Bucale și împrejurimi, abia dacă găsesc un loc unde să mai pună capul. Primul mai pune capul pe un caiet de sarcini, al doilea pe un sac cu parai, al treilea pe cine știe ce maidanez rătăcit în șanț. E clar că, la Bucale și împrejurimi, oamenii ăștia greu găsesc un loc să-și tragă sufletul. Așa că și-au făcut case la munte, la altitudini și prețuri ce provoacă amețeli chiar și experimentatului nea Nicu Văcăroiu. Să le luăm pe rînd.

Dan Ioan Popescu și Satul Nou fără cîini

Una din casele lui de vacanță, cea din fotografie, se găsește în stațiunea Azuga, în spatele parcului și al pieței din cartierul Satul Nou, pe strada Gîrbovei la numărul 51, chiar la marginea pădurii, în vecinătatea ursilor, a căprioarelor, a lupilor, a mistreților și a altor suflete inamice șefului său direct. Azuga a devenit stațiune cu cîteva luni în urmă, exact după ce DIP a concesionat niște teren pe lîngă pîrtia Sorica, unde mai are o vilă, combinație din lemn și piatră. Acolo, spun localnicii, mai avea o casă, în aceeași curte, și a vîndut-o nu știu cărui mahăr de pe la European Drinks. Dar să ne întoarcem la vila din imagine. Din înaltul ei, poți vedea toată stațiunea, cu ai ei turiști care habar n-au pe sub ochii cărui ministru se plimbă week-end de week-end. Le-ar fi greu să aibă habar, căci vila are o poziționare care o ferește de ochiul lacom și bănuitor al contribuabilului, fiind astfel așezată încît să nu poată fi văzută de pe nici unul din drumurile de acces în stațiune. Este prevăzută cu porți placate cu piatră și cu o alee betonată, la intrarea căreia se interzice accesul „cu excepția riveranilor" – singurul riveran de pe stradă fiind DIP. Deși nu sînt riveran – căci mi-ar fi greu să fiu DIP atîta timp cît încă locuiesc la prietena mea – m-am aventurat pe jos pînă în fața porților, lîngă parcare, de unde am privit casa de vacanță cu 3 etaje, interfonul și jaluzelele albe trase la ferești. Mi-a fost frică să mă uit peste gard, nu cumva să mă fac cu un infarct de la vîrsta asta sau cu un cataroi în cap de la vreun badigard. Dar tot am observat candelabrele de pe terasă și scări care, privite de la distanță, dau senzația că sînt aprinse, atît de bine strălucesc. Noaptea cică e o feerie ca la cazinourile din Las Vegas, dacă nu chiar ca la inaugurările de economate organizate de Vanghelie. Am mai remarcat și ghivecele lungi din lemn de la balconul etajului 2, unde zac seduse și abandonate o mulțime de plante mai degrabă moarte decît vii. Oamenii de prin vecinătăți spun că DIP, reprezentat de soție, își construiește un hotel între pîrtiile Sorica și Cazacu. Dacă îl întrebi pe primar pe nepregătite despre asta, o să-ți demonstreze că e pregătit și-ți răspunde că hotelul este al nu știu cărei firme. Adrian Purcărea, cel mai tînăr primar din țară, a trecut de la PD la PSD cu cîteva luni înainte ca Azuga să devină stațiune, așa că mă hotărăsc să întreb totuși și oamenii serioși din partea locului. Tanti Lenuța fuge repede cînd vede aparatul de pozat și zice că nu poate să zică ceva de domnu' Popescu, că e vecinul ei și că e băiat bun. Nea Aurel Papuc *(foto),* consilier al preotului din localitate, e mai curajos: „Dom'le, ce să vă zic, e băiat bun, trece cu mașina și ne salută. Vezi strada asta? A fost asfaltată la inițiativa dînsului, și e bine, că a dat de lucru la zeci de oameni cu hotelul și cu vilele... Eu sînt în colaborare cu preotul, vrea să facă o biserică și el a zis că ne ajută...".

Bebe Ivanovici, un liant între pictură și arhitectură

Are casă de vacanță în zona Zamora din stațiunea Bușteni, într-un cartier al politicienilor, artiștilor și oamenilor cu bani. Casa lui Bebe se găsește pe o uliță căreia îi spune strada Zorilor, la numărul 5, unde cînd plouă e nenorocire, nici nu te poți apropia, juri că ești în Ilfov. Bebe e vecin cu pictorul Sabin Bălașa, ceea ce-i un lucru normal, avînd în vedere că desenul este una dintre puținele materii la care avea note de trecere în școala generală. Locul a fost cumpărat în urmă cu 2 ani, pe vreo douăj' dă mii dă parai, de la o tanti care s-a mutat la Cîmpina. Pe vremea aia, în curtea mare, cu pomi, nu era decît o căsuță mică, însă din toamnă și pînă de Revelion, curtea s-a umplut cu ceea ce vedeți în imagine. Gardul placat cu lespezi este înalt de la un capăt la altul, iar pe garaj există o terasă cu vedere la masivul Bucegi, spre munții Baiului și spre spatele casei lui Bălașa. Atît cît se poate vedea de pe uliță, viloiul este inestetic, înghesuit, parcă îți taie respirația. Lîngă poartă sînt înfipți doi stîlpi înalți, albaștri, pe care flutură de obicei steagurile României și Uniunii Europene. Păcat că nu i-a rămas material și pentru un al treilea stîlp, căci încă un steag, acela al piraților, ar fi dat o imagine completă a ceea ce este în mintea lui Bebe. Silviu, un vecin, nu știe ce să zică: „Da' ce crezi, că noi îl vedem la față? Pe noi nu ne salută, că vine și se bagă repede cu mașina în curte, dar noi nu îl vedem...".

Casă fără număr, de la nea Nicu Văcăroiu

Spre deosebire de celelalte două case de vacanță, despre cea a lui nea Nicu Văcăroiu se poate spune că se află la nici o adresă. Pentru că pe stradă nu există nici o plăcuță indicatoare, iar pe gardul lui nu e nici un număr. Nu că asta ar conta foarte mult, oricum nea Nicu nu și-ar aminti prea des pe ce stradă și la ce număr stă. Ce știm exact e că vila se află în cartierul Piatra Arsă, din Bușteni, un cartier care vine tare din urmă din punct de vedere al vilelor superbe ce se construiesc aici. Nici vecinii nu știau exact ce stradă e, „...că înainte a fost Saielelor, dar acum cică i-a schimbat numele...". Casa de vacanță a lui nea Nicu are parter, două etaje și mansardă, iar în curte mai este o anexă de lux, probabil pentru gărzi, slugi și ospătari. Pe fațada casei sînt agățate 3 antene, dintre care două turcești. Cred că nea Nicu urmărește programele de la turci, unde e de presupus că mira se ia mai devreme. Un copil care a fost cu colindul și a primit o bancnotă de 50 de mii îmi mărturisește că cel mai mult din casă i-a plăcut ceasul agățat pe perete, pe la intrare, cu PSD-ul pe cadran. Vecinii de cartier au păreri împărțite. Gigi Blanda crede că „Nea Nicu e un om plăcut, îți place cam tot la el. Chiar dă mîna cu oamenii pe stradă, cu noi adică, cu sătenii, s-a implicat și a făcut și drumurile". Mai în vîrstă și mai experimentat, Constantin Purcaru *(foto)* îl contrazice: „A făcut pe dracu', vine vinerea și pleacă duminica. N-a făcut nimic, nimic...".

La momentul în care am făcut pozele de mai sus, lîngă vila lui nea Nicu stătea fără nici o treabă basculanta pe care o vedeți. Am trecut pe lîngă ea și, de-al dracu', am strigat către ferestre: „Nicule, probleme, mă? E altfel cînd viloaca-i a ta!".

Gigi Negoiu

Anii n-aduc fericirea

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Multă vreme ne-am fi întrebat cum va fi anul ăsta. Și ne-am fi întrebat încă doi-trei ani de-acum încolo cum va fi anul ăsta, dacă săptămîna trecută, la conferința *The Economist,* Adrian Năstase nu ne-ar fi dat, din înaltul înțelepciunii sale, primul indiciu, declarînd: „Nu putem ascunde faptul că 2004 poate fi un an mai extravagant". Deși ne interesează, ca ziariști, mai mult lucrurile pe care le-ar putea ascunde Adrian Năstase, nu ne-am putut reține pornirea de a vota: credem sau nu credem că anul acesta va fi, așa cum a spus premierul, un an extravagant?

DA

Dan STANCIU

Fără doar și poate, 2004 va fi un an extravagant. Așa cum 1907 a fost un an tehnic, 1911 – un an catifelat, 1914 – un an kaki, 1917 – un an rupt, 1918 – un an volatil, 1921 – un an semitransparent, 1925 – un an cumsecade, 1930 – un an plictisit, 1933 – un an eronat, 1938 – un an moale, 1945 – un an voios, 1946 – un an constrîns, 1956 – un an galeș, 1962 – un an iute, 1965 – un an promiscuu, 1969 – un an intim, 1971 – un an incomplet, 1972 – un an dulce, 1977 – un an asurzitor, 1984 – un an rapace, 1989 – un an obișnuit, 1993 – un an fragil, 1999 – un an lateral, 2000 – un an rotunjor.

Alin IONESCU

Sigur că da, va fi un an extravagant. În domeniul haute-couture se va purta excesiv rozul bombonel, evazat și extrem de larg la nivelul gușei, dar lejer pe fese, asortat cu pene de păun polar și decupaje financiare ferme, aruncate discret pe umerii populației. În schimb, trendul la nivelul prêt-à-porter va fi marcat de tendințe accentuate spre stilul mulat, foarte strîmtorat pe corp, pantalonii 2 în 1 cu crăpătură de foame pe mijlocul burții urmînd să fie în mare vogă. Oricum, colecția de primăvară-toamnă „Deux-pièces pour trois femmes" lansată de Casa Versații va încerca să impună mai ales taiorul trandafiriu, cusut cu ață albă pe la poale.

Marius BORȚEA

Da, și eu prevăd că va fi un an extravagant. În aprilie se va naște un vițel cu două mame, în mai va veni Apocalipsa (da' va trece repede), în iunie Teo va mai slăbi un kil (consecința stresului cu Apocalipsa), în iulie va fi din nou iunie (deci s-ar putea ca Teo să slăbească încă un kil), în august va fi august și puțin din septembrie, în septembrie va fi ora două-două jumate (nu sînt foarte sigur, depinde cum va fi în august), în octombrie va fi ziua mea (țin să vă felicit și pe această cale), în noiembrie va fi un început de iunie (deci Teo va mai slăbi 15-20 de grame), iar în decembrie – și abia aici intervine extravaganța acestui an – habar n-am ce va fi. Dar promit să revin cu amănunte.

Iulian TĂNASE

Dacă anul acesta va fi extravagant sau nu? – iată, în sfîrșit, o întrebare de bun simț, pentru care îi mulțumesc foarte mult lui Adrian Năstase. Habar nu am la ce s-a gîndit Năstase cînd a spus, fără să se gîndească prea mult, că anul 2004 va fi ceva mai extravagant. Firește, nu am nici un motiv să fiu de acord cu Năstase, de aceea votez PENTRU, adică DA, anul acesta va fi foarte extravagant, și habar nu am de ce sînt PENTRU, cînd la fel de bine puteam să votez ÎMPOTRIVĂ – diferențele între PENTRU și ÎMPOTRIVĂ sînt, vai!, atît de derizorii, uneori. (Pentru detalii, a se reciti cu atenție *voturile* lui Marius Borțea și Dan Stanciu!)

NU

Ștefan AGOPIAN

Nici gînd. Dl Năstase se joacă cu vorbele. Extravagant ar însemna ca vara să fie ca iarna sau ca PSD-ul să piardă alegerile. Lia Roberts să fie un bărbat deghizat, eventual Clinton, Vadim să-și taie prepușul ca să dovedească că e filojidan, să-și micșoreze statura ca Adrian Copilu' Minune și să cînte manele, baronii să-și declare averile, iar Ion Iliescu să fie din nou președinte și să înceapă, din cauza asta, să creadă în Dumnezeu.

Alexandru DUȚU

Dacă mă gîndesc la omul, vînătorul, fermierul, colecționarul de artă Năstase, nu-mi imaginez ce extravaganțe i-ar mai putea pigmenta viața. Să crească la Cornu inorogi de lapte și carne, pegași pentru ouă și pene sau păsări Phoenix de lupte? Pe pereții grajdurilor să-și tragă picturile subrealiste de la Altamira și Capela Sixtină, după ce i-a plătit pe Rafael și Michelangelo, ca membri ai filialei PSD Jirlău, să-i facă portretul în centrul creației? Iar la iarnă să străbată ulițele comunei într-o o mașină de tăiat lemne Bentley? Dacă Năstase s-a gîndit la noi, eu cred că ne așteaptă doar un an vagant și în nici un caz unul extravagant.

Dragoș MUȘAT

Nu, nu va fi un an extravagant pentru că se va fura în continuare, ceea ce nu-i nimic extravagant, se va da în cap pe străzi noaptea, ceea ce nici asta nu e ceva extravagant, oamenii vor continua să se omoare la *Știrile de la ora 5,* vor continua să fie mușcați de cîini vagabonzi, vor face în continuare dragoste cu părinții în casă, vom intra a doua oară în NATO, chestie care s-a întîmplat și anul trecut, Bivolaru G. va continua să bea urină, G. Bivolaru va continua să spargă banii pe care i-a furat de la BRD, femeile vor fi pipăite în continuare de mîrlani în autobuze, pe alocuri va ploua cu intensificări din sectorul nord-vestic, iar șoferii vor continua să reducă viteza pînă la limita evitării oricărui pericol – ce dracu' să fie extravagant în România asta?!

Alexandru VĂRZARU

Ce întrebare e asta? Cum adică „an extravagant"? De ce zice Năstase așa ceva? Mi se pare un act de aroganță să vorbească despre un „an extravagant". Eu sînt un om din popor și nu înțeleg afirmațiile astea. Eu nu înțeleg ce a vrut să zică. Să folosească personificări și comparații, nu figuri de stil așa de complicate, pe care le înțeleg numai bogații de teapa lui. Eu nu îl mai votez. Să îmi vorbească unul cu epitete mai accesibile și îl votez.

Daniel GOACE

Nu. Aș vrea să cred că, în ceea ce-i privește pe Adrian Năstase și pe extravagabonzii de la PSD, 2004 să fie pentru actuala Putere un an cu totul și cu totul extravacant.

VOTURI DIN INTERES

Cătălin MATEI

Domnu' Adrian, dacă dumneavoastră îmi dați mie împrumut 3.000 de euro să-mi cumpăr televizoru' ăsta, fără să-mi vînd plasma, sigur o să fie un an extravagant.

NU ȘTIU

Ioan T. MORAR

Va fi un an extravagant dacă va cîștiga PSD-ul alegerile. Dar eu nu de extravaganță mă sperii, ci de veșnicia ei! Nu le doresc nici inamicilor mei să aibă parte de mulți ani extravaganți!

Toată lumea rîde, fuge și se deghizează

Aferim! Ce ne-am distrat cînd Poliția română a dat posibilele portrete-robot ale fugarului pesedist Gabriel Bivolaru… Cu barbă, fără barbă, cu păr, fără mustață – de fapt, toți pesediștii arată la fel: a fugari. Stimați cititori, vă propunem mai jos cîteva posibile deghizări pentru ziua cînd, Doamne-ajută, personajele de mai jos se vor hotărî și ele s-o taie din țară. Adrian Năstase, Ion Iliescu, Nea Nicule Văcăroiu – acum e rîndul vostru!

Tupeu 2004

Ancheta poliției sau Gargarian Bivolaru

Am înţeles, domnu' Scheele, să trăiţi! Îi băgăm la puşcărie pe toţi corupţii din România! Da' vă daţi seama că şi pentru Europa ar fi nasol: toate negocierile cu Guvernul o să le faceţi la vorbitor, o dată pe lună.

Ioan Rus și Jonathan Scheele, doi oameni prezenți în lupta împotriva corupției. E drept că pe părți diferite ale baricadei.

Poliția a înnebunit – și s-a apucat, din obediența-i cu care ne-a obișnuit, să adune portrete, ca idolul ei, finul colecționar Năstase. Și dă-i cu portretul-robot al lui Bivolaru pe televiziuni, de nici nu mai știai cine a devalizat, de fapt, BRD-ul: bătorii de urină ai lui Bivolaru Gregorian sau băutorul de lichidități Bivolaru Gabriel. România merge mai departe – victimă a MISA: Mișcarea de Integrare Spirituală în Absurd. PSD-ul rîde de noi în continuare din cauza lor:

Șmecherie 2004 (3 puncte): **Ministerul de Interne.** După ce ani în șir i-a văzut jeepul cum parchează la restaurantul fraților Păunescu din plin centrul Bucureștiului, acum s-a trezit și poliția să-l caute pe infractorul Gabriel Bivolaru – cînd a dispărut dintre noi, cei pe care îi stropea la colțul străzii cu mașina lui de 3 miliarde. Și, ca să ne aburească complet, ni-l dă la pachet pe urinistul Gregorian Bivolaru cu portretul-robot al lui Gabriel Bivolaru. Dacă mai crede cineva că e pe bune ancheta poliției, să sune la 953 și să-l dea în gît pe infractorul Adrian Năstase din Buzău care-a furat o căruță de mere de la vecinul lui și pe banditul Hrebenciuc din Teleorman care-a furat gardul CAP-ului la Revoluție – poate-i arestează pe ăia pe bune.

Prostie 2004 (2 puncte): **Dan Matei Agathon.** Fostul ministru s-a lăudat că a dat ziariștilor o informație falsă, spunînd că este acționar, alături de Iacubov, la o firmă din Bacău. *„Intenționat am dat această informație eronată, pentru a demonstra lipsa de imaginație și inteligență politică a purtătorului de cuvînt al PNL, Eugen Nicolaescu!“* – a zis mîndru Agathon. Iată deci cu ce se ocupă membrii partidului de guvernămînt taman în anul ieșirii noastre din UE. La furat, bă pesediștilor, lăsați prostiile, că numai cu informații din astea eronate i-ați păcălit și pe ăia de ne-au băgat în NATO – vedeți să nu vă dați acum ca proștii de gol, să nu ne dea afară și de acolo!

Tupeu 2004 (1 punct): **Ion Iliescu.** Președintele zice că **baroana Emma Nicholson „exagerează“.** De cînd președintele n-a mai ieșit în stradă, să-l muște cîinii vagabonzi și pensionarii lihniți din economate sau cetățenii care și-au vîndut copiii în străinătate prin intermediarul SC Guvernul Năstase SA, nu mai știe cum arată țara. De aia exagerează baroneasa Nicholson, pentru că Ion Iliescu nu poate să vadă hoția – din cauza bandiților cu care s-a înconjurat și care-l poartă cu 180 la oră prin *România Furată.*

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	16 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	4 puncte

Dan Matei Agathon este un homosexual periculos!

În conferința de presă din 23 martie 2004, Dan Matei Agathon, secretarul general al PSD, a declarat că este acționar alături de Corneliu Iacubov și alte cinci persoane la societatea Barter Grup SA. A doua zi a revenit, declarînd: „Acest lucru este fals și poate fi verificat cu ușurință de oricine. Voit am lansat o informație eronată.“

Extraordinar! Senzațional! Naspa! *Academia Cațavencu* a intrat în posesia unui document tulburător din care reiese clar (dar clar de tot!) că Dan Matei Agathon este homosexual, însă nu un homosexual obișnuit, ci unul pervers, care preferă copiii instituționalizați (clasele a II-a B și a IV-a C), precum și pensionarii cu o pensie mai mică de 1.675.243 lei pe lună. În documentul cu pricina se mai spune că Agathon este foarte deștept, avînd cu un coeficient de inteligență mult peste medie. Celelalte informații din document sînt următoarele: 1) din decembrie 2000, Dan Matei Agathon este acționar, împreună cu Adrian Năstase și Corneliu Iacubov, la firma RAFO Roz Bombon SRL, al cărei obiect de activitate este importul de struți și medicamente compensate, respectiv exportul de ouă Jumbo, eugenii cu cacao și petrol; 2) pe 23 iulie 2001, în timp ce își făcea de lucru în stațiunea Europa, Dan Matei Agathon a accidentat mortal o bătrînă în costum de baie care se urcase într-un palmier de pe marginea șoselei. Ajunși imediat la fața locului, polițiștii au amendat bătrîna pentru tulburarea liniștii publice; și 3) în vara anului trecut, Dan Matei Agathon și-a călcat pe inimă și s-a culcat cu Elton John, imediat după ce sir-ul englez și-a încheiat concertul de pe stadionul Cotroceni (deși Agathon ar fi preferat fie stadionul Stelei din Ghencea, fie stadionul „Dumitru Sechelariu“ din Bacău!).

***P.S. Domnule Agathon, aceste lucruri (de mai sus) sînt false și oricine poate verifica cu ușurință că, printre altele, dumneavoastră nu sînteți homosexual.* Voit am lansat aceste informații greșite, ca să zicem așa.**

Mîștoul dogmatic

Gabriel Bivolaru, între gravitatea faptei și graviditatea fetei

Cu trei zile înainte de a fi condamnat la cinci ani de închisoare, Gabriel Bivolaru se afla la a optsprezecea din cele douăzeci de adrese la care locuia în ultima vreme, în București. Se uita la televizor, bea un whisky cu apă de la robinet și îl compătimea sincer pe Gregorian Bivolaru, yoghinul împotriva căruia poliția declanșase o adevărată prigoană. Cu două zile înainte de ziua condamnării, Gabriel a avut o convorbire internațională, cu taxă inversă, la Londra. Atunci a aflat că sarcina soției sale, escroaca Mona de Freitas, a intrat în luna a treizeci și noua. Medicii o felicitaseră și îi aduseseră la cunoștință că fătul e fată. În seara aceea, de bucurie, Gabriel a spart un miliard de lei în Club A și un alt miliard pe șoseaua de centură. Cu o zi înainte de condamnare, Gabriel se uita tot la Bivolaru, și tot la știri, și se gîndea la escroaca lui soție – „Ah, Mona, Mona!“ – care complexase toate gravidele londoneze cu sarcina ei nemaiauzită și nemaipomenită. Apoi a sunat telefonul, la receptor era chiar Mona, și Mona avea o voce stinsă. „Ai născuuut?“, a întrebat-o Gabi. „Nu, încă nu“, i-a răspuns Mona, „s-a întîmplat altceva, cu mult mai grav, cu mult mai gravid, de fapt!“. Și atunci a aflat Gabriel că fetița lor nenăscută este gravidă în luna a cincea. „Cine e porcul?“, a urlat Gabriel la telefon, dar Mona deja închisese. În dimineața zilei cînd a fost condamnat la cinci ani de închisoare, Gabriel și-a împachetat în grabă cele 2.000 de miliarde de lei escrocate de la BRD, s-a urcat în avion și a tăiat-o la Londra. Era foarte neliniștit, se gîndea: „Doamne, ce mă fac dacă fiică-mea naște înaintea nevesti-mii?! Cum, Doamne iartă-mă, să fiu bunic înainte de a fi tată!?“

Copilul divin și copila di vină

Guru bivolarului Adrian grăiește

Anul 1952 a fost un an istoric pentru comuna ilfoveană Tărtășești pentru că tărtășești au văzut pentru prima dată cum arată un guru mic. Ca bebeluș, Gregorian s-a apucat imediat de yoga, părinții prinzîndu-l de mai multe ori în timp ce făcea urinoterapie și coproterapie în pătuț. Însă culmea norocului tărtășesc este că în urmă cu doi ani, comuna mai adusese pe lume un guru, Adrian, dar ursitoarele levitaseră cu leagănul micuțului viitor prim-ministru direct în București. Acum, după cinci ani și ceva de ani se naște o întrebare: Ce are Adrian de împărțit tocmai acum, înainte de alegeri, cu absolutul lui Gregorian? Să fi uitat că ei au apărut prin aceeași gaură energetică de deaspra Tărtășeștiului și să vrea să-i fure gurului charisma pentru prezidențiale? Asta e, m-am prins. Am impresia că Adrian vrea ca la sfîrșit să rămînă doar unul, care să ajungă muritor.

Nemuritorul de foame

Anacronica TV

Paparazzi de chilozzi

Studiez de mult problema asta și nu mai pot s-o țin doar pentru mine. Voi ați văzut că a apărut pe la emisiuni o nouă categorie de cameramani specializați pe unghiuri ascuțite, luate de jos, cu zoom-uri direct pe fese, pulpane, păsărici? Băieții stau mai mult pe jos, se tîrăsc ca niște miriapozi de studio, îi mai ia lumea-n picioare, ca pe fire, dar nu se sinchisesc. Stau și pîndesc să filmeze ascunzișurile de sub fustă. Am văzut unul pe Acasă TV la emisiunea lui Cabral, căruia, de-atît tîrît prin studio, îi ieșise cămașa din pantaloni și i se vedeau chiar lui chiloții. Mai e unul la Teo, nu Trafalete, altul, care cred că poate deja să-și dea doctoratul cu specializarea „Paradigmele Blondy și dedesuurile femeiești", cu un subcapitol pe Luciu. Vreau să le spun băieților ăstora că deja nu mă mai excit la filmările lor. Vreau mai mult! Am nevoie de o supradoză cu cadre mult mai adînci. Gaaaaata, s-au fumat astea cu imagini superficiale. Aș vrea imagini de profunzime, ginecologice, chiar din interiorul uterului, chestii filmate cu camera ascunsă în stomacul vedetelor, să aflu în direct ce-au mîncat, c-așa poa' să mintă cînd le-ntreabă Teo. Și să nu se mai bage cu camera la funduleț, să-mi dea secvențe proctologice dacă sînt meseriași! O călătorie cu camera ascunsă-ntr-o țiplă, în ceva, să nu rușinească, printr-o vedetă mi s-ar părea într-adevăr super. Să văd eu cu ochii mei, în timp ce Teo comentează, cum arată cu adevărat aia de la Blondy pe dinăuntru. Și-atunci o să vedem și noi, fanii, dacă are suflet bun sau dacă se dă altruistă doar așa, pentru imagine.

Wilhelm Chiloţell

Știți, probabil, promo-ul de la emisiunea *Academia Mămicilor.* La final, prezentatoarea strigă la bebelușii care se cățărau pe canapea. Problema e că de fiecare dată mă sperii și eu, și nu că mă sperii, da' mă dau și jos de pe canapea.

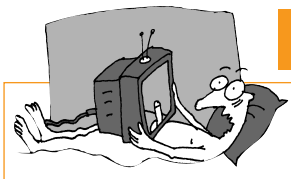

Trampa și ecranul

Pică para mălăiață în guru lui Bivoleață

Joi noaptea dau întîmplător pe Antena 1 și-l surprind pe Bivolaru tocmai cînd se pregătea „să se branșeze la sferele infinite de forță macro pentru a invoca trei minute de fericire" pentru telespectatorii lui Tucă. Aha, super! Vă dați seama că m-am așezat frumos cu ceakrele în fotoliu, mi-am aprins o țigară, am sorbit din cola și apoi l-am urmărit pe guru cîteva minute cum își molfăie în gît mărul lui Adam, de parcă urma să conceapă o flegmă universală. Apoi, cu o față tîmpă, Bivolaru și-a mai dat puțin ochii peste cap și i-a rugat pe cei care au simțit starea de fericire să sune și să-i spună și nesimțitului ăluia de Tucă, care între timp citea din *Jurnalul Național.* Eu unul n-am simțit nimic, însă două secunde mai tîrziu, cînd am mutat pe Prima TV, m-a cuprins o stare de nefericire soră cu enervarea: din cauza imbecilului ăla ratasem primele scene de sex de la *Big Brother!*

Virgil Yoghină

★ Am ascultat cea mai tare melodie a lui Sorinel Copilul de Aur, melodie atît de tare, încît inginerul de sunet a zis că i-au dat lacrimile cînd a auzit-o. Am ascultat-o și io, și mi-au dat lacrimile, da' de rîs. Ia citiți versurile următoare și vedeți ce fel de lacrimi ies: „Doamneeee, dacă exiști / Omoară-i pe teroriști".

★ Gregorian Bivolaru s-a conectat în direct la televizor cu niște sfere de fericire. Deci, am și eu o întrebare: cînd Gregorian Bivolaru merge cu mașina, sferele alea de fericire merg odată cu el cu aceeași viteză, o iau pe jos sau se suie într-un troleibuz?

★ Știți reclama cu „A înnebunit lupul!"? I-o fi luat marmota locul la fabrica de învelit ciocolata în staniol.

★ Postul meu porno fără sunet este exact lîngă Realitatea TV, așa că acum două seri, cînd încercam să comut repede de pe unul pe celălalt ca să văd o fracțiune de secundă porno, m-am inhibat. Pe Realitatea era colegul meu Mircea Toma și mi s-a făcut rușine. El nu mă văzuse niciodată în pielea goală.

★ Aseară am văzut o reluare a unei emisiuni la care a participat Corina Dănilă pe vremea cînd era însărcinată. N-am înțeles: e mai ieftin să bage una veche sau pur și simplu dă mai bine pe sticlă dacă ai burtă (a se vedea M. Rădulescu sau Mitică Dragomir).

★ Eu unul nu cred în coincidențe. Spre exemplu, nu cred că nu e nici o legătură între faptul că bodyguardul lui Gigi Becali a apărut la Local Kombat la PRO TV vineri seara, sfîșiind un luptător în 20 de secunde, și filmulețul artistico-publicitar pro-Gigi, difuzat luni seara la *Știrile PRO TV.* Am eu așa un sentiment că fondurile de campanie ale lui Gigi au la bază niște maoșigheri cu bombeul la măsele.

★ Aș avea și eu o rugăminte, dacă se poate. Există la TVR 2 o tipă, Oana Zăvoranu, care seamănă perfect la voce cu tata, și asta nu din cauza tatei, ci a ei. Rugămintea mea ar fi aceasta: dacă s-ar putea ca, în timpul emisiunii ei de la TVR 2, să-i transmită mamei, cu vocea lui tata, adică a ei, că eu sînt bine și că încă nu am fost dat afară de la *Academia Cațavencu.* Mulțumesc.

★ Cel puțin o dată pe săptămînă, familia mea se ceartă din cauza unui promo de la PRO TV. Îl știți, e cel cu tipii care intră normali pe o ușă și ies circari pe alta. Maică-mea e ferm convinsă că tipul grizonat și plin de el, care iese pe ușă vesel nevoie mare, de parcă tocmai a mai concediat 30 de angajați de la Buftea, e Adrian Sârbu. Normal că taică-meu se isterizează și crede că maică-mea e-ntr-o dungă, iar eu trebuie să-i împac de fiecare dată și să spun că, într-un fel, amîndoi au dreptate, bla-bla. Deși în secret țin cu maică-mea, nesiguranța a-nceput să mă roadă și pe mine și întreb și eu pe cine pot: e sau nu Adrian Sârbu?

★ Zapam alene, încercînd să ajung de pe Discovery pe România 1, și dădeam peste cap telecomanda, cînd nimeresc peste o chestie și rămîn interzis vreo cinci minute. Nu-mi credeam urechilor, oameni buni, dar pe un post de modă, Fashion TV, pe care nu poposesc decît așa, de amoru' artei cu picioare lungi, se dădeau manele. Gagicile se fîțîiau pe podium și de auzit se auzea: „Dă-i motoare verticale, d-alea supranaturale... Făi, nehalito, făi, nesimțito...". Slăbuț, manelișt, slăbuț. Faza dură pe care o aștept eu de la voi e să vă băgați un concert cu Adrian Minune la Scala, la Milano, pentru românii iubitori de operă care muncesc pîn Italia.

★ Am auzit că Vacanța Mare renunță la personajul Garcea, chipurile pentru că acesta n-ar mai reprezenta poliția română. Atunci să renunțe și la Leana și Costel, că nici oltenii nu-și mai bat nevestele, nu se mai înjură și nu-și mai dau topoare-n spinări la orele la care copiii încă nu dorm și așteaptă să se termine emisiunile umoristice ca să-și ia cafteala de seară de la părinți.

★ La *Ciao, Darwin* pe Antena 1, săptămîna trecută s-au chirăit între ele virginele și versatele. Adică alea care s-au și alea care nu s-au. Virginele aveau ca șefă pe una Alina, aia de la TVR, iar versatele o aveau în frunte pe D@niela. Am stat și m-am meditat puțin la diferența asta, pentru că mi se părea că scîrțîie pe undeva. De fapt, virginele sînt niște versate mult mai tinere și care n-au ajuns să-și plîngă celulita, iar versatele sînt destul de virgine, dacă „virgine" vine de la insulele alea pe care n-a mai naufragiat picior de bărbat de hă, hă, hă.

★ Iată faptele: Realitatea TV, sîmbătă, 27 martie. Pe banda care de la baza ecranului se scurg știrile, la un moment dat, zbang, fotbal divizia A: „Petrolul Ploiești – FC Oradea. Scor 1-1. Nu s-au înregistrat victime". Ba pardon, au fost victime, dar nu umane și nu pe stadion, ci în tribune, unde o sticlă de vodcă i-a scăpat din mînă unui domn, în minutul 73, s-a spart și i-a omorît niște nervi omului din cauza dracilor care i-au venit așa, dintr-o dată, de la faza asta.

Și ce dacă era gestantă căprioara care am împușcat-o eu în burtă? Eu am vrut să-mpușc numai puiul, că n-aveam ce să fac cu atîta carne!

Radu Pietreanu și Mugur Mihăescu, doi comici care, după ce au omorît căprioara, s-au gîndit să-l lichideze și pe Garcea, chiar înainte de începerea sezonului electoral

Provincia europeană Vrancea

Oprișan a început numărătoarea inversă a cheltuielilor electorale

Marian Oprișan, baron și președinte la Consiliul Județean Vrancea, are o teorie proprie despre numere. Deși ar pierde orice întrecere cu un abac la suma maximă pînă la care poate număra, Marean și-a construit propria mulțime de numere, care funcționează după reguli ce ar face să crape de invidie orice matematician cu salariu de profesor la liceu. Mulțimea numerelor lui Oprișan se poate distribui pe o axă electorală și se împarte în „numere mici“ și „numere exagerat de mari“, funcție de poziția acestora față de momentul alegerilor. Astfel, înainte de alegeri, cînd e nevoie de sume exorbitante, numerele de pe axa lui Oprișan au mărimi de-a dreptul nesimțite, și invers. Să luăm ca exemplu subcapitolul *„Alte cheltuieli“* al bugetului Consiliului Județean Vrancea și să vedem cum împarte Oprișan numerele pe axă înainte și după alegeri:

Înainte de alegeri

– Revelion 2003-2004 – 4,7 miliarde lei;

– Sărbătorirea Zilei Principatelor Române – 24 ianuarie – 8,1 miliarde lei;

– Participarea la asocierea Regiunii de Dezvoltare Sud-Est, conform Legii 151/1998 – 200 milioane lei;

– 8 Martie, Ziua Internațională a Femeii – 200 milioane lei;

– Ziua Internațională a Copilului – 1 Iunie – 1,1 miliarde lei;

– Acțiuni PSI – 30 milioane lei;

– Sărbătoarea Berii și Zilele Municipiului Focșani – 3,4 miliarde lei;

– 9 mai, „Ziua Europei“ – 1,7 miliarde lei;

– Aniversarea Eroilor Neamului. Comemorarea evenimentelor istorice petrecute la Mărăști-Mărășești-Oituz-Soveja (6 august) – 100 milioane lei;

– Participarea la reuniunea Asociațiilor Președinților Consiliilor Județene din România – 40 milioane lei;

– Asociația viticultorilor – 80 milioane lei;

– Participare la editarea revistei *Saeculum* cu 40% din valoare – 152 milioane;

– Festivalul Internațional al Viei și Vinului – 3,3 miliarde lei.

După alegeri

– Ziua Națională a României – 1 Decembrie – 100 milioane lei;

– Comemorare evenimente Decembrie 1989 – 20 milioane lei;

– Revista viticultorilor – 50 milioane lei;

– Editare carte Emanoil Petruț și Revista Teatrală Focșani – 70 milioane lei;

– Editarea revistei *Speranța* pentru mediatizarea persoanelor în vîrstă – 40 milioane lei;

– Editarea revistei *Oglinda literară* – 100 milioane lei;

– Olimpiada națională de geografie – 250 milioane lei;

– Olimpiada națională sportiv-școlară – 250 milioane lei;

Adunarea Generală Europeană – 120 milioane lei;

Zilele Thaliei – 60 milioane lei.

Observați diferența dintre „Festivalul Internațional al Viei și Vinului“ (3,3 miliarde lei) sau „Ziua Internațională a Copilului – 1 Iunie“ (1,1 miliarde lei) și „Comemorare evenimente Decembrie 1989“ (20 milioane lei). Oprișan se gîndește probabil că, la comemorarea Revoluției, or să se folosească coroanele ce rămîn de la Festivalul Internațional al Viei și Vinului și o să se bea țuica fiartă ce va prisosi la Ziua Internațională a Copilului.

Muţii Vrîncioaiei

De la Nissan pîn' la Tisa, Oprișan pisu-mi-s-a pe noi

Pînă mai ieri, acest Nissan Patrol de 50.000 de dolari a fost pentru Marian Oprișan aspirator de gagici (seara, după ce mergea electoratul la culcare) și de înjurături de la electorat (în restul timpului). De plătit, l-a plătit Consiliul Județean, care a fost informat doar că votează cumpărarea „unui autoturism 4x4“, mulți dintre membri crezînd că-i vorba de un ARO sau de o mașină de jucărie care spune tabla înmulțirii cînd o înclini pe spate.

Acum cîteva zile – cînd din întîmplare a deschis dicționarul la cuvîntul „populism“ și a observat că particula „po“ nu modifică cu mult înțelesul pe care credea el că-l are acest cuvînt – Marean s-a hotărît să renunțe la Nissan. L-a donat polițiștilor vrînceni, să-l alerge prin păduri și să prindă hoții. Dar – zice Marean, plin de populism sau pulism sau cum naiba i-o mai zice – „nu hoții de crengi, ci de lemne“. Mare eroare ai făcut, Mareane, mai bine îi puneai să-i prindă cu Nissanul tău numai pe hoții de crengi, că ăștia fac cel mai mare rău. Uite, în curînd n-o să mai aibă contribuabilul de ce se spînzura din cauza lor.

Nissan Paşa

Oprișan umblă cu adeziuni în alb pentru primari negri

Poate n-o să ne credeți pe cuvînt, dar vă asigurăm că scrisul de pe „Fișa de primire în partid“ de alături este al lui Marian Oprișan. Da, da, nu vă mai mirați atîta, ce vreți, nu are cine știe ce cuvinte complicate, despărțiri în silabe și alte inginerii gramaticale – așa că n-avea unde să greșească. Este o fișă în alb și ea a fost dată personal de Marean primarului PNL din Slobozia Bradului, Valerică Zamfirescu. Omul nu a vrut să răspundă temerarului gest al lui Oprișan și astfel partea de sus a fișei a rămas nescrisă. Și sperăm că așa va rămîne și pe viitor, deși literații provinciei europene Vrancea, în frunte cu șeful poliției, Grosu, și cu prefectul Băeșu, au și început cu recenziile la opera primarului. Polițistul a primit ordin să pună repede mîna pe pană și să scrie un dosar de urmărire penală pe numele lui Zamfirescu, pentru un teren pe care acesta voia să-și facă o fabrică de confecții. Iar prefectul a trimis în comună Direcția de sănătate publică, Garda de Mediu, inspectorii în construcții, pe cei de la Ape etc., cărora primarul trebuie acum să le prezinte lucrările la control. Căci, după mintea lui Oprișan, dacă cineva nu vrea să scrie, atunci e musai să-l amenințe că o să i se citească, eventual drepturile.

Fișa de coarde

PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT
ORGANIZAȚIA JUDEȚEANĂ VRANCEA

FIŞĂ DE PRIMIRE ÎN PARTID

1. Adeziune

Subsemnatul(a) – numele _____ prenumele _____ născut(ă) la data de _____ în localitatea _____ județul(sectorul) _____ domiciliat în localitatea _____ județul(sectorul) _____ strada _____ nr. ____ Bl. ____ sc. ____ et. ____ ap. ____, tel. acasă _____, de profesie _____, locul de muncă _____, tel. serviciu _____.

Codul numeric personal _____.

Prin prezenta adeziune declar că am luat cunoștință de prevederile Statutului și Programului Politic ale Partidului Social Democrat, sunt de acord cu aceste documente și solicit să fiu primit în rândul membrilor PSD.

Nu sunt membru(ă) al altui sau altei formațiuni politice din România.

Nu fac parte din alte asociații politice din străinătate.

Data: _____ **Semnătura** _____

2. Recomandare

Subsemnatul(a) – numele OPRIŞAN prenumele MARIAN, domiciliat(ă) în localitatea FOCŞANI județul VRANCEA, Str. Emil Racoviță nr. 3, Bl. B, Sc. 2 et. 3 ap. 33, tel. –, membru(ă) al PSD din anul 2000, activez în organizația locală nr. – din localitatea VRANCEA, recomand pe domnul ~~(doamna)~~ ZAMFIRESCU VALERICA să fie primit(ă) în PSD, asumându-mi întreaga responsabilitate.

Data: 20-03-2004 **Semnătura** _____

Adrian Păunescu la China cea de taină

Adrian Păunescu a cerut bani de la Senat pentru a plăti o cină cu 22 de reprezentante ale Partidului Comunist Chinez venite în vizită. În loc să le scoată la iarbă verde, la o lucernă, Păunescu a preferat să le ducă pe doamne la o cantină de lux, să vadă și ele cum e să dai pe o cafea alocațiile a 100 de milioane de chinezi. Pentru meniul fiecărei chinezoaice, el a cerut de la Senat peste un milion de lei. Bani cu care e de presupus că a încercat să găsească un meniu care să împace tradiția bucătăriei chinezești cu ceea ce își amintește el că se mînca în comunism, în afară de mult rahat: limbrici în copac; jambon de porc în 3 culori; jumări de porc cu aromă de jumări de căprioară; icre negre înroșite; limbă de godac între fese de Scornicești; speciaitatea carcasei: pizdulice de panda cu soia.

Grasul și cu toba mare

BD la munte și la pisoare

Poliția a anunțat că a strîns 6 camioane de probe împotriva yoghinului Gregorian Bivolaru. Noi bănuim că cea mai mare parte a probelor a fost înghesuită în cabinele celor 6 camioane, cu capul sub volan.

Nicolae Yoga

cu mîinile curat murdare

SIE fiind, păduri defrișam

Nicu Vlad. Ce vă spune acest nume? V-ați și gîndit cumva la niște mușchi umflați, tendoane de oțel, medalii și la o fostă mîndrie a sportului socialist? Dacă da, înseamnă că ați intuit. E vorba chiar de Nicu Vlad, marele nostru campion de haltere care ridica suta de kilograme. Acum, după retragere, Nicu al nostru continuă să ridice. De pildă, a ridicat o vilă în plină pădure Băneasa, deși legea interzice să construiești în pădure. Dar dacă așa se antrenează omul, nu ai ce să îi faci. Sau ce să îi faci Elisabetei Lipa, multiplă campioană la canotaj, care și-a făcut și ea vilă în pădure la Băneasa, eludînd prevederile Codului Silvic, ale Legii Mediului și legislația UE adoptată de țara noastră. O să ziceți că avem ceva cu persoanele particulare și că sîntem invidioși pe miturile naționale. Nu e adevărat. Despre Valeria Costea, Paula Troacă sau Octav Oculeanu, nu știm nimic în afara faptului că au defrișat cîte puțin din aceeași pădure ca să-și facă loc unor viluțe de bun gust. Abuzul de putere și relații nu apare numai la nivelul unor meritocrați care consideră că, după o viață în care au muncit pentru țară, a venit momentul să aibă voie să distrugă ceva. Dacă aceștia au defrișat pe suprafață mică, SNP Petrom și SIE vor să o facă industrial.

SNP Petrom, bunăoară, nu a găsit alt loc decît în plină pădure la Băneasa pentru un nou sediu administrativ de 3,5 hectare. La ședința Comisiei de Avizare Tehnică din 18.02.2004, unde li s-a spus „Pa!“, reprezentanții Petrom au plecat scrîșnind din dinți și spunînd „am pierdut o bătălie, nu și războiul, o să vedeți voi“.

Pe de altă parte, SIE a primit deja toate aprobările pentru amplasarea unui Complex Multifuncțional de 3,52 hectare și tot în pădurea Băneasa. Credeți că e vorba de vreo antenă secretă, mascată printre copaci, care să primească informații de la sateliți secreți ai României lansați pe vremea lui Ceaușescu? Aiurea! În documentație spune clar: garaje, service auto, parcări și o centrală termică. Atîta defrișare pentru ce? Ca să vină agenții secreți să își spele mașinile în aer curat!

Și, dacă mai aveați vreo îndoială despre soarta acestei păduri, să vă mai spunem că ultima lovitură de cuțit, pe la spate, o să i-o dea Grădina Zoologică. O știți. Plină de animale triste, cu blăni peticite, cu un elefant plin de flegmă de la vizitatori, niște feline jigărite și păsări cu penele căzute. Mai nou, conducerea Grădinii plănuiește extinderea cu 150 de hectare pentru ca animalele rămase să facă foamea pe o suprafață mult mai mare.

În Pădurea Băneasa, halterofilul Nicu Vlad continuă să se antreneze în stilul smuls. Smuls copaci.

Ecologică Contra
(rubrică realizată cu sprijinul fundației Eco-civica)

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Maria întreabă

Un vis al Mariei s-a împlinit. A văzut Mall-ul cu ochii! Niciodată în viața ei nu a crezut că se va întîmpla asta!

Vineri, 28 martie, m-a învoit Vasi și șoferul m-a dus la Mall. Frumos, multe, multe steaguri, parcă colțișorul ăla era că nu mai erai la tine, pe pămîntul tău. Cînd am intrat înăuntru, am intrat tîmpită, de încălțat, de îmbrăcat, tot ce vrei și nu vrei, dar la niște prețuri exxxtraordinar de mari. M-am uitat după o bluză pentru mine, două milioane și ceva, un salariu ca al meu. Înseamnă că eu trebuie să muncesc o lună pentru o bluză. Cred că trei luni de zile trebuie să muncesc ca să mă îmbrac din cap pînă în picioare. Dacă un mic hamburger, servit acolo, de am stat, sus, la ultimul etaj, de am privit de sus în jos, după ce am vizitat toate magazinele, mi s-a părut prea scump… o sută de mii, cu cartofi și cola. Ce să zic, magazinele nu prea erau pline, intra lumea, ieșea, dar tineret… tineretul intra la magazine mai fițoase, ce să zic… multă lume, era full pe terasă, mesele erau pline și tocmai mă miram, că am stat, am stat, și mă întrebam de unde pot oamenii avea atîția bani, că dacă numai o porție ce mi-am luat eu e suta de mii, dar ce-și luau ei, din alea multe? Cred că merge pe cinci sute, șase sute, depășește milionul, cu țigări, cu film… m-a impresionat și reclamele puse, de exemplu că vreau să ajung o jurnalistă cunoscută, vreau să văd toată lumea, dar să vin înapoi în țară, dar aici m-am întrebat de ce să meargă în toată lumea și dup-aia să vină în țară… probabil că e tot unul cu bani mulți, că ăia fără nu au ce să zică așa ceva… pleacă, pleacă omul sărac, dar nu se mai întoarce… ce să facă aici, banii puțini, scumpe toate. Mall-ul era plin de străini, vineri, erau arabi, turci – turcii sînt musulmani? – engleji, era și un grup de sportive din Germania, erau cazați la nu știu ce hotel vorbeau ei… eu m-am pus la o masă de familiști din Oradea… eu am înțeles că ei ziceau: e frumos, ca la noi, dar de ce afară nu e la fel de frumos ca înăuntru… șosele, cartiere murdare. Și stăteam și mă uitam că acolo se purta cum se poartă la noi în redacție, îmbrăcămintea gen *Tabu.* Deci, îmbrăcămintea asta fițoasă *Tabu,* din asta, e greu de spus să mă îmbrac de acolo… o sanda cu alb, roșu, cu alea de sticlă… e posibil ca o fată să poată să meargă cu un asemenea pantof, dar toc sticlă, dar sticlă-sticlă, subțire, am rămas tîmpită, și cu zorzoane, și cu lănțișoare… și la ciocate, și la saboți lănțige de alea… e ceva așa… niște genți puneau la subsoare… ce puneau, dom'le, la gentuțele alea? Toate gagici tatuate, stil dragon, văd că se poartă la nebunie dragon. Dar fete bine îmbrăcate, care vin la agățat. Da, da, că e plin de fete din astea ce iau o colă și stau opt ore picior peste picior să agațe vreun tăntălău dat cu parfum din ăla de te îmbată. O fată serioasă, care vine de la un serviciu, ca să se distreze, nu vine așa… m-aș fi dus și la un film, dar nu am avut bani, că e una sută cincizeci de lei… dar vreau să merg acolo, că te surzesc filmele de zici că vine-vine spre tine, cum explica niște tineret pe acolo. Păi, vii cu ruj pe gură ca să te uiți la Mall? Nu, ești păsărică de noapte, care vii cu un ness și o țigară din aia, subțirică, lungă… stă la vrăjeală pînă la șo pe boșorogi și de 80 de ani. Și stăteam pe acolo și hop și o vedetă, Anda Adam, cu doi badigarzi cu ea să o păzească, că vine cu bani la cheltuit și să nu se fure cu oamenii acolo. Dar am văzut la fetele de serviciu de la Mall, e prea mult trafic și se iau boli, fel de fel, că unde e fițe multe e și nesimțire… eu sînt obișnuită cu microbii de la *Cațavencu* și nu cred că mă pot îmbolnăvi de acolo.

Maria răspunde

Loc de retrocedat cu capul

Shalom, ce-am luat înapoi nu dăm

România se dă mare partener al Israelului la nivelul declarațiilor politice, dar cînd e vorba să respecte drepturile cetățenilor din țara prietenă, pesediștii schimbă placa. Din ciclul evenimentelor politicianiste s-a remarcat net la sfîrșitul anului trecut momentul în care Adi Năstase a aprins bradul de Crăciun la București împreună cu Bibi Netanyahu, ministrul de Finanțe al Israelului. Foarte emoționant, dar un foc de paie în fond, dacă este să luăm în considerare modul în care statul român și-a îndeplinit mai apoi obligațiile morale și legale față de statul prieten. Din cele 1.800 de cereri de retrocedări ale imobilelor ce au aparținut comunității evreiești, doar 7 au fost soluționate pînă acum. 7 din 1.800, cam mult, nu !? Așa că două decizii din cele șapte au fost prost redactate, fiind inaplicabile. Rămîn așadar 5 imobile retrocedate din 1.800. Informațiile ne-au fost date de surse din comunitatea evreiască și sînt un pic diferite de cele oferite de comisia specială care analizează cererile. Aceasta susține că s-a decis retrocedarea a 18 imobile. Deci 18 din 1.800, adică 1% dintre ele. Comisia specială a motivat prin faptul că e un proces anevoios, care cere timp, trebuie verificate acte... Păi, normal, cu imobilele nu-i așa de ușor precum cu bunurile mobile. Păi, tovarășii lui Iliescu vindeau și 100 de familii de evrei într-o zi statului Israel. Și dintre toate hîrtiile necesare, doar alea de o sută de dolari erau verificate.

Fostul orfelinat evreiesc din str. Vigilenței, retrocedat doar pe hîrtie comunității. În fapt, locuit de chiriași care nu și-au plătit de 5 ani chiria.

Biroul de Investigații

De data asta, Alexandru Vărzaru înţelege greu afaceri simple

– cum Marian Oprişan dă o societate de stat unor prieteni de sfat;
– cum directorul Romsilva distruge Institutul de Cercetări şi Amenajări Silvice;
– şi, în fine, cum baronul PSD de Maramureş îşi creşte părinteşte firmele cu bani de la stat.

dosarele chiX

Oprişan atacă Administraţia de Drumuri şi Poduri pe drumul mare

Marean (nu ăla de la sectorul 5, ci omologul său pe linie de agramaticale din filiera vranceză) s-a pregătit să fie şofer. Pe tractor. Ei, şi? Doar nu voiaţi să se apuce de turnat ca să facă şi el un ban cinstit. Şi oricum, dacă ar fi să toarne, ce-ar lua pe delaţiune ar da pe corectură, aşa că n-ar fi tocmai o afacere. Tocmai de aceea, şofer fiind, Oprişan a trăit o bucurie complexă cînd a transformat Administraţia de Drumuri şi Poduri (ADP) Vrancea în societate comercială aflată sub controlul Consiliului Judeţean pe care îl conduce. Bucurie de şofer, pentru că ADP are muuuulte maşini, şi bucurie complexă pentru că, în afară de maşini, mai are şi 21 de terenuri, şi în interiorul şi în exteriorul diverselor localităţi din Vrancea. Plus încă două cantoane, unul la Vrîncioaia şi unul la Ciuşlea. Şoferul din Marean a fost nu numai bucuros, ci chiar fericit cînd ADP a luat în leasing un Audi de vreo 50.000 de coco pentru CJ. Cică să se plimbe inspectorii CJ la controlat calitatea lucrărilor ADP. După atîta bucurie proprie, Marean a decis să-i bucure şi pe alţii. Pe listă s-au înscris, frumos, cu bon de ordine, Cătălin Popescu, fost director ADP şi deputat PSD acum, şi Dorinel Umbrărescu, patronul UMB Spedition (nu mai spunem de PSD nimic, deja ştiţi). Ei s-au înscris pentru că Marean vrea să privatizeze ADP pînă la 30 septembrie. Nu oficial, normal, s-au înscris doar pe lista lui Marean (deci pe aia bună). Oficial, s-a înscris numai Asociaţia Salariaţilor ADP. Vreo 400 de oameni în total. Neoficial, cum ziceam, s-au înscris însă numai doi oameni. Şi tare ne temem că Marean habar n-are să numere mai departe de doi.

Directorul Romsilva a trecut pe numere de iluzionism

Institutul de Cercetări şi Amenajări Silvice (ICAS) îşi pierde încet, dar sigur, averea imobiliară. La ultima şedinţă a Romsilva, directorul regiei, Ion Dumitru zis Capdemort, a scos din patrimoniu sediile ICAS din Craiova şi Piteşti şi le-a transferat în patrimoniul Romsilva. Amănuntul că sediile aveau personalitate juridică n-a intrat în calculele directorului. Motivaţia găsită de Capdemort a fost aceea de modernizare a sediilor, deşi ICAS plătise un studiu de prefezabilitate de 200 de milioane, pentru demararea acţiunii de reparaţii capitale. Pe Capdemort l-a durut în cracă de banii daţi pe studiu, întrucât firmele care execută reparaţiile sunt agreate numai de el. Numărul de iluzionism nu este singular. Şi noul sediu al Romsilva Bucureşti de la Toboc, evaluat la peste 10 milioane de dolari, a avut aceeaşi soartă. A fost transferat din patrimoniul ICAS, fostul proprietar, care a cheltuit miliarde de lei pe reparaţii, după care investiţia a fost reluată, în momentul transferării patrimoniului în cel al Romsilva. Capdemort face presiuni în teritoriu pentru a lua bani de la direcţiile teritoriale, cu care îşi justifică reparaţiile. Până acum nu s-a făcut nici un studiu de fezabilitate şi nici un proiect, iar sediul ICAS din Toboc a fost însuşit printr-o hotărâre a Consiliului de Administraţie al Romsilva şi a Consiliului tehnico-economic al Ministerului Agriculturii.

Profilul baronului necunoscut

Alexandru Cosma, preşedintele Consiliului Judeţean Maramureş, este şi nu este un baron local. Baron este, prin toate faptele şi realizările lui, deşi dacă era omologat ca baron, zbura odată cu Mischie şi Ivanovici. Problema lui Cosma este că n-a intrat în gura presei centrale, dar nu e prea târziu s-o facă chiar acum. Cosma are venituri şi firme pe care nu le poate lăsa din mână. Veniturile constau în case – trei, pământuri – zeci de hectare de livezi şi conturi în bănci – cu nemiluita. Firmele lui personale se numesc CIMP şi NAGELIN, asociate la grupul East Holding, trecute pe numele fie-sii Ramona Gabriela, care deţine jumătate din pachetul de acţiuni. CIMP execută lucrări de construcţii, cu bani de la buget. A făcut instalaţii pentru apă potabilă în Botiza şi Ocna Şugatag, reţele de alimentare cu gaz în Fărcaşa, Săcălăşeni şi Satulung şi amenajări de maluri la Repedea. A fost favorizat să câştige licitaţia pentru execuţia lucrării de alimentare cu apă a comunei Fărcaşa, investiţie prevăzută printr-o Hotărâre de Guvern, cu o ofertă de 3,2 miliarde de lei, un termen de o jumătate de an şi o clauză specială, care îi dă posibilitatea să prelungească recepţia. Cosma a pompat în firma CIMP, prin intermediul primăriei Fărcaşa, vreo 10 miliarde de lei, pentru o lucrare neisprăvită nici pe jumătate. În 2001, societatea CIMP câştigă o licitaţie de 17 miliarde de lei, prin care se angajează să consolideze cele patru picioare ale podului Decebal din Baia Mare şi 200 de mal în amonte şi 100 în aval. După doi ani de eforturi sisifice, s-a consolidat o jumătate de picior de pod, iar malul cârpit cu piatră de râu s-a dus la vale odată cu topirea zăpezii. Exprimată în cifre, investiţia a atins doar zece procente din volumul total. Trădusă în bani, opera lui Cosma a fost achitată însă integral. Rămân nouăzeci de procente neonorate, pe care n-o să le poată acoperi dezonoarea baronului Cosma, cu care s-a îmbrobodit panoplia de şulfe încă neprinse a patriei.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Primarul de Tulcea apare pe punguţa de doi bani

După cum vedeţi în imaginea alăturată – şi nu cred că aveţi vreun motiv să nu vedeţi –, Constantin Mocanu este primarul oraşului Tulcea. Cum, oficial, nu s-a dat încă dezlegare la mesaje electorale pe faţă, fiecare face ce poate. După sacoşa cu Sorinel Puştiu, cu Pamela Anderson ori cu Ţociu şi Palade, la Tulcea a apărut, iată, şi una serioasă: cea cu edilul PSD. Altfel spus, tulcenii primesc primar la pungă, ca să nu spunem chiar „primar pungaş". Observaţi că textul de pe sacoşă nu conţine nici un îndemn electoral, dar e clar că, de cîte ori mergi să-ţi iei un bulion, o felie de parizer sau o juma' de măslină de la piaţă, ţi se vîră pe esofag şi un apropo finuţ, din vîrful degetelor, ca să ştii cine-i tăticul oraşului.
În ceea ce priveşte mesajul electoral pe faţă, la Tulcea se poartă transmiterea de la gardian public la alegător, pe cale orală. Gardienii colindă din uşă în uşă, mai aruncă un ochi după liceenele care ies de la baie în prosop, mai întreabă de scorul de la Gencler-birligi-Galatasaray, se interesează un pic de situaţia locatarilor, după care trec brusc la subiect şi le sugerează acestora să voteze, dacă nu au nimic împotrivă, cu Constantin Mocanu. Vă daţi seama ce-o să iasă cînd o începe campania pe bune: vin direct mascaţii, iar în ziua de vot o să se apeleze şi la echipe de lunetişti, grupuri răzleţe de mineri sau luptători K1.

P'rimarian Vanghelie

Deci, aşa, domnu': întoarceţi spatele partidului de guvernămînt. Biineee!... Dacă asta-i atitudine de ziarist, las' că te facem noi să te şi apleci, frumosule!

Dan Matei Agathon gîndindu-se că, dacă tot are relaţii încordate cu presa îmbătrînită în critică, măcar să aibă relaţii destinse cu ziariştii mai tinerei

Dragă Andrei, cînd am aflat că lucrezi la o nouă carte, ne-am temut că o să scrii despre noi şi o să ne demaşti. Tocmai de aceea am trimis comandă să-ţi cumpărăm tot tirajul. Da' cînd am văzut că e despre îngeri, ne-am liniştit. Apropo, nu ştii pe cineva care ar cumpăra un tiraj întreg din cartea ta? Că întreabă lumea de ea în librării şi nu se găseşte.

Andrei Pleşu, generosul autor al volumului *Despre îngeri*, şi Adrian Năstase, lacomul promotor al doctrinei *Despre strîngeri*

Votaţi-mă, sînt o femeie de succes în America! Păi, ştiaţi că eu sînt prima femeie din „TOP 50 - Cei mai bogaţi bărbaţi în vîrstă din America"?

dosarele chiXXL

Lia Roberts, o soţie de milionar care, deşi nu e doctor, are aleea ei în cimitire

„Lia salvează România", scenariu de securist cu bască

Legăturile ajunse la vedere ale Liei Roberts cu fosta Securitate sînt deocamdată două: Gelu Voican Voiculescu şi Victor Gaetan. Primul, numit şef peste toată suflarea Securităţii imediat după ce s-a ocupat de regizarea procesului Ceauşescu, face priza directă între cercurile cotroceniste ale lui Ion Iliescu şi brusca iniţiativă a republicanei de Nevada de a se arunca în bătălia pentru Cotroceni. Lia Roberts a recunoscut vechile legături strînse cu care a înlănţuit-o de pat Voican Voiculescu – şi nu în căutarea metafizicii. Al doilea, Victor Gaetan, mirosit ca spion de nasul fin al lui Eugen Ionescu, ne precizează chiar faţă de cine anume din aceste cercuri Lia face drepţi (vremea culcatului s-a dus). Este vorba de Ioan Talpeş, actualul vicepremier. Talpeş este cel care l-a folosit pe Gaetan în acţiuni de lobby prin soţia acestuia, care e acum şefă la USAID România, dar şi în acţiuni de compromitere precum cea care a avut-o drept victimă pe Gilda Lazăr, ca represalii faţă de celebra „listă" a şefului ei Severin. Cînd Talpeş a fost debarcat din fruntea SIE, onctuosul Gaetan a încercat cît a putut de repede să intre în graţiile regimului Constantinescu, atrăgînd în lungi discuţii pe unul dintre consilierii acestuia, căruia i-a prezentat largile sale posibilităţi de acţiune şi lipsa totală de scrupule. Fără succes – mirosul de sconcs specific spionilor de mîna a doua spre a treia în căutare de stăpîni cu bani era prea puternic şi i-a ţinut pe toţi deoparte. Mai puţin pe Talpeş, care i-a dat acum o nouă misiune: aceea de a face credibil sloganul „Lia salvează România", pentru a-l jumuli măcar de un 5% pe Stolojan şi a repeta şmecheria cu Vadim, verificată deja la alegerile trecute. În combinaţie şi cu Voiculescu, Lia ar putea da chiar o spoială republicană regrupării electorale pur-e a Securităţii. Lucrăturile lui Talpeş nu au însă fineţea goblenurilor electorale hrebenciuciene, ci miros de bască încinsă de tractorist, aşa cum e aşa cu Lia şi Gaetan, care rimează cu mîrlan.

Ce se vorbeşte în Gorj cu prefectul simplu

Profitînd de destituirea lui Mischie, PSD-ul l-a schimbat şi pe prefectul judeţului. În locul lui a fost pus, normal, un ins curat şi de foarte mare folos partidului. Dintre atuurile noului prefect, Mugurel Surupăceanu, luăm la întîmplare cîteva. Pe vremea cînd era preşedintele organizaţiei de tineret a ApR-ului, Surupăceanu făcea afaceri cu utilaje. Adică lua utilaje vechi, stricate şi le vindea primăriilor la preţuri duble faţă de preţul unor utilaje similare, dar noi. Guvernul ştia de matrapazlîcurile lui Surupăceanu cu utilaje, chiar în această perioadă PNA verificînd fosta conducere a Întreprinderii de Drumuri şi Poduri, unul dintre motive fiind achiziţionarea unor utilaje vechi şi defecte de la firma lui Mugurel Surupăceanu, Magico Trading Petroşani. Alt caz, foarte mediatizat, este implicarea lui Surupăceanu într-un act de şantaj. Surupăceanu a recunoscut în instanţă că a dat bani, prin firma de mobilă pe care o deţine, pentru ca jurnaliştii să nu mai scrie despre el şi afacerile sale. Toate acestea îl recomandau clar la funcţia de prefect, dar parcă tot nu era de-ajuns. Ei bine, Surupăceanu mai are un atu: mai deţine şi un post de radio local, Star FM, la lansarea căruia, anul trecut, Mischie a ţinut un super-discurs în care şi-a exprimat convingerea că postul va fi unul serios, în slujba partidului. Ceea ce s-a şi întîmplat, numirea în funcţia de prefect fiind încununarea unei campanii radio foarte în folosul PSD-ului.

Coţofenele de sub streaşina Palatului Victoria

Liana Buligan a migrat de la revista *Femeia*, a falimentat săptămânalul *Tinerama*, a fătat cotidianul mort în faşă *Republica*, i-a făcut campanie electorală lui Năstase, prin firma New Open Media SRL, şi a ajuns consilierul pe probleme de politică al actualului premier. La firma New Open a fost partenera de acţionariat a Mariei Marcela Costin, viitoarea noră a lui Ristea Priboi, căsătorită cu băiatul cel mare al securistului şi cununată de Teodosie Tomitanul, şi a lui Sorin Teşu, viitor consilier al lui Năstase, dat afară pentru că a cerut o şpagă record de 1,6 milioane de dolari. Deşi divorţată cu mulţi ani înainte, madam Buligan şi-a păstrat în scripte oroarea de nume de nevastă, ca în actele de firmă să apară cu noul ei nume de coţofană divorţată, Liana Stela Iacob, sub care ciuguleşte foloase necuvenite şi şpăgi multiple, din demnitatea de consilier al premierului. Demnitate sub care face trafic masiv de influenţă, cât şi tot felul de operaţiuni de speculă cu opere de artă, pentru veşnic îndrăgostitul de tablouri Adrian Năstase. În care lucrează mână în mână cu deputatul PSD Valentin Ionescu, o altă răpitoare sinistră, despre care am scris câte-n lună şi-n stele. Ce face, concret, coţofana Buligan alias Iacob? Cumpără de la un pictor aproape necunoscut trei pânze cu amărâta sumă de 300 de parai, bucata. Face chetă în Palatul Victoria, de câteva mii de parai de la funcţionarii de stat, sub motivul că îi pregăteşte un cadou premierului. Cu nouă sute de coco cumpără marfa, iar restul îi bagă în marsupiu. Apoi, vinde tablourile securistului de afaceri Ioan Niculae zis Asirom, cu 8.000 $ bucata, pentru unul şi acelaşi motiv: aniversarea lui Năstase. Ziua în care şi-a schimbat coliba de la bloc pentru un viloi de neam prost la şosea a fost şi semnalul aruncării ei din cuib, şi de atunci coţofana Buligan este în căderе liberă, până ce-o nimeri într-o altă locaţie de fraieri, în care s-o ia de la capăt cu furatul, şpagatul şi traficatul.

UMFlaţi-l pe fostul rector al UMF!

Motivele pentru care Laurenţiu Popescu, fostul rector al UMF, a organizat barajul de fraude pe sediste în alegerile pentru consiliul şi rectoratul Universităţii nu sunt legate numai de dragul de a lăsa bugetul instituţiei pe mâinile unor apropiaţi. Mai e şi problema acoperirii minunăţiilor comise pe parcursul deceniului în care a stat la robinetele cu bani ale UMF. Una pe care nu ştim cum o va mai acoperi după ce va fi citită de dumneavoastră este micuţa modificare de proprietate a editurii Universităţii, „Carol Davila". De câţiva ani, cărţile publicate la această editură nu mai sunt publicate la această editură. Sună bizar, dar vă rugăm pe voi să interpretaţi următoarele două denumiri: „Editura Universităţii Carol Davila" şi, respectiv, „Editura universitară Carol Davila". Aşa, discret cum observaţi, cea de-a doua denumire i-a luat locul primeia pe coperţile cărţilor editate. Practic, editura universităţii a devenit, pe şestache, Editura Fundaţiei pentru medicină moleculară şi celulară, al cărei preşedinte este don Lorenzo, fostul rector. La această editură privatizată au fost publicate, între alte minunăţii, caietele de examen la Facultatea de Medicină. Asta în situaţia în care managerul editurii, dl Bogdan Voiculescu este, împreună cu soţia sa, cea mai serioasă uzină de meditaţii pentru anatomie şi, totodată, autor de subiecte pentru admitere. Ce se poate întâmpla când conflictul de interese – definit de legea anticorupţie – este ignorat, s-a putut constata şi în cazul ultimului examen de rezidenţiat, când au fost trafic ate subiectele de examen, de au luat nota maximă jumătate dintre candidaţi. Ei bine, tot la editura rectorului au fost publicate atât caietele de pregătire pentru examen (care au conţinut şi subiectele de examen) cât şi subiectele propriu-zise. Iar la desert adăugăm şi faptul că la aceeaşi editură condusă de angajatul lui don Lorenzo, Bogdan Voiculescu, au fost publicate buletinele de vot pentru alegerile pentru consiliul UMF, alegeri organizate de subalternul rectorului, conferenţiar Bogdan Voiculescu.

Biroul de Investigaţii

Liviu Mihaiu vă prezintă căţeii şi purceii cu care am intrat în NATO

Legăturile Liei Roberts cu Securitatea, imperfecţiunea infracţională a noului prefect de Gorj, bişniţa cu artă din jurul prim-ministrului şi mănăriile insalubre ale vraciului Lorenzo de la UMF.

Mi-au trimis de la tipografie ultimele modele de certificate. Ia uite ce idee am avut: „Erou luptător în Lovitura de stat" şi „Erou martir în Trădarea din Decembrie". Taci că mă mai îmbogăţesc o dată!

Bebe Ivanovici, omul căruia îi datorăm în ultimii ani participarea din ce în ce mai numeroasă a revoluţionarilor la Evenimentele din 1989

Da, onorată instanţă, recunosc: am fost un dobitoc! Numai un dobitoc putea să-l lase la putere pe un comunist ca Iliescu în locul comunistului de Ceauşescu... Păi, de-aia am omorît noi la Revoluţie?

Victor Athanasie Stănculescu, veriga lipsă dintre revoluţie şi lovitură de stat

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Negru pe plantaţie

După ieşirea din casa *Big Brother,* lui Aly i se va propune să joace în filme porno. Pentru început, el va fi distribuit în roluri episodice: băiatul care aduce pizza, pata de culoare din grupul de pe canapea sau instalatorul care vine cu ţeava după el.

Nu fă penisnaiu'!

Enrique Iglesias a declarat că nu pozează gol pentru că nu e deloc bine dotat. „E posibil să am cel mai mic penis din lume", a precizat cîntăreţul favorit al Dianei Munteanu. Mă rog, eu n-aş merge atît de departe, dar e posibil ca, în cele din urmă, să aflăm de la Diana că Enrique are cel mai mic penis din Marriott.

E simpatic! Poate o să-l uit!

Noni Ene, băiatul din reclama la Hochland, a mărturisit în *Naţional:* „Nu m-a sărutat fata. E o zgîrcită." Bine i-a făcut! Păi, cum să-l sărute pentru un amărît de sandviş cu şuncă şi caşcaval, fără discotecă şi cină la restaurant?

More or topless

***Gardianul* e de părere că Andreea Bălan şi-a pus silicoane. Posibil: cred că, anul ăsta, n-o mai lăsa papa la mare fără să facă un topless ca lumea în nisipul fierbinte.**

Mîncătorul de cerbi

După biscuiţii Garcea, se vor lansa biscuiţii Axinte. Ca să nu rămînă mai prejos, Radu Pietreanu de la Vacanţa Mare ar trebui să lanseze şi el ceva la care se pricepe mai bine, în perioada de prohibiţie: salamul de biscuiţi cu carne de căprioară şi eugeniile din labe de urs cu cremă de ketchup şi muştar.

Briliantul şi nestematele Pantelimonului

Se pare că Adi Mutu va cînta pe următorul album B.U.G. Mafia. Mă întreb de ce mafioţii nu l-au invitat direct pe Eminem sau măcar pe Henry de la Arsenal, căci, la cum joacă în ultima vreme briliantul nostru, sigur o să rateze toate înjurăturile!

Prohibiţia 69

muzeul figuranţilor de ceară

Verde crud

Isabela de la Elegance, blonda iubită a talentatului transformator de hituri internaţionale în manele Costi Ioniţă, a declarat cu mîndrie că i s-a propus să pozeze în *Playboy*. „Banii nici nu mă interesează, sînt onorată de o asemenea propunere", s-a gudurat ea fericită pe lîngă cei care au vrut să ştie ce răsplată i s-a promis. Numai că pînă la urmă proiectul s-a dus de rîpă, iar fata a anunţat că, din motive învăluite în mister, nu va mai poza. După ce am scormonit oleacă, cît să dăm glazura de mister la o parte, am aflat că Isa de la Elegance şi iubitul ei manelist n-au fost, totuşi, mulţumiţi de suma pe care urma s-o încaseze după expunerea diverselor cotloane goale pe hîrtie. La negocieri, Isabela şi-a evaluat precis onoarea în hîrtiuţe verzi.

Dulcea menopauză de dulce

Creatoarea de modă Eli Lăslean a lăsat naţiunea cu gura căscată de uimire sau cu sprîncenele scălîmbăiate de indignare cînd a lansat un calendar pe 2004 ilustrat cu pozele sale semidezbrăcate. Domniţa în etate de 47 de primăveri a comis scoaterea de sutien în numele emancipării femeilor aflate înainte de prăpastia menopauzei. Apoi, de la curajoasa şi, între noi fie vorba, pe alocuri ademenitoarea întreprindere foto personală, Lăsleanca a trecut la mişcări mai ample, de mase. La tîrgul de nunţi derulat săptămîna trecută la Marriott, Eli Lăslean a cocoţat pe podium o colecţie de fuste atît de scurte, încît păreau bluze, şi de bluze atît de mici că păreau sutiene. Noua colecţie a casei Ellis e destinată cucoanelor de 40 de ani care nu vor să abdice de la practica desfofolirii ostentative şi care cred în viaţă lungă şi sexuală înainte de marea abstinenţă... Noi ne-am bucurat pentru eliberarea conştiinţelor mamelor dezinhibate, dar recunoaştem cinstit că abia aşteptăm să facem cunoştinţă cu fiicele şi nepoatele unor dudui atît de moderne în cuget, simţiri şi apucături.

Banii sau piaţa!

Ispititoarele Nicoleta Luciu de la PRO TV, Oana Zăvoranu de la TVR şi Gina Pistol, fostă animatoare la Antena 1, au în comun apartenenţa la una şi aceeaşi agenţie de modele, patronată de fosta prezentatoare de Matinal de la Prima TV, Manuela Grecu. Deşi pentru interviuri şi declaraţii înfumurate toate trei şi-au însuşit replica: „Nu mă dau jos din pat pentru mai puţin de 500 de dolari", cele trei au coborît de pe canapea pentru doar 100 de dolari ca să participe la prezentările de rochii pentru nunţi de la tîrgul de la Marriott. Tariful este mai mult decît onorabil dacă ţinem cont că, pe aceeaşi piaţă, animatoarele de la *Surprize, surprize,* frumuşele, dar anonime, au făcut acelaşi lucru pentru doar 500.000 de lei, şi este de-a dreptul fabulos dacă stăm şi ne gîndim că o muncitoare calificată la fabrica de paturi din care coboară vedetele nu cîştigă în veci mai mult de 25.000 de lei pe oră. Cine mai zice că frumuseţea interioară valorează mai mult, să-şi muşte limba!

Curat murdar, silicoane Fănică!

Frumoasele neamului răcnesc la uşa cabinetelor de chirurgie estetică: „Daţi numai cîte două silicoane, s-ajungă la toată lumea!". Ăstimp, după modelul Andreea Marin, care pînă nu demult n-a ratat nici o ocazie să-şi manifeste mîndria pentru umplutura naturală a sutienului său, mai frageda Andreea Bălan şi-a confecţionat obiceiul de a aduce vorba despre elasticitatea veritabilă a micilor sale mamele, chiar şi atunci cînd discuţia se înşurubează în jurul unor subiecte care n-au nici o legătură cu asta. La orice întrebare care începe cu „e adevărat că…", Andreea răspunde cu formula „se spun multe lucruri neadevărate despre mine şi cel mai tare mă deranjează zvonul că mi-aş fi pus silicoane! Cît despre…"

Veninul şi cînepa

Fetelor, ştiaţi că mi-a cerut Patapievici numărul de telefon? Vai, şi de emoţie i-am dat din greşeală codul PIN! Crezi că se prinde că nu mai sînt virgină?

Gina Pistol, Cosmina Păsărin şi Nicoleta Luciu, cele mai deştepte trupuri care au vorbit la televiziunile din România

e lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Căpitane, probleme, mă?

Vineri seară, consumatorii de pe Motoare aveau o mică problemă. De fapt, nici măcar nu era problema lor, ci a Căpitanului Vijelie de la Radio Fun, pe care, cu 25 de minute înainte de doborîrea recordului mondial la animaţie radio (105 ore), l-a luat Salvarea, pentru că începuse să vorbească singur. Ei bine, în lipsa unei probleme naţionale mai mari decît această mică dramă mondială de radio, Domnul (Dl.) Problemă (un mare muzician român de la Atomic TV) a urcat la paranghelia organizată de Radio Fun pe Motoare pentru a-şi arăta sprijinul şi afecţiunea. Cu ocazia acestui mic eşec internaţional, Dl. Problemă a acordat autografe „pentru toţi cei care mă cunoaşte" şi nu numai: ba pe un carnet de note, ba pe un manual de fizică de clasa a XI-a, ba pe un antebraţ îmbibat cu bere şi puţin păr. Apoi s-a întîmplat că un bărbos din public (care habar n-avea cine este artistul care dădea autografe) a scos din rucsac o carte, scrisă chiar de el, s-a dus la Dl. Problemă şi i-a cerut un autograf. Bărbosul cu pricina era colegul nostru, Iulian Tănase, căruia Dl. Problemă i-a scris, pe volumul *Sora exactă,* următoarele: „Poetului Iulian Tănase, multă baftă şi inspiraţie! Martie, 2004, Dl. Problemă".

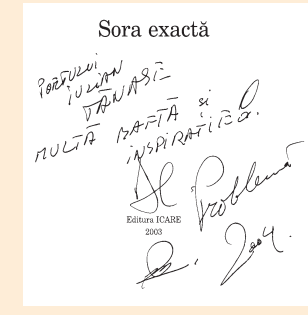

Pentru un astfel de moment, meritã, într-adevăr, să scrii nişte cărţi pe care cei care se uită la Atomic TV nu le vor citi niciodată, pentru că nu au nevoie.

Haidem să Heidegger

Cupa Presei la Cîntat: noi dezvăluiri, noi cîntece, nici o demisie!

Cu riscul că-l vom dezamăgi pe Adrian Năstase: în România, presa este liberă. Liberă să nu dea jos nici un ministru, oricît s-ar strădui ea, să depindă de şoferi, de reclamă, de baronii locali, liberă să cînte, să se bucure. Iată un exemplu: de 1 aprilie (fără mişto, aşa s-a nimerit) se ţine, la Music Club, a doua ediţie a Cupei Presei la Cîntat. S-au înscris 40 de confraţi care vor să facă dezvăluiri senzaţionale, şocante, mai ales pentru urechile juriului – compus din muzicieni de investigaţie, în frunte cu Mircea Vintilă, zis „Ciocu". (Roxana, secretara noastră care cîntă rrrrock la chitară, nu s-a lăsat înduplecată să participe, pe motiv că n-are chitară. Sau basist cu plete. Sau rochie de seară din piele, n-am înţeles exact.) Vom reveni cu analize şi sinteze. Dar, pînă atunci, îi anunţăm pe concurenţi – ca să ştie în ce se bagă – că premiile (şpaga, pentru unii dintre ei) constau, absolut simptomatic, în: şedinţe de masaj (!!!), şedinţe de albire şi periere a dinţilor (???) şi excursii în ţară (de ce?!). Premiile în ceasuri Rolex şi butoni din aur – în altă parte: la Clubul Român de Presă. Cea mai proastă voce va primi cadou un pahar de ouă crude. Nu le-am numărat, nu mă întrebaţi cîte şi ale cui sînt. Nu vreau să ştiu, dar încă sper.

Cartelul cîntă rock

Localul bălan

Micii Micului Paris

S-o mai fi vorbit pe la noi prin revistă de ***Cătă 66,*** un restaurant de pe Ştirbei Vodă unde vine multă lume din presă? Dacă nu, cum o să reuşesc eu să vorbesc despre acest local mitologic, cînd de fapt nu am mîncat mare lucru? Deşi, dacă stau bine să mă gîndesc, în ultimele două săptămîni am fost totuşi de două ori şi de fiecare dată chiar am băgat la ghiozdan cîte ceva. Dar o fi deontologic să scrii doar pe baza a 4 mici cu cartofi prăjiţi cu o salată de murături asortate – prima oară, şi a unui şniţel cu cartofi prăjiţi cu aceeaşi salată asortată – a doua oară? Şi totuşi aş vrea să îmi încerc puterile cu acest subiect pentru că am intrat la *Cătă* şi am plecat la fel de impresionat ca atunci cînd am citit prima oară *Metamorfoza* lui Kafka sau am văzut *Apocalipsul acum.* De unde provine totuşi această senzaţie de „experienţă" pe care am încercat-o la *Cătă?* Am să vă zic, nu o s-o mai frec: de la mici. Micii, la *Cătă,* sînt ca nişte pule. Mari, în erecţie, groşi, lungi de juma' de mînă, noduroşi, obsceni, cauciucaţi, invariabil gustoşi. Cînd Cătă sau mama lui (pentru că localul e ţinut de Cătălin şi de onorabila şi simpatica sa mamă) ţi-i aduc pe farfurie şi tu eşti pentru prima oară acolo, dacă tocmai bei dintr-un pahar, ori te îneci, ori pufneşti şi stropeşti faţa de masă şi pe toată lumea din jur. Îţi vin în minte poveştile corozive ale lui Creangă, te uiţi la ei şi te uiţi în jur cu ruşine că persoane de la alte mese şi-ar putea da seama ce ai tu în farfurie. Parcă, Dumnezeu mă iertе, ar fi... pule... mai tăiete. Doamne, iartă-mă!

În fine, a doua oară cînd am fost, am zis să încerc şi altceva şi am luat şniţel de pui. Dar ce şniţel! Uriaş! Totul e uriaş la *Cătă.* Acceptabil la gust, dar uriaş. Te umfli. Şi gogonelele cu varză şi castraveţii muraţi sînt multe-multă-mulţi. Deci, ca să nu mai umflu subiectul, vă spun: dacă vreţi o experienţă adevărată, *Cătă 66* e cel mai recomandat.

Bursucul gastric

Bucătărie – ✕✕✕
Preţ – 🚗
WC – 🚗🚗🚗

LEGENDĂ:

- ✕✕✕ *ca la mama acasă; ca la tata acasă; ca la mine acasă; ca la mă-sa acasă.*
- 🚗 *ieftin ca braga;*
- 🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
- 🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
- 🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*
- 🚽 *poţi să şi adormi;*
- 🚽🚽 *curăţel;*
- 🚽🚽🚽 *ai grijă pe unde păşeşti;*
- 🚽🚽🚽🚽 *n-ai putea să mai rabzi?*

Cosarele hardcore

La șarpele de lîngă mare, cu modellingu'n gheare

Adi Mutu: transfer de senzație la Ibiza!

Săptămîna trecută, dacă ați fost atenți, cineva de la biroul de educație fizică și sport se întreba – sanchi – retoric care-i adevărul despre afacerile domnilor Nicu G. și A. Mutu. În sensul că dacă sînt asociați sau nu (așa cum reiese din Registrul Comerțului) la barul Life și așa mai departe. Ei bine, săptămîna asta noi zicem că „asociere" e un termen la fel de complex ca machiajul unei manechine de la „Space Models". Și că nimic nu este întîmplător în afacerile cu baruri din București, din moment de Briliantul Adi M. își trage acum vilă la Ibiza, pe aceeași stradă (Carles Passeing), ba chiar în imediata vecinătate a reședinței bengoase din fundul imaginii. Care aparține, ați ghicit din prima, domnului N. Gheară, președintele Asociației Fotbaliștilor Români (AFR) și al Asociației Naționale a Agenților de Modele (ANAM). Nu întîmplător, deci, vila irezistibilului A.M. se va desăvîrși, dihotomic, numai pe două niveluri: la parter se vor organiza vizionări de meciuri cu semințe și bere, iar la etaj, unde vor fi dormitoarele, se vor organiza întîlniri aprig disputate, cu șampanie, frișcă și cu finalizare după cele 90 de minute regulamentare de joc.

Show-ibizz

Păi,
io ce vină am, domnu' Nicu,
dacă ni s-a defectat instalația de
irigație? Cînd au venit grădinarii
columbieni, ăia care vă tund de obicei
iarba, și au văzut că s-a uscat,
era să mă omoare!

Nicu Gheară, bucuros că vecinul lui de la Ibiza este Mutu. Dacă și ceilalți vecini ar fi Surdu și Orbu, ar trăi o mie de ani în pace.

Cenaclul „Rică Venturiano" își deschide porțile!

Că nu e om să nu fi scris în viața lui o poezie e lucru știut în literatură, în viața de zi cu zi. Bunăoară, fostul premier Radu Vasile-Mischiu, care e și el om, Marius Tucă, Gabriela Vrînceanu Firea, portarul Daciei Unirea Brăila, George Maria… (Pe Mircea Cărtărescu sau Florin Iaru nici nu-i mai punem la socoteală, ei dezvoltînd o adevărată pasiune în acest sens). Ei bine, noi încurajăm scrisul, reveria, metafora, mai ales în vremuri de restriște, printr-o acțiune literară fără precedent în show-biz, politică, în sport, televiziune, în general. Ne adresăm persoanelor publice încă nepublicate în volum, dar dornice de afirmare. Debutați aici! Nu vă jenați: textele – bune, bunicele, rele – vor fi comentate, cum se întîmplă la un cenaclu absolut normal, de critici literari și scriitori. Iar academicienii se vor limita să dea de băut atunci cînd se vor strînge suficiente poeme cît să umple un club de fitze literare.

Azi debutează Bianca Brad (cu o poemă de dragoste pe înțelesul tuturor) și Floriana Jucan (cu un poem autobiografic, în stilul ei).

Floriana Jucan (ziaristă)

A cui am fost ?

Am fost a mea, a ta, a orișicui
Am fost a Morții și a nimănui,
De pe un tron de Moarte mă cobor,
A cui am fost? Am fost a tuturor.
M-am născut femeie sau am fost și prunc ?
Tatăl meu, cînd m-am născut, mi-a spus:
„Aș vrea să te arunc!"
Și după ce o clipă mama mea m-a legănat,
Tata m-a furat și aruncat.
Viața n-a avut tărie
Să-mi dea și mie o copilărie.
(…)
O, Doamne, ce blesteme ispășesc
De-n viață nici o fericire nu găsesc?
Eu tot mai cred că ai și pentru mine
O Stea și-o Zi ce te-au urmat pe Tine.
Dacă-mi vei împlini doar o dorință, cum îmi Spui,
Atuncea, Doamne... vreau să fiu a lui !
Îmi spune că-i e teamă, dar cînd va fi tăcut,
Tu să mă trimiți cu el în lut.
Un cavou să faci pentru-amîndoi,
Că lumea asta nu e pentru noi.
Dar glasul rațiunii în urechi îmi sună:
„Voi niciodată n-o-ți fi împreună.
Deci, te obișnuiește și trăiește-ți chinul,
Așa a vrut viața, așa a vrut destinul.
Și el te vrea și tu îl vei iubi,
Dar el al tău vreodată nu va fi.
Dar să mai știi că dintre toate, pe tine te regretă,
Că toate sînt femei, dar numai tu poetă."

Existența ca o manea profundă

Floriana Jucan trădează tumultul vieții sale cotidiene și se strecoară, sfios, în Universul său liric, periplul ei desfășurîndu-se între rimă și asonanță. Dacă mantia formală nu are montate toate nestematele, în schimb, fluxul ideatic se zbate între inefabil și, pardon de expresie, irefutabil. Nașterea-dragostea-moartea este tripleta cu care operează poeta, cochetînd, însă, în același timp, și cu zădărnicia (cu ideea zădărniciei) tuturor celor... lumești. Cît despre întrebarea titulară „A cui am fost?", cred că este de datoria colegilor de la secția de moravuri ușoare să presupună cîteva răspunsuri temeinice.

Ioan T. MORAR
(poet, jurnalist)

Bianca Brad (actriță, fostă Miss)

Cînd mă privești

În noapte, cînd mă privești,
Mereu cînd spui cît mă iubești,
Mă-nalț către cer, simt că plutesc,
Aș vrea să pot timpul să-l opresc!

În brațe cînd mă cuprinzi,
În ochii mei cînd colinzi,
Îți simt inima bătînd lîng-a mea
Și știu că vreau doar să fiu a ta!

Cînd vorbe de dor șoptești,
Mereu cînd lîngă mine ești,
În tine mă pierd și mă regăsesc
Și atunci înțeleg cît te iubesc!

Cînd lacrimi în ochi răsar,
Cînd sufletu-mi este amar,
În brațe mă strîngi, durerea mi-alungi
Și de gînduri negre mă păzești,
Atunci știu că mă iubești!

Emoție feminină în stare pură

Nu știu dacă-i o prejudecată, un loc comun al gîndirii misogine sau un adevăr verificat de înțelepți, în timp, pe baze statistice. Dar… se zice că: femeile raționează mai degrabă simplu și nu complex, se agață de concret și refuză abstracțiunile, sînt, de regulă, extrovertite și nu invers. Poema confirmă toate aceste aserțiuni. Dincolo de parfumul discret de telenovelă sau de izul ceva mai răzbătător al textelor de muzică ușoară autohtonă, versificarea, de o dureroasă sinceritate, respectă canonul rimei împerecheate chiar și atunci cînd situația de fapt reflectă consecințele unei despărțiri. Mesajul e comunicat direct, fără inutile divagații: „mă privești", adică „mă iubești", deci „plutesc" și vreau „timpul să-l opresc". La fel, metafora e cultivată pe înțelesul tuturor : „lacrimi", adică „suflet amar", adică „rană vie"… N-o cheamă Cora, însă știi de ce revii la o asemenea femeie: fiindcă e sensibilă. Știi de ce revii și la o asemenea poetă: fiindcă e femeie. Multe alte opțiuni nici nu există.

Dan-Silviu BOERESCU
(critic literar, redactor-șef *Playboy*)

Așteptăm reacții, comentarii și, repetăm, dacă sînteți persoană publică și aveți tupeu, inclusiv texte (poezii, proză scurtă, exclus jurnal intim), trimiteți-le pe adresa redacției și pe mail-ul cenaclul.rica-venturiano@ catavencu.ro. Numai împreună putem reuși!

VIP-u'de la cablu

bîrfe din televiziune

● **Deci știrista Mona Nicolici candidează din partea PUR la primăria sectorului 1, împotriva unor bărbați pur și simplu neinteresanți: Vasile Gherasim (PSD), George Pădure (independent) și Andrei Chiliman (PNL). Interesantă nu e nici măcar candidatura femeii numită Monica Tatoiu de la Oriflame la „generală" (în afară de cazul în care o să-și ia la rost contracandidații că n-au auzit de management-ul rimelului și administrarea fondului de ten). Ci următoarele două ipoteze: a) cum o să ne distrăm noi cînd o să fie invitată candidata Mona în studioul *Observatorului,* iar Sandra Stoicescu (din pricina căreia a plecat madam Nicolici din Antenă) o să-i pună, în campanie, niște întrebări PUR și simplu amabile; și b) cum este posibil ca, în cazul probabil în care Mona nu iese primăriță în iunie, să țină, cum ar veni, aproape: ca director al preconizatului post de știri Antena 3. Căci circulă deja un zvon serios în acest sens, asupra căruia vom reveni fără doar și poante.**

● **Dacă despre Cătălin Măruță poate sigur nu ați auzit, numele Ioanițoaia sigur vă spune ceva. Încercați acum Iulia Ioanițoaia. Eh? Sună familiar? Într-adevăr, exact din familia aceea celebră provine. E o fată fermecător de paralelă cu fotbalul, care, spre deosebire de tatăl ei, lucrează de cîțiva ani tot într-o televiziune. Dar mult, mult mai mică: la TVR 2. În speță, la o emisiune foarte precis intitulată *Tonomatul DP2,* moderată de tînărul Măruță (ahaaa!). Ei bine, ce credeți că s-a înfiripat între juna Iulia și colegul ei de birou? Exaaaact! Ce zice directorul *Gazetei* despre această poveste de amor DP2? Habar n-avem, dar sperăm că Măruță știe ce-a pățit sîmbătă Steaua în, băga-mi-aș, ultimele secunde, dacă vrea să facă impresie bună cînd îi cere voie lu' babacu Ioanițoaia să-i scoată fata la meci.**

Primar TV

Un radio cu angajați și patroni săriți de pe Mix

Știți probabil că un tip de la un radio bucureștean, Mix FM pe numele său (numele radioului, adică), s-a gîndit să se arunce de la etajul 2 (doi!) în semn de protest că nu-și ia salariul meritat. Televiziunile s-au pierdut cu Firea și i-au zis tentativă de suicid, deși, cu puțină atenție din partea DJ-ului, putea fi cel mult o tentativă de fractură de metatarsiene. Important este că, scenariu sau nu, colegii de la Mix-ul din Constanța s-au pus și ei pe proteste și a reieșit, clar ca lumina aia nenorocită de la prînz, că de vreo patru luni n-au mai văzut salariile la față. În schimb, ei au bucuria de a da cu vocea-n microfon pentru oameni precum Iacubov, Cameliu Babinciuc sau Mircea Marcu. Pe Iacubov îl știți destul de bine, dar nu atît de bine precum Hrebenciuc, să zicem, sau ceilalți moldoveni potenți din PSD. A fugit recent din țară, poate chiar cu banii de hîrtie igienică și scobitori ai băieților de la radio. Babinciuc este un fel de prelungire a lui Iacubov pe litoral, fost contrabandist cu apariții prin ceva dosare penale, merituos lider la Tineretul Social-Democrat constănțean. Marcu: fost director la Administrația Portului Constanța, consilier al lui Mitrea. Caftit crunt acum cîteva săptămîni (se spune că l-a altoit exact o persoană care apare în acest text), a intrat în spital, iar cînd a ieșit a uitat să depună vreo plîngere. Interesant: poate se bagă și el la protestul oamenilor din radio!

Dama cu Cameliu

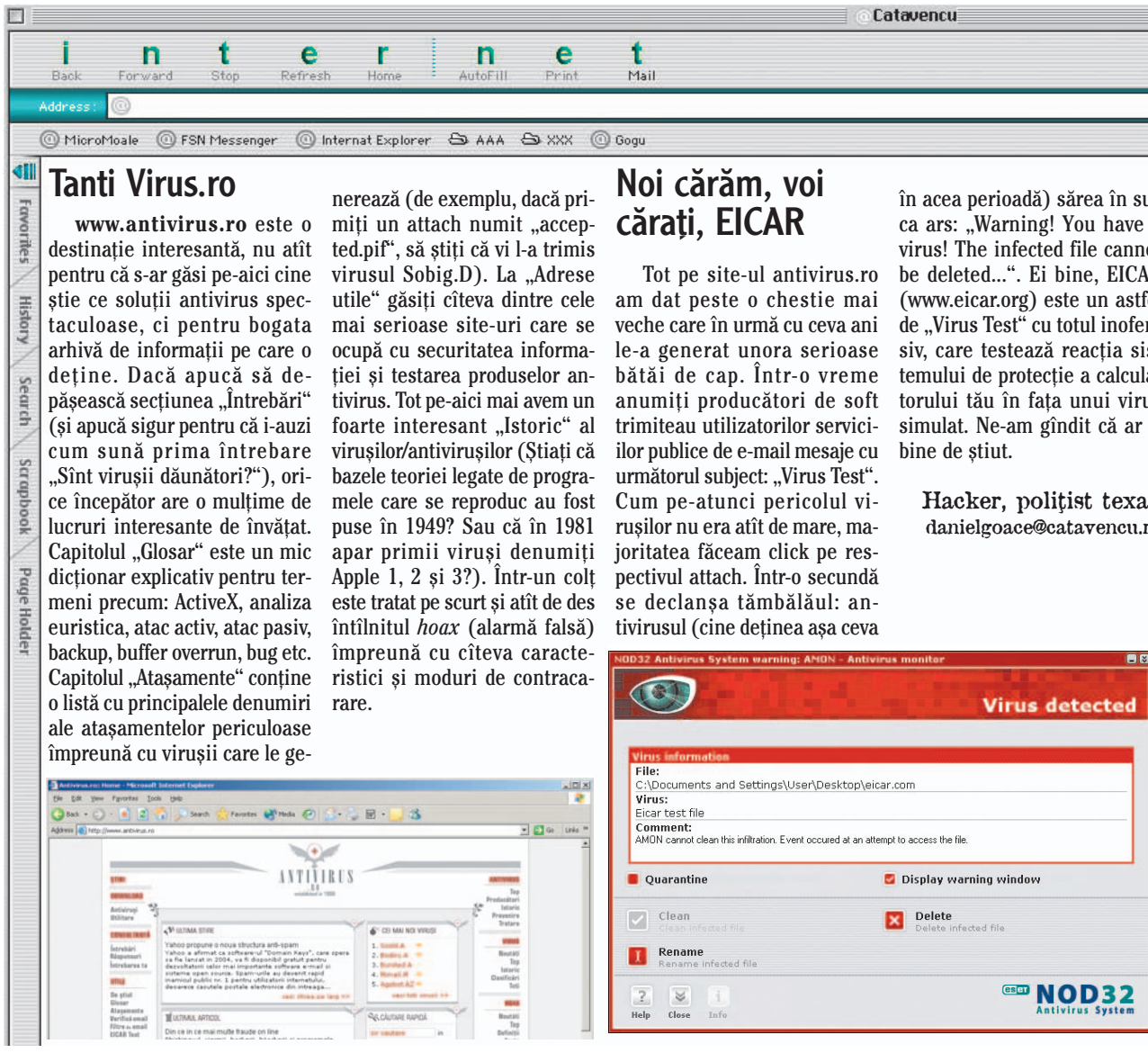
Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Tanti Virus.ro

www.antivirus.ro este o destinaţie interesantă, nu atît pentru că s-ar găsi pe-aici cine ştie ce soluţii antivirus spectaculoase, ci pentru bogata arhivă de informaţii pe care o deţine. Dacă apucă să depăşească secţiunea „Întrebări“ (şi apucă sigur pentru că i-auzi cum sună prima întrebare „Sînt virusii dăunători?“), orice începător are o mulţime de lucruri interesante de învăţat. Capitolul „Glosar“ este un mic dicţionar explicativ pentru termeni precum: ActiveX, analiza euristica, atac activ, atac pasiv, backup, buffer overrun, bug etc. Capitolul „Ataşamente“ conţine o listă cu principalele denumiri ale ataşamentelor periculoase împreună cu virusii care le generează (de exemplu, dacă primiţi un attach numit „accepted.pif“, să ştiţi că vi l-a trimis virusul Sobig.D). La „Adrese utile“ găsiţi cîteva dintre cele mai serioase site-uri care se ocupă cu securitatea informaţiei şi testarea produselor antivirus. Tot pe-aici mai avem un foarte interesant „Istoric“ al virusilor/antivirusilor (Ştiaţi că bazele teoriei legate de programele care se reproduc au fost puse în 1949? Sau că în 1981 apar primii virusi denumiţi Apple 1, 2 şi 3?). Într-un colţ este tratat pe scurt şi atît de des întîlnitul *hoax* (alarmă falsă) împreună cu cîteva caracteristici şi moduri de contracarare.

Noi cărăm, voi căraţi, EICAR

Tot pe site-ul antivirus.ro am dat peste o chestie mai veche care în urmă cu ceva ani le-a generat unora serioase bătăi de cap. Într-o vreme anumiţi producători de soft trimiteau utilizatorilor serviciilor publice de e-mail mesaje cu următorul subject: „Virus Test“. Cum pe-atunci pericolul virusilor nu era atît de mare, majoritatea făceam click pe respectivul attach. Într-o secundă se declanşa tămbălăul: antivirusul (cine deţinea aşa ceva în acea perioadă) sărea în sus ca ars: „Warning! You have a virus! The infected file cannot be deleted...“. Ei bine, EICAR (www.eicar.org) este un astfel de „Virus Test“ cu totul inofensiv, care testează reacţia sistemului de protecţie a calculatorului tău în faţa unui virus simulat. Ne-am gîndit că ar fi bine de ştiut.

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Ca oricărui bărbat cu sânge cald, îmi place mult, dar incomensurabil de mult, mult de tot, o certă domnişoară. Ca orice bărbat, sufăr din cauza rezistenţei ei la farmecele mele. Nimic nu ţine, semeseuri, poezii, discuţii, ebrietări, complimente, induceri de gelozie, nimic nu funcţionează. Ca orice bărbat cu voinţă, nu mă las şi apelez la asul din mânecă, respectiv Internetul. Prin urmare, după o cercetare atentă şi o căutare asiduă, m-am hotărât să încerc să aplic sfaturile, indicaţiile şi tacticile de seducere de la www.fastseduction.com/guide.**

■ **JoAnn Blair este cel mai aprig, cel mai devotat şi cel mai cunoscut fan al lui George Blair. George Blair este fan culoarea galben, nuanţa „galben banană”. Este atât de fan încât i se spune Banana George. În acelaşi timp, George este unul dintre cei mai buni schiori nautici, categoria fără schiuri. George s-a apucat de schi la 40 de ani, a trecut la „picioare goale” la 46 de ani, iar la 75 de ani a prins mersul pe skateboard. Între timp, George a ajuns la 89 de ani, a jucat în nişte filme, a mai câştigat nişte concursuri şi şi-a făcut site la http://bananageorge.com.**

■ **Nu ştiu de ce admir Jamaica şi pe jamaicani. De fapt, ştiu. Nu, nu pentru consumul excesiv de vegetale care prin ardere şi inhalare de fum produc stări de fericire. Îi admir pentru muzica reggae, îi admir pentru că au participat la Olimpiadă cu o echipă de bob, îi admir pentru uşurinţa cu care nu iau lucrurile în serios. Deci îi admir atât de mult încât pentru o săptămână voi fi un jamaican de onoare, pe care să îl cheme Lickle Banton. Cel puţin aşa spune generatorul de nume reggae că trebuie să mă cheme. Vreţi şi voi? Atunci mergeţi la www.irielion.com/israel/reggaename.html.**

■ **Eu nu prea sunt sigur cum e cu viaţa de apoi, reîncarnări, descarnări, alea-alea. Dar mă plimbam ieri pe net, am dat de un site şi mi-a venit în minte o teorie revoluţionară, nemaiauzită şi foarte neîntâlnită până acum: dacă în timpul vieţii, noi, băieţii, ne agăţăm pe pereţi poze cu femei vii frumoase, după ce murim, ar trebui să ne punem în cavouri poze tot cu femei frumoase, dar nemoarte, aşa cum se găsesc la www.zombiepinups.com.**

Net plus ultra

Protecția presei

Muncă pe DJeaba

Week-end-ul s-a încheiat cu un happening radio spectaculos. Un DJ de la MIX Fm s-a baricadat în balcon (pe Calea Victoriei), de unde a amenințat că se aruncă dacă i se întrerupe emisia. Supărat grav că nu i s-a plătit salariul de mai multe luni, a transmis în direct tot timpul, s-a adunat poliție, lume, presă și Agenția de Monitorizare a Presei. Un reprezentant al AMP (Liana Ganea) l-a vizitat la poliție, unde s-a oferit să-l ajute să găsească asistență juridică. După o jumătate de oră, avocatul Federației sindicatelor jurnaliștilor și tipografilor din România a poposit la poliție. Prima întrebare pe care ne-am pus-o a fost dacă avem de-a face cu un caz de limitare a libertății de exprimare. Răspunsul este pozitiv, dar nu așa cum v-ați aștepta. Un ziarist căruia nu i se plătește salariul are un conflict de muncă cu angajatorul. Angajatorul cu pricina, în cazul nostru, are un post de radio pe care încearcă să-l pună pe piață de un an. Piața ar trebui să fie aceeași pentru toți competitorii. Or, unii concurenți aleargă cu tenișii marca „mitrea“ sau „năstase“ sau „nica“ (a nu se confunda cu „nike“) – respectiv cu datorii pe care nu trebuie să le plătească sau cu publicitate explicită din bani publici sau cu programe de PR (interviuri de imagine „comandate“ de demnitari). Contravaloarea acestor servicii de stat este liniștea pe care mediile respective o asigură actualei Puteri. Și care la MIX lipsește. Cu prețul întârzierilor la plata salariilor. Pe de altă parte, un ziarist fără protecția unui sindicat nu are instrumente instituționale de apărare. Și atunci, în lipsa unui sindicat, se poate ajunge la manifestări de protest spontane, uneori extreme, cum a fost show-ul de duminică.

TeleM-ciclopedia PSD-ului din Iași

Pentru unii, 2004 a început cam nasol. Numai așa se poate explica de ce, fix pe 5 ianuarie, Dănuț Prisecariu, pesedistul deținător a 60% din acțiunile postului ieșean de partid Tele-M, a convocat o AGA. Care avea ca obiect votarea unei măriri la capitalul social al televiziunii, de la 25 de milioane de lei la peste 10 miliarde de lei. Deținătorul celorlalte 40%, pesedistul Maricel Popa, s-a uitat cruciș la emisiunea asta ciudată de pe Tele-M și a schimbat canalul. Prisecariu

și-a văzut de treabă, el a propus, el a votat și mărirea s-a decis. Rezultat: Prisecariu trebuia să vină de acasă cu vreo 6 miliarde, iar Popa cu vreo 4. Informat de cei care au văzut totuși emisiunea, Popa a atacat în instanță decizia AGA, motivînd că în convocare nu s-a precizat explicit că era vorba de mărire de capital. Acum, ce-i drept, nici Popa nu poate preciza explicit de ce a refuzat mărirea de capital. Adevăratul și explicitul motiv este că el s-a cam plictisit să cotizeze lunar vreo 5.000 de euroi la Tele-M, care pierde, tot lunar, vreo 20.000 de euroi. Adică, pentru a fi și mai expliciți, cele 4 miliarde de pe care le-ar fi dat la mărirea de capital erau menite să acopere găurile din parabolica postului. Acuma, dincolo de bucuria pe care ne-o aduce orice scandal în PSD, trebuie să recunoaștem că-i totuși cam aiurea să iei bani din subterane și apoi să-i arunci cu seninătate în eter doar pentru că babele care se uită la televiziunea ta încă nu s-au decis pe cine să voteze la alegeri: pe Ceaușescu sau pe Iliescu?

www.freeex.org

Singurătatea torționarului de cursă lungă

Poate nu e prea tîrziu să vă spunem ce s-a întîmplat în ianuarie la Focșani, cu prilejul Zilei Principatelor Române, sărbătorită cu fast, cheltuială și program artistic de Marian Oprișan pe banii poporului. Partea de entertainment a fost asigurată de Teatrul Național din București, respectiv de o trupă de mari actori, printre care Beligan și Gheorghe Dinică. Deci, pe scurt: în sala teatrului din Focșani – Oprișan și Priboi. Pe scenă – un microfon cu ceva probleme tehnice. La microfon, Beligan care aștepta să i se repare instrumentul. La un moment dat, îl vede pe Priboi în sală, se întoarce într-o parte și, fix într-un moment în care microfonul funcționa, spune: „Ce caută și securistul ăsta aici?“. Asta-i una. A doua: la recepția de după, Dinică se tot adresa lui Priboi, cu voce tare: „Și ia zi, dom'le, cum e cu strînsul degetelor la tocul ușii, cum le strîngeați?“. Cinstit, Priboi răspundea serios: „Eh, așa erau vremurile“. Credem că, dacă așa i-ar spune și lui Sommerauer, moșul l-ar ierta.

Ciulinii Beliganului

Știm cine e deasupra, ne interesează pe cine are la spate Dan Andronic

Marea problemă pentru ciocoii vechi este aceea referitoare la ciocoii tineri pe care îi promovează. Că vine ăsta, tînărul, cu o poftă nebună și cu un obraz interminabil de gros și-ți fură averea și, dacă nu ești atent, îți răpește și nevasta. Dar pe Adrian Năstase poate că nu-l interesează prea mult chestia asta. E atît de bogat încît și dacă i se ia jumătate de avere nu se simte, iar în privința doamnei sale, marile griji nu-l mai frămîntă, după cum se pare. Așa se poate trage concluzia după ce l-a promovat în ograda sa pe Dan Andronic. Un băiat fără frămîntări morale care, după ce a fost trimis de mai multe ori după țigări de Sorin Ovidiu Vîntu, a prins momentul, i s-a băgat pe sub piele și în patul conjugal și a plecat cu trei lucruri de acolo: cu bani, cu scandal și cu nevasta stăpînului său. Gudurîndu-se, deocamdată, pe lîngă scara ierarhică a partidului-stăpîn, Dan Andronic, șeful de campanie, a lămurit cam pe unde se află el acum: „Deasupra mea este Hrebenciuc, deasupra lui Hrebenciuc se află Năstase și Cozmîncă“. Dacă lucrurile merg după tiparul cu care ne-am obișnuit, după ce-l va fi prădat pe Năstase, Dan Andronic va putea continua fraza: „iar dedesubtul meu e Dana Năstase!“.

Dan, căpitan de clan

Din nou la cassă

Fraţi creştini şi de alte naţionalităţi, am învins!

Ioan Melinescu, preşedintele Oficiului Naţional pentru Prevenirea şi Controlul Spălării Banilor, a fost schimbat din funcţie. Cum ar veni, Yasser ArAPAPS nu şi-a răcit gura şi tastatura chiar de pomană, iar cele două anchete din pagina 3 a *AC*, despre coruptul Melinescu, au fost citite (şi) de cine trebuia să le citească. Însă, la cum merg demisiile în România, n-ar fi de mirare să auzim că fostul miliţian Melinescu a ajuns consilierul personal al nu ştiu cărui ministru. Să fie, oare, adevărat ce i-a spus un coleg lui Yassser: că Melinescu a ajuns consilierul ministrului de Justiţie, Cristian Diaconescu? Dacă da, înseamnă că, de fapt, nu prea am învins.

Un respectabil domn finanţist

i-a povestit odată lui Yasser ArAPAPS o chestie pe care i-a zis-o, odată, lui Mugur Isărescu, un respectabil finanţist de pe vremea lui Ceauşescu: atunci cînd ai o problemă, emiţi o lege şi problema e ca şi rezolvată! Yasser nu şi-ar fi adus aminte de această înţeleaptă indicaţie regizorală, dacă nu aş fi citit Nota de fundamentare care a stat la baza unei Ordonanţe de urgenţă emise în cazul privatizării BCR. Vă spun sincer: mare lucru nu am înţeles din Nota asta, însă ce (cred eu că) am înţeles m-a cam pus pe gînduri.

Am înţeles, de pildă, că BERD-ul şi IFC-ul

sînt de acord să cumpere un pachet de 25+2 la sută din acţiunile BCR numai în cazul în care se emite o garanţie de stat pentru activitatea (dezastruoasă) a fostei Bancorex. Deci, din nou apare eternul şi fascinantul Bancorex! Ulterior, Comisia de privatizare a recurs la o altă soluţie: preluarea de către AVAB a tuturor drepturilor şi obligaţiilor BCR ce decurg din activitatea fostei Bancorex. Adică, aceeaşi – scuze! – bălărie cu altă pălărie.

Achiziţionarea acestui pachet de acţiuni

de către BERD şi IFC nu este singura investiţie de portofoliu pe care cele două instituţii financiare internaţionale o au în România. Riscul de concentrare economică (am devenit cumva prea tehnic?) ar trebui să fie ţinut în frîu de Legea concurenţei (nr. 21/1996) care obligă BERD şi IFC să îşi vîndă acţiunile la BCR după un an de la cumpărare. Se întîmplă însă că BERD şi IFC vor să rămînă în această investiţie mai mult de un an, şi atunci cum credeţi că poate fi rezolvată această problemă? Prin ordonanţă de urgenţă, guvernul introduce o excepţie de la Legea concurenţei. România este, orice s-ar zice, o ţară de excepţie.

Deşi aş fi fost în stare, nu am înţeles prea bine

de ce e musai ca salariaţii de la BCR să cumpere un pachet de acţiuni la un preţ de nu ştiu cîte ori mai mic decît preţul pieţii. Ce strategie de privatizare mai e şi strategia asta a guvernului care zice că „vînzarea pachetului de 8 la sută către Asociaţia Salariaţilor BCR se realizează **la un preţ pe acţiune care nu poate fi mai mic decît valoarea nominală a unei acţiuni**, respectiv 10.000 de lei"? Pînă la urmă, Comisia de privatizare a acceptat un preţ de 10.350 de lei, cu 350 de lei mai mare decît valoarea nominală a unei acţiuni. Argumentele Comisiei (recompensare, cointeresare, protecţie împotriva concurenţei) sînt frecţie la picior de lemn, din moment ce, după o vreme, salariaţii îşi pot vinde acţiunile cui şi cu cît vor, chiar şi concurenţei, de ce nu?

Yasser ArAPAPS

Dai un ban la PSD, dar stai în faţă la licitaţii

Nu mă numesc Ioan Prisecaru. Dar, dacă m-aş numi, aş avea o mare problemă: să ţin minte că Bursa de Mărfuri Iaşi (BMI), Compania Conex Iaşi, Tess Iaşi, Trans Conex Iaşi, Conex Grup Iaşi şi Conex International sînt toate firmele mele. După aia, mi-ar fi greu să adun cîţi bani iau firmele astea de la stat într-un an. Şi mi-ar mai fi al dracului de greu să ştiu de unde vin toţi banii ăştia. De exemplu, cum dracu' să-mi amintesc aşa: că, în 2002, mi-am băgat toate firmele mele, la grămadă, în nişte programe prin care primesc fonduri guvernamentale. Noroc cu contabilii mei, care mi-au amintit că prin „Programul de susţinere a Întreprinderilor Mici şi Mijlocii în dezvoltarea exportului" am primit 80.000 de coco pentru BMI, tot atît pentru Tess, la fel pentru Trans Conex, tot la fel pentru Conex Grup, ştiu că mă repet, dar tot 80.000 pentru Conex International şi încă 43.000 pentru Compania Conex. Adică vreo 443.000 de cocobau. Tot contabilii mi-au amintit că prin „Programul naţional multianual pe perioada 2002-2005 pentru susţinerea accesului IMM-urilor la servicii de instruire şi consultanţă" am mai păpat de la stat 200.000 de coco (cîte 50.000 pentru fiecare din următoarele: BMI, Conex Grup, Tess şi Trans Conex). Deci, cu totul, de la guvernoiu', 643.000 de cocari numai în 2002. Dar mai am şi alte probleme. De exemplu, îmi amintesc acum că pe 19 septembrie 2003 am depus o ofertă de păcură la centrala de stat Termica SA Suceava. A fost singura ofertă depusă. Preţul pe piaţă era cel mult 160 de coco pe tonă. Eu am cerut numai 177. Mi le-au luat, dom'le, pe toate 5.000 de tone mi le-au luat. Şi, aşa, ca prin ceaţă, ceva îmi spune că am mai ciugulit vreo sută de miliarde de leuţi ba de pe la Compania Naţională a Lignitului OLTENIA SA Tîrgu Jiu, ba de pe la Societatea Naţională NUCLEARELECTRICA SA Bucureşti, Sucursala CNE Invest, Cernavodă, şi asta numai între august 2003 şi februarie 2004. Cu licitaţii în regulă,

ce credeţi? Ei, că uneori mă mai plictiseam pe acolo pînă se deschidea singura ofertă, a mea, de dura mai mult să se scrie procesul-verbal, ăsta e riscul meu. Şi ştiţi ce problemă mai am? Cîţi bani oi fi dînd eu la PSD? Mă mai întreabă unii, alţii. Dar sînt sincer, le spun că nu ştiu. Cum dracu' să mai ţin minte şi asta??

Biroul de aprofundări contabilicesti

Noi bancnote care nu ştiu carte de credit

Deşi s-au bătut rău de tot, sîrbii şi croaţii mai au cîte ceva în comun, după cum vedeţi şi în facsimile. După ce s-au lăsat unii pe alţii fără chiloţi pe ei, acum sînt obligaţi să umble în ditamai pielea goală peste tot. Chiar şi prin bancnote. Cei dintîi au fost croaţii, iar sîrbii n-au îndrăznit să pomenească şi în scris ceea ce doar au desenat. E vremea aşadar să ne aliniem şi noi politica monetară la noile realităţi ale zonei şi, cînd va fi să iasă bancnota de 5 milioane, să-l punem pe ea direct pe Terente. Măcar să ne lăudăm şi noi cu un lucru: că avem cea mai mare bancnotă din Balcani.

Rubla lui Dumnezeu

Viața parlamentară la țară

Va trebui să ne credeți pe cuvînt: există un deputat PSD pe care îl cheamă Octavian Mitu. Nu l-am fi deranjat în acest spațiu dacă nu și-ar fi făcut cabinet parlamentar la țară. Dar modest, căci nu l-a făcut la Moeciu, nici la Azuga, nici măcar la Garmishparkenkirchen, ci exact la Castelu, undeva în Constanța. Are firmă la stradă, pe un magazin, cred că o vede și dînsul cînd trece cu mașina prin sat. Biroul e mai la dos, lîngă fosta „cooperație". Înăuntru, un fișet pe care scrie „1988", cîteva gioarse de scînduri, o masă pe care zace un coș de gunoi (sau o găleată); două scrumiere albe; o ușă pe care scrie „contabil șef". Alături e ghișeul local al Poștei Române, iar mai încolo e o privată sinistră, cu o singură ușă la două cabine. Totuși, umblă zvonul că s-a mutat. O doamnă care vinde lighene, ciorapi și apă plată: „Țineau unii niște ședințe, da' nu i-am mai văzut, cred că s-a desființat, s-au mutat de acolo. Oricum, pe deputat nu-l știu". Moflic Nelu Sorin, particular, zice că PSD-ul a închiriat o casă cu etaj, acolo tre' să fie ceva. A fost și Mazăre prin sat, cu alai, cu baloane, dar de Mitu n-a auzit. În sfîrșit, o săteancă ceva mai înfiptă, cu chef de vorbă: „Știți unde-i biroul deputatului Mitu?" – „Micu? Stă mai încolo!" – „Mitu, nu Micu. E deputat" – „PDS?" – „Nu, PSD" – „Aaa, TSD! Nu știu, n-am auzit de el!".

Biroul Dogmatic

Județul tractoristului Oprișan a rămas de căruță

Aflăm că tocmai a luat ființă Autoritatea Electorală Permanentă, organizație care are patru filiale regionale (Est, Vest, Nord și Sud) și care însumează 41 de județe. Că unul din cele 42 de județe ale țării a fost lăsat pe dinafară, asta putem înțelege, avînd în vedere că pesediștii nu au fost niciodată obișnuiți să numere corect pînă la sume atît de mici. Dar că e vorba tocmai de județul Vrancea, asta chiar nu putem tolera. Cum să-l lași tocmai pe Marian Oprișan să fure alegerile singur în ditamai provincia europeană, fără nici un ajutor? Ar trebui să i se dea și lui o mică mînă de ajutor. Că cu mîna lui nu-i în stare să facă mare lucru. Nici măcar să scrie.

Focșani și pară

Untu scoate sponsor din țărani

Untu e omul. Omul e primar. Primarul e în Trifești de Iași. El așa plătește ajutoarele sociale: „Ne plimbă cîteva zile, ca să ne treacă nemulțumirile. Stă de față la semnare ca să ne fie frică să zicem ceva de sume. Statul are ultima coloană scrisă în creion sau goală, ca să completeze el ce sumă vrea. Din suma scrisă ni se oprește ceva pe chitanță. Ni se spune că e impozit pe venit, că e taxa de doctori, că să meargă treaba bine în comună, că să fim sponsori. Untu ne face sponsori automat la școală și cămin cultural. Dar școala e cu uși ce nu se închid bine și toată iarna e ori fără foc, ori cu lemn putred care fisiie, luat de la prietenii lui din Tazlău. Căminul Cultural? E găurit la tavan." Untu scoate astfel sponsori din săracii și handicapații Trifeștiului, iar primarul PSD scoate din Vasile untu' și smîntîna: „A, era pentru pomul de Crăciun… domnu' reporter, eu nu pot să le tai chitanță fără voie. Ei sînt de acord, eu îi fac sponsori, ce, eu mă bag în democrația asta? Eu nici nu stau la dat de handicap sau la ajutor social… eu dau ori în magazine, ori în școală dăm. Care-i treaba, ei trebuiau să iasă la muncă și n-o dovedit să iasă la muncă pe total, normal ar fi trebuit să nu le dăm banii, dar ca să nu sufere tot copiii lor, le dăm banii la școală sau cămin. Dumneavoastră cînd luați salariu, semnați pe cît luați, nu e cu forța. Ești de acord, da? La chitanță, ești sponsor! Asta e. Eu nu fac nici o afacere. Eu, dacă am o preocupare, tot pentru școală am, ca să nu dîrdîie copiii. Sînt intelectual, dom'le, nu merge cu asta! Sînt profesor de educație fizică…" Acum veți spune că Untu nu a făcut mare brînză. Ce mare brînză, o sută, două, cinci sute de mii… dar parcă brînza lui Untu de la Trifești e cît Roșforul, sau Camamberul din Place Pigalle. Asta da aliniere la standarde!

Reporterre-à-terre

Pîinea noastră cea de toate silele

Șoricelul terorist din gruparea „Al-Caedar", aripa „De Rîșnov – afumat", a lovit din nou, de această dată la Cluj: inspectorii OPC au descoperit în aluatul destinat pîinii clujenilor excremente de șoricel. După o analiză minuțioasă a probelor, autoritățile au ajuns la concluzia că periculosul infractor n-o mai duce mult: în excrementele sale s-au găsit urme de ciocolată expirată cu muște moarte în ea.

Recycle Bin Laden

Fraza trece, virgulele român

PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT
ORGANIZATIA SECTORULUI 2
PSD
Telefon: 256.91.02/.03/.04, Fax: 256.91.05.
Adresa : Strada Vatra Luminoasă nr. 102

APELUL – CHEMARE
ADRESAT CETĂŢENILOR DIN SECTORUL 2

• Comunitatea civilă a sectorului 2, alături de Organizaţia P.S.D.-ului, se adresează cetăţenilor, cu următorul APEL – CHEMARE:

" Stimaţi cetăţeni, anul 2004, este un an plin de evenimente politice, respectiv anul alegerilor locale, generale şi prezidenţiale. Aşa după cum se ştie prin Constituţie, legea noastră fundamentală, ne este dat să ne alegem în acest an, reprezentanţii din administraţiile locale şi centrale, din parlament şi la preşedinţia ţării.

Ca atare, facem un Apel călduros către societatea civilă şi cetăţean de a ne uni eforturile şi a susţine politic continuitatea ca factor de stabilitate, echilibru şi construcţie a societăţii social democratice. Avem nevoie unii de alţii, pentru că noi, militanţii P.S.D.-ului iubim aproapele nostru şi militäm pentru el şi familia lui.

Nu daţi crezare politicienilor mistificatori şi duplicitari care, au tupeul să se prezinte opiniei publice ca fiind drepţi şi oneşti, deşi noi ştim cine sunt şi ce pot face pentru societatea românească. De fapt ei vor destabilizare, invrăjbire, ură şi segregaţie socială, de aceea va trebui să nu-i lăsăm să-şi îndeplinească visurile lor înguste şi ascunse".

Veniţi cu noi şi nu veţi regreta. Aveţi în noi un aliat de nădejde şi la bine dar şi la rău.

Semnează:
- Reprezentanţii Societăţii civile din sectorul 2
- Organizaţia P.S.D. sectorul 2

Doamnelor şi domnilor cititori, aveţi în faţă un document realizat de minţile luminate ale pesediştilor de la Organizaţia PSD a sectorului 2 din Bucureşti. După cum vedeţi, prea multă bască pe cap şi pixul după ureche au atrofiat în timp anumite organe de gîndit, dar limba de lemn şi gîndirea de tip comunisto-iliescianist a rămas la fel de vie şi de frumoasă. De aceea, nici nu ştim care din frumuseţile exprimării pesediste să vi le semnalăm mai întîi. Ne-a plăcut foarte mult acea virgulă pusă între subiect şi predicat în propoziţia „care, au tupeul" din ultimul paragraf, dar şi ideea că „noi, militanţii PSD-ului iubim aproapele nostru şi militäm pentru el şi familia lui". În ultimii ani de zile am tot văzut cazuri din astea: din iubire pentru aproapele pesedist o mulţime de fonduri europene au ajuns la el şi la familia lui.

Sintaxa pe valoarea adăugată

Atenţie, carde Iaşiu'!

Acţiunea *Academiei Caţavencu,* în calitate de partener media al cardului Euro<26, un card studenţesc de identitate combinat cu un card Visa Electron eliberat de Banca Transilvania, a continuat, cum vă spuneam în numărul trecut, la Iaşi. Ne-am întîlnit cu ziariştii la o conferinţă de presă la Casa Universitarilor, am mers cu ei la un cocteil, apoi am făcut, din nou, abonamente cu ultrareducere de 75 la sută! Ce să mai spunem, Iaşiul este acelaşi oraş minunat, acelaşi centru universitar plin de fete frumoase şi băieţi dezgheţaţi. Pe lîngă reducerile europene şi naţionale date de cardul despre care vorbim, Iaşiul a adăugat noi discounturi, de la Teatrul Naţional şi pînă la clubul Roşu şi Negru, loc în care s-a şi desfăşurat concertul cu Florin Chilian, Ada Milea şi Cassa Loco. După Iaşi a urmat Craiova unde, de asemenea, s-au oferit abonamente cu reducere maximă şi li s-a prezentat studenţilor de acolo cardul Euro<26. Ziua s-a terminat cu un concert în aceeaşi formulă la disco-clubul Gin Gin. Studenţii noştri s-a dovedit că se distrează mai bine decît studenţii lor!

Magnatum laude

Doar o fotogramă să-ţi mai pun!

Hai, bă Prutene, că acum e chiar distracţie la *Big Brother!* Păi, tu ai stat puţin în Casă. Da' pe mine m-a ţinut înăuntru de două ori: o dată – înainte de Revoluţie, a doua oară – imediat după. Ştii ce chef de sex mi se făcea? Şi nu aveam decît două posibilităţi: ori să trec pe la ofiţerul din Camera secretelor şi să le-o trag frăţiorilor, ori să mă duc la duş şi să scap săpunul.

Justiţiarii peremişti George Pruteanu şi Dumitru Dragomir, care pe vremea lui Big Father au fost surprinşi în nişte posturi indecente faţă-profil, după ce unul a furat din balcoane, iar celălalt de pe stadioane

Trădătorul de partide şi manglitorul de zacuscă George Pruteanu s-a arătat, tocmai el, scandalizat de scenele fierbinţi de la *Big Brother.* Cei care-l cunosc spun că totul se trage doar de la invidia pentru protagonistul masculin al scenei, care se dovedeşte bine şi intens dotat. Această ipoteză funcţionează deoarece, aşa cum s-a mai spus, George Pruteanu a fost unul dintre pionierii care au purtat cravata nu tocmai flască a filmelor porno din România. El a produs, pe cînd răspundea de cineclubul studenţesc, la Iaşi, în calitate de „actor", operator şi regizor, o peliculă în care juca mai multe poziţii, ajutat de o prostituată localnică. Cum filmările se făceau cu un aparat care trebuia tras, din cînd în cînd, cu mîna (pe bune!), Pruteanu a ajuns în ultimele secvenţe doar să mimeze acţiunea. Filmul s-a făcut pe o peliculă de 16 milimetri, drept pentru care sîntem convinşi că Georgică P. este invidios pe cei cîţiva centimetri în plus cu care evoluează, pînă la capăt, protagonistul de la *Big Brother!*

Georgică – peliculă mică

A început astenia de primăvară social-democrată

Sîmbătă dimineaţă, în timp ce redactorii *Academiei Caţavencu* munceau pentru mai binele gazetei, tinerii tesedişti cu cravată roşie se distrau pe muzică la Sala Polivalentă din Bucureşti. Aşa cum anunţa şi postul Realitatea TV, care a difuzat integral această întîlnire: „Peste 6.000 de tineri participă la manifestările prilejuite de Primăvara Social-Democrată". Peste 6.000 de oameni fără ocupaţie, dornici de parvenire, au aplaudat frenetic intervenţiile tînărului tesedist Ponta, ale tînărului pesedist Năstase şi ale încă unor puştani cu fiţe de agenţie, în loc să-şi pupe gagicile tesediste frumos în Cişmigiu. Spicuim din discursul tînărului Ponta următoarele greşeli gramaticale şi de topică: „Haideţi să..." şi „faptele doar unora". Asta la nivel superficial. La nivel profund, Ponta s-a luat de corupţia din România, de fondurile europene deturnate, de dinozaurii din administraţie, într-un cuvînt, un adevărat discurs anti-PSD, de era Năstase să izbucnească în lacrimi. Cuvîntarea s-a terminat cu: „Un adevărat conducător nu numai că îşi conduce poporul, dar îşi ridică poporul. Domnule prim-ministru, noi sîntem în picioare!". Aplauze. Emoţii. Domnul prim-ministru, cu o mină uşor vinovată, înconjurat de mii de lupi tineri şi şoimi ai patriei, s-a ridicat, şi-a scos haina şi a ţinut o cuvîntare populistă, după care muzica a început să cînte în sincron cu versurile proiectate pe ecran: „Satisfacţie – Beţie", „Atenţie – Detenţie", „Birocraţie – Infecţie", „Tehnocraţie – Direcţie", „Bogăţie – Frecţie". Întreaga manifestare s-a încheiat pe acordurile piesei vocal-instrumentale dedicate poporului „We will rock you", probabil prescurtare de la „We will fuck you, Ro".

Epoca de şaur

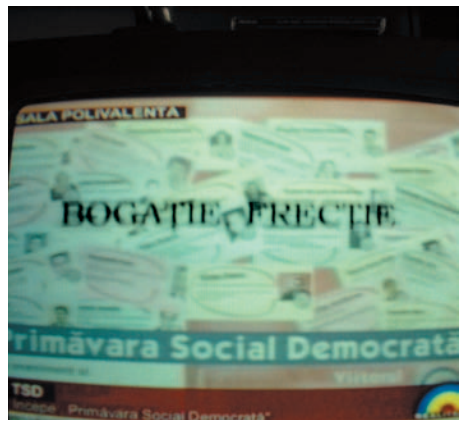

Vanghelie nu mai este „care este"

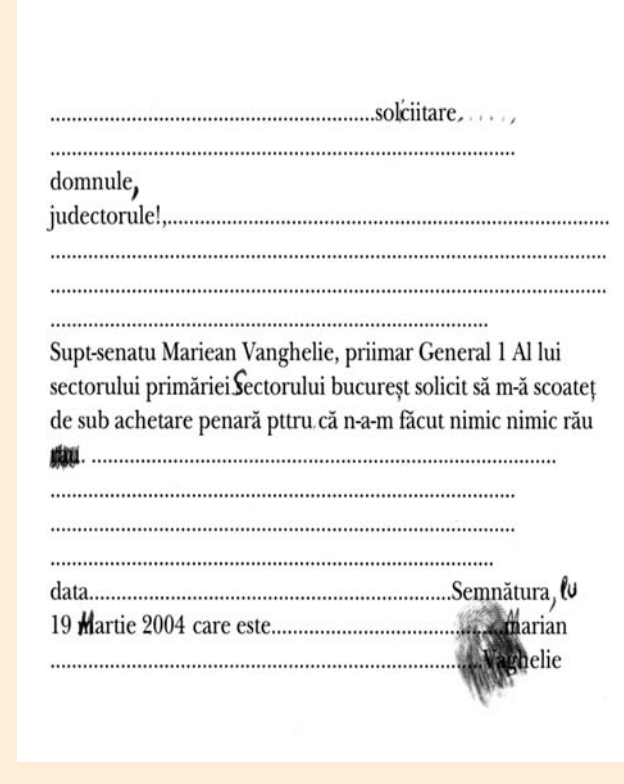

.....solciitare,.....,

.....

domnule,

judectorule!,.....

.....

.....

.....

Supt-senatu Mariean Vanghelie, priimar General 1 Al lui sectorului primăriei Sectorului bucureşt solicit să m-ă scoateţ de sub achetare penară pttru că n-a-m făcut nimic nimic rău .....

.....

.....

.....

data.....Semnătura, lu

19 Martie 2004 care este.....marian

.....Vanghelie

E clar. Marian Vanghelie a fost dat afară. Ne va lipsi. Marian Vanghelie a fost cîndva „primar care este". Acum e doar o amintire, un „primar care era". Ne-a parvenit la redacţie scrisoarea trimisă de el către PNA chiar înainte de a se sfîrşi totul. Marian ştia că este vizat. Ştia că va fi anchetat. Aşa că a încercat să facă ceva. Iată mai jos facsimilul încercării sale disperate.

Groapa Marianilor

Condica de sugestii și reclame

Locul în care Dinamo tranșează cu Adi Ilie

După modelul „ești pe felie cu Adi Ilie“, a apărut și o măcelărie de fotbaliști. Nu știm ce scoruri are „Măcelăria Dinamo“, dar probabil că nu-i campioană la vînzări. Pentru simplul motiv că e situată în Alba Iulia, adică într-un loc în care nu e densitate prea mare de filipinezi, pakistanezi si alte neamuri amatoare de cotlete de maidanezi. Cu toate acestea, va fi vad bun acum de Paște, cînd lumea se înghesuie să cumpere, în loc de mușchi de vită, gambe și coapse antrenate de miel, și în loc de ciocănele de porc, crampoane de miel.

Capra cu trei maidaniezi

Om cu scaun în cap

Îi salutăm pe toți microbiștii din această scară de bloc bucureștean cu un „Huo și la mulți ani!“ și le spunem că, sincer, sîntem mulțumiți. Mai bine să devasteze stadioanele și să plece cu amintiri de acolo, decît să intre după vreun derby Steaua-Rapid în vreun muzeu și să plece cu tablouri și statui. De asemenea, le semnalăm că există în România și alți colecționari de obiecte de la meciuri. Eu, de pildă, am colecționat cîndva flegme primite în freză de la galeria Rapidului (fără să am curaj să fac schimb) și am văzut cîndva un dinamovist care colecționa sute de picioare în gură și scaune rupte pe spinare.

Casa de colecție

Din cartea de Bucale

TOP TEN
ROȘII DECOJITE
Ingrediente: roşii intregi, decojite, suc de rosii. acid regulator si mai este un tabel nutritiv, adresa şi numele producatorului.
Ingredienti: pomodori pelati, succo di pomodoro.
Ingredients: peeled tomatoes, tomato juice.
Zutaten: Geschälte Tomaten in Stücke, Tomatensaft.
Păstrare şi depozitare maxim: +20° C
în locuri uscate, fără agenți poluanți.
Produs pasteurizat
Distribuit de:
ROYALLITY COMPANY S.R.L.
Şos. Alexandriei nr 236-240, Bucureşti,
Tel/Fax: 420.08.05; 420.05.06

Iată un produs de excepție, al cărui gust inegalabil este dat de ingredientele sale cu totul originale. Mirodenia „șoseaua Alexandriei“ îi împrumută ceva din mirosul ei specific, de mahala și îți lasă un gust amar, fiind un produs de marcă al primarului Vanghelie, care, în paranteză fie spus, nu a citit în viața lui nici măcar o carte de bucate. Ingredientul „București“ îți taie respirația, stîrnindu-ți senzații puternice. Gustul fin al „Bucureștiului“ e greu de descris în cuvinte. Și se poate compara cu senzația, unică în spațiul european, a golului în stomac dat de căderea în gol, din trei în trei metri, cu mașina într-o crevasă stradală. Poate conține și resturi delicioase de maidanezi.

La un asemenea produs se cădea trecută avertizarea: *Consumul repetat de București dăunează grav sănătății.*

Tomata Hari

Casa de schimb nu-i acasă, cu mințile

În București există un loc în care raportul leu/dolar nu se va schimba o dată cu introducerea leului greu. Conform firmei de pe frontispiciu, la acest exchange cică poți să schimbi fără probleme în valută bancnote din epoca Ceaușescu, galbeni, țechini, creițari, arginți, coroane, zloți și orice alți bani, chiar și ouă dacă-s de pe vremea cînd era oul mijloc de plată. Și bănuim că se dau la schimb numai euro. La valoarea lor de atunci, adică 0.

Banca de Sconcs

Aberația de libertate

De veghe în lanul de pe scară

Săru' mîna, mamaie! Sîntem de la guvern, „Departamentul de luptă împotriva sărăciei“. În ceea ce ne privește, noi am cam învins sărăcia. Acum mai trebuie ca în cele două luni de mandat care ne-au mai rămas să luptăm și împotriva sărăciei restului populației. Din fericire pentru dvs., mai avem în stoc o singură ușă. Nu e ea chiar de intrare în apartament, ci este de ieșire... din jeep 4x4, cu îmbunătățiri. Și nu e cu închidere stînga, ci cu închidere centralizată, plus alarmă. Dacă nu vă aranjează, vă putem oferi un tablou mare cu inspectorul Piedone. Nu vă mai trebuie ușă, în plus o să aveți rezerva de perlan asigurată pe viață.

Restaurantul Na, babo!

Dilema cea mai veche din lume

În partea aceea care îi interesează cu precădere pe clienții unui astfel de anunț, cu siguranță domnișoara nu mai e nouă și sigilată. Ba s-ar putea chiar să prezinte o uzură morală avansată. Cît despre uzura fizică, dacă s-a lărgit sau s-a olărit un pic, maximum la cota 1, îi pui niște cuzinețI sau bucșe și e ca nouă; în acest caz, mesajul publicitar ar fi sunat mai convingător: „sînt strîmtă în ziar“. Oricum, îi urăm bun venit domnișoarei în ziar, adică în presa scrisă și, de ce nu, și orală. O avertizăm însă că, în noua postură de ziaristă, asupra sa se vor face presiuni prin toate canalele posibile și din toate pozițiile. Iar ca ziaristă de reportaj, dacă știe să manevreze cu grijă microfonul, o vom mai vedea în ziar și la rubrica de arestări și razii ale Poliției în zona Gării de Nord.

Bună de tipar

Căile ferate nu mai au levate

S-au luat ceferiștii după clubul de Go al poștașilor. Și așa a apărut clubul de Bridge Locomotiva CFR. Au luat băieții cîteva beri la litru și s-au apucat să joace. Normal că s-au enervat, că fetele de la „Bilete“ nici nu se uitau la ei. Și atunci s-au enervat și-au zis: „Ia mai dă-l dracu' dă bridge, bă, Gogule, că m-am plictisit și nu ne bagă nimeni în seamă. Ia mai adu patru beri, dă-l în mă-sa de aviz și hai să reluăm clubu' de Popa Prostu' pe pedepse. Ai văzut că astea de la Casierie nu s-au băgat nici la șah pă dezbrăcatelea“.

Bridge it, Bardot

ANUNȚURI UMANITARE

PENSIONARĂ, doresc să primesc în dar, o ușă de intrare în apartament închidere stânga, la bloc. Mulțumesc, 642.73.16 (74669)

SUNT nouă în ziar. Sună! Sunt cea mai bună.

PIERDUT certificat de identitate sportivă nr ..... , aviz de constituire nr ..... și certificat de înregistrare fiscală nr. ..... pe numele Bridge Club Locomotiva CFR. Le declar nule.

Comunicare pe care

Cititori lor ie m-ai puțini intelgenți de cât a-i noștrii!

Ce drăguți și inteligenți suntem când spunem, despre unii, nu că sunt tâmpiți, ci că sunt mai puțin inteligenți! Tot așa am putea spune despre corupți – că sunt mai puțin cinstiți, despre urâți – că sunt foarte speciali, despre comuniști – că nu sunt liberali, despre țărăniști – că sunt, deși nu prea există, despre pușcăriași – că sunt puțin ocupați, și tot așa până ne obosește indulgența.

Academia Cațavencu anunță însă fără menajamente: Cititorii noștri sunt mai inteligenți decât ai lor! E un alt fel de a spune că unii au mai mult umor, mai multă imaginație, mai multă suplețe, mai mult curaj. E mare lucru să-i încurajezi pe unii să rămână inteligenți, când ceilalți, ai lor, Ei, sunt mândri de tâmpenia care-i unește. Campania *Academiei Cațavencu* ne arată că lucrurile care ne apropie ne și despart, din păcate, irevocabil de alții. Dacă te duce capul să faci o galeră din ziarele pe care le citesc ei, e clar că nu poți râde la aceleași glume cu un nefericit care abia de încropește o bârcuță studiată la grădiniță. Dacă ai exercițiul lecturii și mai și obișnuiești să înțelegi ce citești, creierul te ajută să treci peste orice violență adresată bunului simț gramatical, deci poți citi cursiv inclusiv titlul acestui articol, care este un citat dintr-un cititor de-al lor. De aceea, campania aceasta mi se pare un compliment uriaș adus celor care susțin normalitatea cu inteligența și hazul lor. De câte ori nu v-a enervat un neinteligent nesimțit care se holbează ca găina în lemne la ce faceți? Unul care vă citește ziarul peste umăr? Cîtă satisfacție culegeți în acest caz, când îl revedeți balansându-se ca prostul, în spotul *Academiei Cațavencu,* încercând să nu piardă câmpul vizual? Și ce sentiment de justiție vă cuprinde când cade ca un sac de cartofi, pentru că există cretinism și în instinctul de conservare! De fapt, cel mai tare mie mi-a plăcut zâmbetul cititorului de *Cațavencu,* abia schițat, înțelept, o traducere rafinată a unui uriaș hohot de râs, care ne zguduie pe toți când batjocorim conspirația mondială a imbecililor și ticăloșilor. De obicei, când ești vizibil mai inteligent decât interlocutorul, ți se spune cu reproș: bine că ești tu deștept! Cred că e foarte corect, doar că lipsește ceva. Solidaritatea. Reiau, deci, în concluzie, din perspectiva campaniei *Academiei Cațavencu,* și vin și zic: Bine că suntem noi deștepți, că ei nu sunt!

P.S. E clar că lupul care a înnebunit în reclamă e la fel de inteligent ca și cititorii lor. Cu vorbele lui, le aduc și acestora aminte: Aveți grijă! Pa!

Răzvan EXARHU

răspunsuri la scrisori

Toma Ion (Titu): După cum probabil aţi aflat, chiar premierul Adrian Năstase a zis că o să dea cu baronii de pămînt. Eu unul nu-l cred, dar vreo 40 % dintre noi or să-l creadă. Vom folosi informaţiile pe care ni le-aţi pus la dispoziţie.

Nicolae Feşnic (Cluj-Napoca): Sîntem cu inima alături de dumneavoastră şi de toţi greco-catolicii care au suferit atîtea. Mulţumiri pentru gîndurile bune.

Marius Ştefan (Timişoara): Observaţiile dvs. în legătură cu articolul „Trecute vieţi de regi şi regine“ sînt binevenite. Autorul cărţii la care se referea articolul, dl Ion Mamina, va împlini în august 63 de ani, deci nu mai e tînăr. Anul Unirii (1854 în loc de 1859) este o scăpare de, ca să spun aşa, corectură. Autorul n-are nici o vină. Aveţi dreptate şi cu Imperiul Austro-Ungar, care la 1866 nu exista. Nu aveţi dreptate în legătură cu Constituţia de la 1866. Şi iată de ce: imediat după ce regele Mihai I a semnat actul de abdicare, la ora 15, în 30 decembrie 1947, la ora 19,30 „se deschide şedinţa extraordinară a Adunării Deputaţilor, care «ia act de abdicarea regelui Mihai I pentru el şi pentru urmaşii săi», abrogă «Constituţia din 1866 cu modificările ei din 29 martie 1923 şi acelea din 1 septembrie 1944 şi următoarele»“. Şi asta fiindcă Constituţia din 1923 nu era o nouă Constituţie, aşa cum credeţi dvs., ci Constituţia din 1866 căreia i s-au adus completări. Prerogativele regale erau însă aceleaşi, şi comuniştii ştiau asta. Aşa că pentru a da o formă „legală“ abdicării au abrogat Constituţia de la 1866. Mulţumiri pentru atenţia cu care ne citiţi.

Miss Ion (Piteşti): Nu vă sfătuiesc să luaţi în serios toate ofertele pe care le primiţi în cutia poştală: primul lucru pe care îl face un american care se întoarce acasă de la slujbă este să pună la gunoi asemenea chestii. Şi nu le merge rău deloc. În ceea ce priveşte „Tetelu“, aveţi dreptate: am refuzat propunerile de a sista rubrica. Şi asta din cauză că „Tetelu“ are deja fanii lui, mai mulţi decît vă puteţi închipui. Puteţi sări peste el, dar atunci n-o să mai puteţi afirma: „citesc din scoarţă-n scoarţă *Academia Caţavencu*“. Şi ar fi păcat.

Ştefan AGOPIAN

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Justiţia sud-coreeană umblă nu doar cu capul spart, ci şi cu ficatul găurit. Aceasta a obligat o firmă să despăgubească familia unui angajat decedat din pricina abuzului de alcool, adică mort de beat. Nu este vorba de vreun pilot de teste sau manechin la Vinalcoolul din Seul; şi nici de vreun workaholic de tip americănesc, care s-a plîns că din cauza colegilor de birou beţivani a fost expus efectelor băutului pasiv. Omul nostru îşi convingea clienţii să cumpere publicitate în revista la care lucra bînd cu ei pînă cădea sub masa negocierilor. Valoarea contractelor devenea astfel direct proporţională cu îmbibaţia alcoolică a directorului de publicitate. La o astfel de fişă a postului, îmi imaginez ce chef mai ai să ieşi cu prietenii la un şpriţ după program. Sau mă gîndesc la reacţia soţiei cînd ajungi noaptea tîrziu acasă: „Minţi, nenorocitule. Dacă stăteai la serviciu ar fi trebuit să fii beat. Tu eşti treaz muci, ca un porc“.

Liberté, Publicité, Ebriété

Melul de Paşti

Aflăm cu bucurie că un american din judeţul Texas, puternic impresionat de filmul lui Mel Gibson, *Patimile lui Isus,* s-a hotărît să-şi mărturisească imediat o crimă. Păi, dacă ai noştri merg numai la *A doua cădere a Constantinopolelui* şi *Garcea şi oltenii,* cum naiba să-l vedeţi pe Şerban Mihăilescu sau Miron Mitrea venind de la film şi mărturisind că a luat şpagă?!

Miron MITEA

Durere de nam prost

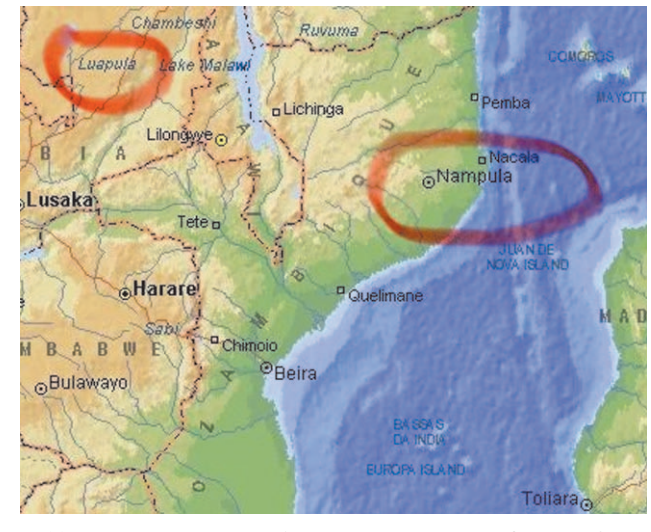

Tovarăşi, iată că se poate! Lipsuri există peste tot în lume. Chiar şi pe continentul african, despre care se credea că nu duce lipsă, ba dimpotrivă. Avem spre exemplificare două aşezări africane, una care se vaită că n-are, alta care ar cam lua de la alţii. Să-i înţelegem şi pe bieţii oameni, au ajuns să rîdă de ei şi pînă şi exploratorii albi. E o ruşine în primul rînd faţă de semenii apropiaţi. Aceşti orfani ai soartei nu vor putea niciodată să zburde de la un copac la altul la fel ca suratele lor maimuţe. Pentru că le lipseşte tocmai coada cu care să se prindă de crengi.

Nam Ila

Săptămîna străinilor

● Cel mai mare cappuccino a fost înregistrat de Cartea Recordurilor nu în Italia, cum ne-am aştepta, ci în Rusia. Desigur, autorii recordului ar fi vrut să realizeze cea mai mare porţie de vodcă, dar, se pare, proviziile au fost băute de paznici! ● Tot una despre recorduri: o găină cubaneză a murit pe cînd era gata să facă un ou de 168 de grame. Iată că, dacă nu ştim răspunsul la întrebarea „ce a fost la început, oul sau găina?“, putem răspunde liniştiţi şi fără mari eforturi filosofico-logice că, la sfîrşit, a fost oul! ● Un indian de 37 de ani s-a îngropat în satul lui din vestul Indiei şi intenţionează să rămînă îngropat timp de nouă zile, cît durează o sărbătoare de prin partea locului, fără să bea şi să mănînce nimic. După aceea se va lăsa scos din pămînt, evident, dacă nu cumva o să-i crească rădăcini! ● În Ciudad de Mexico există o şcoală de neveste care le învaţă pe tinerele fete cum să se poarte cu viitorii lor soţi. Ei, prost să fie mexicanul acela care-şi va mai lua nevastă fără şcoală! ● Tot apropo de neveste: un imam tînăr din Turcia le-a sugerat bărbaţilor din moschee să le ajute pe soţiile lor în treburile casnice. Bărbaţii prezenţi la slujbe i-au cerut imamului să părăsească de urgenţă moscheea şi l-au făcut nebun. *Turcul plăteşte* chiar şi pentru jigniri! ● Am trăit să o citim şi pe asta: trei mari canale de limbă spaniolă din SUA au interzis portul mustăţii sau al bărbii tuturor actorilor cu care au contract să joace în telenovele! După *soap opera,* iată că s-a lansat şi *after-shave* telenovelas!

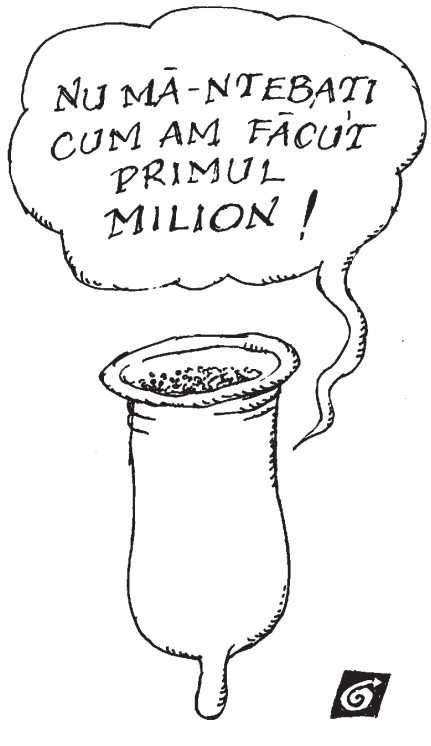

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrşit, a venit şi *Vremea* noastră!

IULIAN TĂNASE şi LIVIU MIHAIU VĂ PREZINTĂ VREMEA

Cine are nevoie de Nicoleta Luciu, Jojo, Magdalena Tun, Rocsana Marcu sau fetele de la Spicy, de vreme ce există *băieţii de la Caţavencu?!* Ei bine, *Academia Caţavencu* a ieşit din nou în stradă – ca să ceară o vreme mai bună pentru dumneavoastră. Senzaţional! În această săptămînă, în exclusivitate pentru *Academia Caţavencu,* Iulian Tănase şi Liviu Mihaiu.

„Brrr! E cam frig afară pentru trupurile noastre nebronzate uniform... Aşa că ne-am luat umbrela, pentru că undeva în lume sigur plouă şi trebuie să fim vigilenţi, întrucît ploaia e udă cînd plouă.“

Jurnalul lui Tetelu

Merită un camion plin. De recunoștință. Pentru că merită. Face toți banii. PSD-ului. Adunați-vă în jurul revistei și citiți *Jurnalul lui Tetelu!*

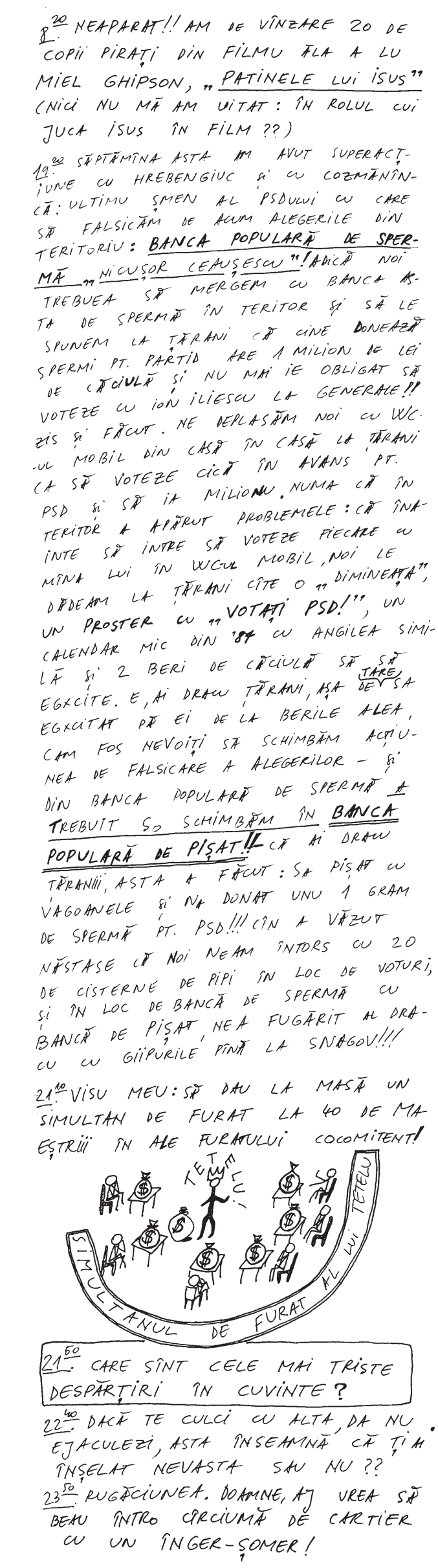
20 NEAPARAT!! AM DE VÎNZARE 20 DE COPII PIRAȚI DIN FILMU ĂLA A LU MIEL GHIPSON, „PATINELE LUI ISUS" (NICI NU MĂ AM UITAT: ÎN ROLUL CUI JUCA ISUS ÎN FILM ??)
19 SĂPTĂMÎNA ASTA AM AVUT SUPERACȚIUNE CU HREBENGIUC ȘI CU COZMÂNICĂ: ULTIMU ȘMEN AL PSDULUI CU CARE SĂ FALSIFICĂM DE ACUM ALEGERILE DIN TERITORIU: BANCA POPULARĂ DE SPERMĂ „NICUȘOR CEAUȘESCU"! ADICĂ NOI TREBUEA SĂ MERGEM CU BANCA ASTA DE SPERMĂ ÎN TERITOR ȘI SĂ LE SPUNEM LA ȚĂRANI CĂ CINE DONEAZĂ SPERMĂ PT. PARTID ARE 1 MILION DE LEI DE CĂCIULĂ ȘI NU MAI IE OBLIGAT SĂ VOTEZE CU ION ILIESCU LA GENERALE!! ZIS ȘI FĂCUT. NE DEPLASĂM NOI CU WC-UL MOBIL DIN CASĂ ÎN CASĂ LA ȚĂRANI CA SĂ VOTEZE CICĂ ÎN AVANS PT. PSD ȘI SĂ IA MILIONU. NUMA CĂ ÎN TERITORIU A APĂRUT PROBLEMELE: CĂ ÎNAINTE SĂ INTRE SĂ VOTEZE FIECARE CU MÎNA LUI ÎN WCUL MOBIL, NOI LE DĂDEAM LA ȚĂRANI CÎTE O „DIMINEAȚĂ", UN PROSTER CU „VOTAȚI PSD!", UN CALENDAR MIC DIN '87 CU ANGILEA SIMILĂ ȘI 2 BERI DE CĂCIULĂ SĂ SĂ EGXCITE. E, AI DRAW ȚĂRANI, AȘA TARE DE VS EGXCITAT PĂ EI DE LA BERILE ALEA, CAM FOS NEVOIȚI SĂ SCHIMBĂM ACȚIUNEA DE FALSICARE A ALEGERILOR – ȘI DIN BANCA POPULARĂ DE SPERMĂ A TREBUIT SĂ SCHIMBĂM ÎN BANCA POPULARĂ DE PIȘAT!! CĂ AI DRAW ȚĂRANIII, ASTA A FĂCUT: SĂ PIȘAT CU VAGOANELE ȘI NE DONAT UNU 1 GRAM DE SPERMĂ PT. PSD!!! CÎN A VĂZUT NĂSTASE CĂ NOI NEAM ÎNTORS CU 20 DE CISTERNE DE PIPI ÎN LOC DE VOTURI, ȘI ÎN LOC DE BANCĂ DE SPERMĂ CU BANCĂ DE PIȘAT, NEA FUGĂRIT AL DRACU CU GÎIPURILE PÎNĂ LA SNAGOV!!!
21 VISU MEU: SĂ DAU LA MASĂ UN SIMULTAN DE FURAT LA 40 DE MAEȘTRII ÎN ALE FURATULUI COCOMITENT!
SIMULTANUL DE FURAT AL LUI TETELU
21 CARE SÎNT CELE MAI TRISTE DESPĂRȚIRI ÎN CUVINTE?
22 DACĂ TE CULCI CU ALTA, DA NU EJACULEZI, ASTA ÎNSEAMNĂ CĂ ȚI AM ÎNȘELAT NEVASTA SAU NU ??
23 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȘ VREA SĂ BEAU ÎNTRO CÎRCIUMĂ DE CARTIER CU UN ÎNGER-ȘOMER!

munca cu cartea

Sabrina și alte trucuri

În ultimele decenii, prea puțini scriitori afirmați în România care au ales exilul reușesc să-și păstreze statutul de scriitor. Grijile adaptării la o viață nouă, deruta unui spațiu cultural pentru care nu sînt tocmai pregătiți îi fac să nu-și mai continue opera. Sînt suficiente exemple, pe care nu le voi furniza aici și acum pentru că ne-ar întrista. Puțini au reușit să rămînă scriitori români (adică să scrie!) și mult mai puțini s-au integrat în literatura noii lor patrii. Dumitru Radu Popa a rămas scriitor român, deși s-a adaptat bine și vieții culturale new-yorkeze în care se mișcă ușor. Dovada cea mai recentă că e așa o constituie romanul *Sabrina și alte suspiciuni** care-l readuce în atenția cititorului român. O carte construită ca o dantelă foarte pretențioasă, cu interesante intersectări de fir epic și cu „mascări" și „demascări" succesive care îți pun la încercare atenția, cu o contaminare vizibilă venită dinspre literatura americană. Personajele cărții evoluează independent și, pe neașteptate, se dovedesc a face parte din aceeași poveste obturată, pînă atunci, de false identități, de piste derutante. Cu toate că par a fi cetățeni americani onorabili, mulți din eroii cărții se arată a avea legături cu spațiul românesc și, mai ales, cu rețele de agenți „adormiți". Nu vreau să vă povestesc nici acțiunea, nici să vă fac cunoscut deznodămîntul. Vă las perspicacitatea să se exerseze. Ceea ce trebuie să constat este că, în acest roman, mi se pare că Dumitru Radu Popa face un inventar al instrumentelor sale de scriitor, le folosește, își caută tonul, inventariază capacitatea sa excelentă de fabulație. Pentru mine acest roman este semnul că Dumitru Radu Popa vrea să scrie o carte mult mai serioasă pe care, cu voie sau nu, o anunță această apariție editorială.

Ioan T. MORAR

* **Dumitru Radu Popa, *Sabrina și alte suspiciuni,* roman, Polirom, 2004.**

Zgura tenismanului adevăr grăiește

Cînd apare pe terenul fotbalului, tenismanul Cristian Tudor Popescu are ceva din Gică Popescu și Cosmin Contra. Pe scurt, e un Gică Contra. În momentele de formă maximă, stilul editorialistului ofensiv și al celor doi apărători români se aseamănă, reliefînd aceleași calități: dîrzenie, tenacitate, încăpățînare, aplomb, curaj, răutate în joc. În meciurile mai puțin faste, jurnalistul rămîne singur în competiție, consumîndu-și narcisist voluptatea de a vîsli și vorbi împotriva curentului. Adunate acum și în volum*, cronicile sportive din *Adevărul* refac un deceniu și mai bine de activitate în circuitul CTP. Regăsim și aici cîteva din obsesiile politice și stilistice atît de dragi autorului. De exemplu, politic, tema dosolției autorității statului, într-o țară unde tricolorul a ajuns să fie o bucată de stambă colorată. Pe partea ailaltă, stilistic, campionul presei pe zgură nu apelează la backhand-uri, lob lift-uri sau alte soluții de finețe. Dă smash-uri nemiloase, bubuie cu sintagme dure și epitete devastatoare, făcute să șocheze publicul. În pledoariile lui pentru corectitudine, profesionalism și sportivitate, este adeseori just ca poziție, dar nu o dată exagerat ca ton. Volumul de față este, într-un fel, și cronica unor dezamăgiri. Căci entuziasmul cu care sînt întîmpinați Lavinia Milosovici („Zeus din Milo"), Gică Hagi („Hagi – președinte!") sau Leonard Doroftei, ei bine, nu este întrecut decît de furia cu care aceleași personaje sînt contestate cîteva pagini mai încolo. Singurul sport ce pare a-i provoca ziaristului o bucurie constantă și chiar calmă, ați ghicit, este tenisul. O partidă Arantxa Sanchez – Steffi Graf devine prilejul unui editorial intitulat „Fotografia sinelui pe iarbă". În alt meci, la Polivalentă, editorialistul întrezărește, pe sub tricoul lui Roger Federer, lîngă omoplați, urma unor cioturi de aripi. În textele sale despre tenis, Cristian Tudor Popescu este emoționant. Pînă și cei mai încruntați bărbați devin uneori niște duioși adolescenți. Atunci cînd iubesc.

Viorel MOȚOC

* **Cristian Tudor Popescu, *Sportul minții,* Ed. Humanitas, 2004.**

cinem-a pîrît

Raport despre starea rațiunii

Îmi amintesc aplauzele de la Gala filmului românesc, cînd conducerea cinematografiei românești, cei de la CNC, erau atît de mîndri cu atît de multe filme românești scoase dintr-o dată pe piață. Eram în sală și, după o vizionare chinuit-atroce a filmului lui Ioan Cărmăzan, *Raport despre starea națiunii,* am avut surpriza să aud aceste aplauze incredibile. Parcă eu și cei de acolo nu văzuserăm același lucru. Un scenariu inexistent, acțiuni inexplicabile, filmare îngrozitoare, artă nulă. Eu văzusem o infecție, ei văzuseră un film. Și, de fapt, era explicabil: toată sala era plină de prieteni, de rude, de relații sau persoane în căutare de relații, oameni care vor să fie văzuți, erau oficialități, era Sergiu Nicolaescu, era ministrul Răzvan Theodorescu, erau cei care veniseră la celălalt film slab care rulase înainte, *Maria.*

Îmi mai amintesc un lucru. Acum vreun an, cînd Irina Dinescu tocmai ce începea să apară prin reclame și să fie mediatizată, brusc, Cărmăzan a anunțat public că vrea să o ia într-un rol principal în filmul lui. M-am gîndit atunci că: 1) E cam același gest pe care l-a făcut Blaier cînd a cooptat-o pe Abramburica în filmul lui, tot într-un rol principal. 2) Ce fel de regizor e ăsta care își ia actorii principali în funcție de cît de mediatizați sînt? 3) Sigur a făcut-o ca să se pună bine cu Dinescu. 4) Vai de Irina Dinescu, care o să își înceapă cariera de actriță într-un astfel de film!

La gală, după vizionare, Cărmăzan și-a chemat actorii din public, să urce pe scenă alături de el. A urcat și Irina Dinescu. Ca să se pună bine în continuare cu taică-său, Cărmăzan a întrebat-o ce părere are despre rolul ei, despre film. Știți voi – genul de umflare pompieristică a gogoșii. Irina Dinescu, vizibil jenată că apăruse în această mizerie, a zis că are o durere de spate cumplită și că nu e în stare să zică nimic. M-am gîndit: „a început rău, dar continuă bine".

Și ca să încheiem socotelile, să vă mai spun că, după două săptămîni de rulare, *Raport despre starea națiunii* a avut încasări de 298 de dolari. Așa că nici nu știu ce să fac. Să vă îndemn să vedeți cel mai prost film făcut după Revoluție și să îi cresc astfel vînzările? Sau să vă zic să nu vă duceți, dar atunci o să mă credeți cînd spun că e un film teribil de slab?

Alexandru VĂRZARU

show biz da' culți

Un Simuț cam simpluț

Acum cîțiva ani, Editura Aula din Brașov condusă de poetul Alexandru Mușina a avut excelenta inițiativă de a publica mici monografii consacrate scriitorilor studiați în școală. Cum, odată cu noile manuale alternative, cîțiva scriitori aparținînd generației '80 au pătruns pentru prima dată într-un manual, seria de monografii a început cu ei. Avînd un scop didactic, editura a început, firesc, cu scriitorii mai puțin cunoscuți de profesori. Ei bine, acest început a stîrnit o nedumerire dusă pînă la indignare. ● Indignat pare a fi (dar nu nedumerit) și criticul optzecist Ion Simuț. El a văzut în inițiativa Editurii Aula o încercare de a schimba canonul literar existent prin introducerea și impunerea unor scriitori încă „necopți" pentru așa ceva: „Nu poți să construiești (scrie Ion Simuț în *România literară*, nr. 10) un canon din opere neterminate, cu scriitori aflați în plină ascensiune..." După care (v. *R.l.,* nr. 11) Ion Simuț crede că editura trebuia să înceapă „cu Eminescu și Caragiale sau cu Doinaș, Sorescu, D.R. Popescu, Breban...". Chiar dacă colecția de micromonografii se numește „Canon", nu mi se pare că editura și-a depășit primul scop propus, și anume cel strict didactic. Că unii optzeciști nu și-au încheiat opera (mai puțin Nedelciu și Cristian Popescu, care sînt morți) e adevărat, dar același lucru se poate spune și despre D.R. Popescu, Breban, Blandiana sau Buzura (ultimii trei au deja monografii la editura Aula). Iar a le oferi profesorilor mici monografii despre Eminescu sau Caragiale mi se pare nu numai caraghios, dar și perfect inutil. După ce a lansat nefericita idee că poezia a murit din cauză că nu mai are cititori, Ion Simuț încearcă din nou să atragă atenția asupra sa. Iată că a reușit! **(Șt. A.)**

● În Sala Oglinzilor din Palatul Jean Mihail, azi Muzeul de Artă din Craiova, cu mare fast și tam-tam mediatic local, au fost decernate premiile **Academiei Eminescu**, o șușanea cu personalitate juridică al cărei președinte este Ion Deaconescu, profesor la Facultatea de Drept a Universității craiovene și fin al lui Ristea Priboi. Laureații: Eugen Simion, el însuși, președintele Academiei Române, și Adrian Păunescu, senator de Dolj. Sau altfel spus, conducătorul științific al unui doctorat cu cîntec și doctorandul însuși. Simion a acceptat să fie prezent la ceremonie abia după ce i s-a comunicat valoarea premiului: 20 de milioane de lei. Sărmanul Simion, nu se mai ajungea cu cheltuielile, așa că a jinduit și la banii din Bănie ai finului lui Priboi. În cuvîntelul rostit la ceremonie, Simion a promis să aducă el însuși noi „membri de valoare" în șușaneaua eminesciană, cu condiția ca **Academia Eminescu** să-și schimbe numele în fundația cu același nume! Pentru că, așa cum Eminescu e numai unul, și președintele Academiei Române e unul singur. Doar salariile sînt mai multe! ● Am dat un exemplu de om care e obișnuit să ia, dar trebuie să vedem și oameni care dăruiesc. Monica Lovinescu și Virgil Ierunca au dăruit fostul apartament al lui Eugen Lovinescu (recuperat cu greu) din Bulevardul Elisabeta (vizavi de Facultatea de Drept) Fundației Humanitas Aqua Forte. Prin gestul generos al lui Gabriel Liiceanu, această fundație a oferit spațiu Societății Române de Fenomenologie și revistei aferente, unui centru de studii Constantin Noica și, dacă se va putea reînființa, unui cenaclu literar care să continue activitatea „Sburătorului" lovinescian. Iată, cum ziceam, se poate și să dai, nu numai să iei! **(I. M.)**

mazeta sporturilor

Doar tîmpiții îl crede pe Piți

A fost etapa prelungirilor. Băieții din Prelungirea Ferentari și din Prelungirea Ghencea s-au înecat ca Rapid și Steaua la mal. În loc să împuște egalul, au pierdut în ceasul al doișpelea, minutul 90 și ceva. Din toată aventura asta, au ieșit cîștigați (și încă de două ori) cîinii roșii, cei care acum umblă cu coada pe sus. Pe bună dreptate, deși – zicem noi – mai au mult pînă departe. Atît ar mai lipsi: să se compare dinamoviștii cu a ce milanezii, ăia care, tot cam așa, au smuls un 2-2 cu Chievo prin minutul 93. Mă rog, chiar n-are rost să ne dăm noi paraleli cu Italia, decît doar, eventual, în ceea ce privește Mafia… Mai bine stăm liniștiți la locurile noastre din tribună și ne lăudăm doar cu ce-i de apărat în sărăcia neamului nostru. Așadar, ce ne-a plăcut la Dinamo-Steaua? Păi, ne-a plăcut că s-a jucat tare pînă-n ultimul minut (și încă ceva pe deasupra), ceea ce pentru niște echipe românești este, să recunoaștem, mai rar. Ne-a mai plăcut și echipa, tot românească, de arbitri (Corpodean, Savaniu, Vidan) – o brigadă ultra, care a reușit să reziste presiunilor de toate soiurile. Și ne-a mai plăcut și după meci, cînd, la *Proces* și la *Recurs,* oficialii celor două grupări n-au mai urlat, n-au mai incriminat, nu s-au mai bălăcărit ca pe vremuri. L-am apreciat pe antrenorul Andone pentru echilibru și pentru chibzuința de a nu se considera deja campion. Iar Gigi Becali, zău, nu știm ce o fi pățit. O fi fost doar obosit? Sau s-a îndrăgostit? O fi mîna consilierului Dan Pavel? Astenia de primăvară ori, mai grav, o iluminare mistică? Nu se știe, ca pămîntul din Pipera! Dar e cert un lucru: noi nu l-am mai văzut așa de calm pe omul ăsta de cînd apare el pe sticlă. Ne și întrebăm: dacă ne-au plăcut atîtea, de ce mai stăm noi să scriem critici la ziar? Păi, din cauza lu' Pițurcă! Elementul acesta – că altfel nu-l putem numi – chiar nu ne-a plăcut. Pînă la urmă, e treaba dumnealui că n-a cîștigat în două derby-uri consecutive. Nu orice antrenor poate să cîștige mereu toate meciurile. Numai că Piți al nostru – în loc să se ducă frumușel în camera lui, să revadă înregistrarea meciurilor, cu carnețelul în mînă – aoleu, ce-mi face? Zbiară, țipă, urlă, răcnește, năvălește isteric în teren. Desigur că arbitrii sînt de vină. Bineînțeles că o conspirație a viciat rezultatul neputinței lui tactice. Și, pentru că toți ceilalți sînt de vină, dom' Pițurcă socoate de cuviință să ignore și presa, închizîndu-se într-o mutenie ciufută. Cumva explicabil: cînd nu te poți exprima nici în joc, îți vine greu să te descurci cu vorbirea articulată. Antrenorul Stelei și spaima cazinourilor ar face mai bine dacă ar găsi o justificare mai plauzibilă a eșecului tactic din meciul cu Dinamo: de exemplu, că a fost îmbrăcat în trening, și nu în obișnuitul lui costum negru, de Satana. *Vade retro,* Pițurcă.

Viorel MOȚOC

Bă
Piți, l-am luat pe Dan Pavel la noi, că oricum făcea bara la 22. Îl lucrăm puțin cu Meme Stoica pe golănie și îl vindem după un sezon în provincie lu' Sechelariu, lu' Pinalti sau la alți oameni politici de fotbal. Ne umplem de bani!

Gigi Becali și Victor Pițurcă, președintele cartierului Pipera și prim-ministrul stadionului Ghencea

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● **Fiți atenți ce preocupări au oamenii de la FRF cînd pleacă la un meci în străinătate: „Echipa României va fi cazată la hotelul Juris Inn, din Glasgow, dar avem rugămintea insistentă ca gazetarii români să se cazeze la alte hoteluri". Oare ce ar fi zis patronii de la Juris, obișnuiți cu fleacuri precum libera circulație, dacă ar fi știut că federalii noștri le gonesc posibilii clienți? S-ar fi întrebat probabil ce motive au șefii de la federație să fugă de jurnaliști. Le-o fi rușine cu țolul acestora, le este teamă că sforăie, le miroase gura? Ori le era că fură icoanele cu binecunoscutele strategii secrete ale lui McChicken?**

● **Unul din fericiții care săreau în tavan la golurile lui Dinamo din meciul cu Steaua, de sîmbătă, alături de Cristi Borcea, era un om de afaceri din Oradea, Marius Vizer. În etapa trecută, cîinii roșii au bătut la Oradea.**

Eva Henţigova

Învingătorii noștri sînt mai inteligenți decît ai lor

Mare surpriză: echipa de semințe și fotbal cu piciorul a trustului *Academia Cațavencu* a mai reușit două înfrîngeri! Team-ul nostru a participat, sîmbătă seara, la un mini-turneu organizat de juniorii Partidului Democrat. Din păcate, aflînd prea tîrziu că noi am confirmat participarea, ceilalți reprezentanți ai presei au renunțat să mai vină, gîndindu-se probabil că noi lipsim și nu mai au pe cine să bată. În aceste condiții, ne-au bătut alții: o echipă de liceeni și încă o echipă.

De fapt, trebuie să recunoaștem că ne-am prezentat la turneu cu o trupă improvizată. Cu un Big Găbiță Drogeanu destul de obosit, încă după primele trei minute de stat în poartă, marcat evident de atîtea și atîtea deplasări epuizante în provincie sau la chioșcul cu ștrudele și rulade cu brînză și stafide. Cu o nouă achiziție, Alex Duțu, care nu a avut timp să se adapteze complet stilului nostru inexistent, cu un amic de la Facultatea de Matematică – asistentul Liviu Dinu – chemat special ca să țină numărul golurilor încasate (cu cel marcat ne-am descurcat mai lejer) sau cu Dan și Cristi, doi oameni din corpul de piloți ai trustului. Așadar, a fost vorba, de fapt, de selecționata A, B și D1 (adică microbuze cu pînă la 16 locuri) a *Academiei Cațavencu*.

Nu vrem să căutăm scuze, dar să nu uităm de absența lui Vărzaru, cu trei fracturi la mînă în copilărie, a lui Mușat sau a lui Iulian Tănase, accidentat de o navetă de bere. El a fost alături de noi, însă, și a observat că „Terenul a fost mic, dar acest lucru nu ne-a ajutat deloc".

În sfîrșit, nu putem trece în ruptul capului peste bănuiala că ne-au pus ceva în semințe. Ba, mai mult, Alex Duțu e convins că i-au umblat și la mîncarea de acasă. Nu mai spunem de supa de la creșă.

Despre joc putem spune că, din nou, Drogeanu a fost cel mai bun, cu un singur gol încasat, trei șuturi grele respinse, o pasă de gol, o ratare și două pase de ratare. Deci, noi am reușit cea mai frumoasă ratare, iar Dan Scrobotovici a înscris, probabil, cel mai frumos gol al acestui început de mileniu. Toate acestea, într-un singur meci, primul, căci din al doilea nu am reținut mare lucru. Știm doar că, după primul sfert de oră, cel de tatonare, am încasat 4 (patru) boabe, iar în următoarele cinci minute – ultimele, căci o partidă a durat 20 de minute – adversarii noștri au tras de timp, motiv pentru care nu au mai înscris decît o dată. Așadar, am luat-o cu 3-1 și 5-0. Oricum, este clar că putea fi mai rău. Bine că nu l-a anunțat nimeni pe Răzvan Cucui, colegul nostru de la *Bucătăria pentru toți.*

Laptele și cornerul

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Uscături fără pădure

Doi angajaţi ai Romsilva Bistriţa au fost prinşi lucrînd de zor în timpul programului la vila şefului. Luat la întrebări, şeful a spus: „Am fost pînă acasă şi i-am luat cu mine. Nu ştiu ce lucrau". Mai bine zicea adevărul: „Am fost pînă acasă şi m-au urmărit fără să ştiu. M-am întins în pat şi cînd m-am trezit şi m-am dus la baie, i-am surprins că-mi puneau faianţa. Am pus ciinii pe nenorociţi şi ei le-au dat să mănînce şi apoi i-au scos la plimbare."

Arme de distrugere în mă-sa

Generalul Stănculescu: „Planurile armelor de distrugere în masă şi ale bombei atomice, care erau preconizate să fie făcute de comunişti, se aflau la mine." Probabil că de armele chimice tot savanta se ocupa, că de-aia i-a şi zis generalului: „Victoraş, să ai grijă de fotocopii!"

Auto, moto, văleu

În ultimii 14 ani, numărul autoturismelor din România a crescut de 14 ori. O veste care poate fi şi bună şi rea, depinde unde o dai: în presa noastră sau în cea germană.

D'ale lui termică

Ilie Mustăcilă, preşedintele Consiliului Judeţean Caraş-Severin, a alocat unui oraş fără sistem de încălzire suma de 950 de milioane ca subvenţie pentru energie termică. Măcar canalizare să aibă oraşul ăla, ca să poată primarul să arunce banii altundeva decît pe apa sîmbetei.

Învăţămînt la domiciliul din subsol

Foştii angajaţi ai Universităţii Bucureşti locuiesc în subsolul Facultăţii de Litere. Nişte oameni care au nu doar scaun la cap, ci şi bănci şi catedre.

Ani lumină şi kilometri omletă

Un neamţ inventiv şi neliniştit a transformat motorul taxiului său, un Mercedes, astfel încît combustibilul lui principal e untdelemnul de gătit. Dacă era român, taximetristul îşi punea la punct şi aparatul de taxat astfel încît să dea preţul ca la restaurant, în cîte produse s-ar fi gătit cu uleiul consumat: „Aveţi de plătit o distanţă de cinci omlete, două şnitele şi un cornet de cartofi prăjiţi. Plus un mistreţ la protap, pornirea!".

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Baroni de cheltuială

Cu puţin înaintea localelor – mai exact de sîmbătă dimineaţa pe la 11,30 – anticorupţia e la mare modă mediatică. Înaltă de statură, grizonată, are burtă, guşă, ceafă, cont în Cipru, pielea uşor măslinie şi mult, mult tupeu. Ai zice că e aroganţa în persoană atunci cînd tună şi fulgeră împotriva complicilor ei, baronii locali. Dar nu e. E doar sosia lui Adrian Năstase, cea desemnată de specialistul Silberstein să redea premierului fecioria pierdută de mult, undeva între Dallas-ul lui Ilie Alexandru şi falimentul Bancorex.

La început, chiaburii partidului n-au luat în serios ifosele şefului. Ca nişte bătrîni păduchi, conştienţi că au supt din teritoriu aproape cît a supt centrul de la ei, s-au lăsat plesniţi de palma Delegaţiei Permanente, taman cînd fojgăiau mai cu profit prin părul pubian al economiei judeţene. Cînd însă strategia de spălare a imaginii i-a ameninţat cu DDT-ul, cuiburile de paraziţi s-au pornit să înţepe. Şi culmea, aici, în aceste înţepături, în această iritare a căpuşelor din provincie stă viitorul politic al ţării. Refuzul lui Serac, şeful coloniei din Bihor, de a demisiona poate cîntări cît admiterea în UE. Supărarea agramată a lui Vanghelie şi bombăneala ameninţătoare a lui Mischie fac cît autostrada Braşov-Borş. Iar vociferările lui Toni Greblă atîrnă cît rezolvarea cazului FNI. Vă întrebaţi de ce? Păi, simplu: fără o încăierare internă, fără lupta baronilor din provincie cu nababii de Bucureşti în PSD n-o să se clatine nimic. Fără puţin război fratricid, alternanţa la guvernare trebuie reprogramată peste un mandat.

Numai că, dacă Delegaţiei Permanente i s-ar lua puţin sînge, medicii ar descoperi o stare avansată de ipocrizie. În discursul fals al prim-ministrului ghiceşti uşor că hotărîrea de a mazili baroni e ca o gripă de primăvară de care abia aşteaptă să scape. Accesele de tuse liberală şi strănutul anticorupţie îi sînt contrabalansate de sughiţul pesedist, cel care-i aminteşte că oprişanii sînt cu ochii pe el. Sînt semne clare că Adi luptă de formă cu o boală grea şi incurabilă, de care nici antibioticele baronesei nu-l pot scăpa.

Există, desigur, şi o operaţie curajoasă, care ar putea salva pacientul. Un act de chirurgie politică dur, capabil să îndepărteze infecţia cu baroni. Dar hai să fim serioşi: îl vede cineva pe Năstase extirpîndu-şi buzunarele?

Doru BUŞCU

Săptămîna românilor

Bivolarii şi Bazinul urinului

În fine, ce s-a întîmplat cel mai important în săptămîna care a trecut? Că s-a răstit iar baroana Emma Nicholson la şmecherii de la guvernare? Aş! Că Ioniţă Nistor, membru al Consiliului General al Capitalei, a fost arestat fiind prins la „spring Time" cu o şpagă de 12.000 de dolari? Aiurea! Că Gabriel Bivolaru a tulit-o afară din ţară? Nţ! Ei bine, cel mai important eveniment pentru români a fost următorul: Daniel a făcut sex cu Andreea în Casa *Big Brother!!* Asta s-a discutat cel mai mult în pieţe, în autobuze, în metrou. Să fie oare Andreea plătită de PSD pentru a distrage atenţia de la adevăratele probleme ale ţării? Săraca doamnă Nicholson, ce-ar trebui să facă dînsa pentru a atrage atenţia asupra bandiţilor de la guvernare? Să facă duş în Casa *Big Brother?* Năstase, dă-te prins, îţi place de Aly! ➠ Yogarul Gregorian Bivolaru, un fel de Văcăroiu al urinei, este cercetat penal pentru nu-se-ştie-ce. Lumea a înţeles că ori pentru c-a băut urină la serviciu, ori pentru c-ar fi devalizat BRD-ul! Vezi, dacă pe băutorul de urină îl chema Gregorian Iliescu, credeţi că-l mai cercetau penal? ➠ Nicolae Mischie s-a autosuspendat din funcţia de baron local. Partidul i-a mulţumit şi probabil că-i va mai cumpăra un Mercedes de la economat. ➠ În schimb, baronetul local Vanghelie nu a vrut să se autosuspende şi el, cum au făcut colegii săi din teritoriu. Ce, era prost? Păi, dacă-şi scria autosuspendarea lua 4 la citire şi caligrafie şi-l dădea afară de la masterat. ➠ În România, numărul de autoturisme a crescut de 14 ori din 1989 încoace, de la 54 de bucăţi la mia de locuitori la 146. Păi, dacă te iei după maşinile parcate în faţa sediilor PSD se strică statistica – pentru că Dacie au numai obsedaţii. Aşadar, Mercedesul e maşină, iar pesedistul e locuitor? Nu e! ➠ Ion Iliescu a făcut o observaţie la conferinţa *The Economist:* România are nevoie de politici salariale prudente, adică de salarii mai mici la muncitori. Adică să n-aibă oamenii bani şi să meargă la economatele lui Vanghelie, să zică mersi că a inventat Dumnezeu PSD-ul care dă la juma' de preţ sfertul de salariu din UE! ➠ Hagi şi-a îndeplinit visul: îşi va da demisia şi de la Galatasaray. Deocamdată, rezultatele îl susţin – adică a luat doar o bătaie pînă acum – dar aşteptăm momentul cînd regele se va enerva şi îi va scuipa şi pe arbitru şi pe Hakan Sukur din echipa lui.

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Gabriele, n-am ce-ţi face! Dacă te-nhaţă ăştia, te bagă la bulău! În schimb, eu m-am scos: intru în greva setei! Sînt în stare să stau şi două săptămîni fără să pun pe limbă un strop de pipi.

Gabriel Bivolaru, un guru al devalizărilor, cel care a reuşit să-i convingă pe şefii săi pesedişti să mănînce rahat în faţa procuraturii cu ocazia primei sale audieri

Lista lui Secu ia concediu de maternitate

Pentru o scurtă perioadă de timp, *Lista lui Secu* ia un binemeritat concediu. Nu s-au terminat securiştii, din păcate, dar deocamdată ritmul publicării l-a cam întrecut pe cel al posibilităţilor noastre de documentare. Pe de altă parte, pînă acum s-au adunat şi numeroase scrisori cu sugestii şi completări de la cititori, de care trebuie să ţinem cont. Tocmai de aceea, o scurtă pauză ne va permite să ne tragem sufletul, că oameni sîntem, dar şi să pregătim un cadou binemeritat de toţi cititorii noştri, care sînt mai inteligenţi decît ai lor: am început să adunăm, spic cu spic, snopul de nomenclaturişti care ocupau funcţii în ierarhia de partid a regimului comunist în preajma Revoluţiei. Că nu e corect ca doar securiştii să se bucure de publicitate pe gratis – s-ar supăra şefii lor, activiştii de partid, dacă nu i-ar băga nimeni în seamă. Aşa că, *Lista lui Secu* intră în concediu de maternitate, pentru a naşte listuţa de slugi mari şi mici ale lui Ceaşcă.

Marius OPREA